

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

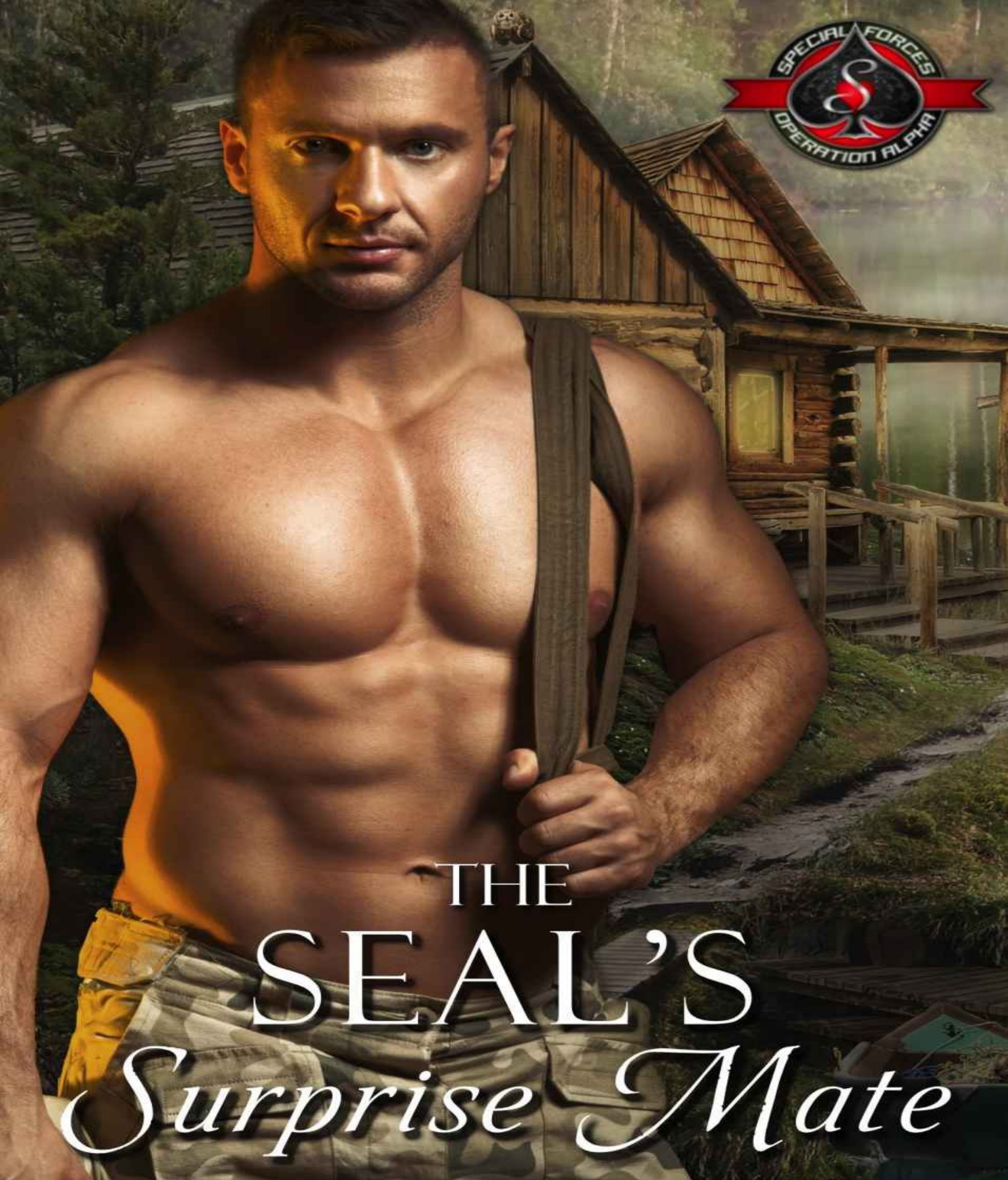
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>



THE
SEAL'S
Surprise Mate

RACHEL MCNEELY



İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

FOKUN SÜRPRİZ EŞİ (ÖZEL KUVVETLER: ALFA OPERASYONU)

RACHEL MCNEELY

İÇİNDEKİLER

Önsöz

Bölüm 1 Bölüm

2 Bölüm 3

Bölüm 4 Bölüm

5 Bölüm 6

Bölüm 7 Bölüm

8 Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Sonsöz

Ayrıca Rachel McNeely Yazar

Hakkında

Daha Fazla Özel Kuvvet: Operation Alpha World Books

Susan Stoker tarafından yazılan kitaplar

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya kurgusal olarak kullanılmıştır. Gerçek olaylar, yerler veya yaşayan ya da ölmüş kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

© 2019 ACES PRESS, LLC. TÜM HAKLARI SAKLIDIR

Bu çalışmanın hiçbir bölümü, yasaların izin verdiği şekilde inceleme amaçlı kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmadan kullanılamaz, saklanamaz, çoğaltılamaz veya iletilemez. Bu kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez. Bu kitabı başka biriyle paylaşmak isterseniz, lütfen her alıcı için ek bir kopya satın alın. Bu kitabı okuyorsanız ve satın almadıysanız veya sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa, lütfen kendi kopyanızı satın alın.

Sevgili okurlar,

Özel Kuvvetler'e hoş geldiniz: Alfa Operasyonu Fan-Kurgu dünyasına!

Bu muhteşem dünyada yeniyseniz, özetle yazar, içinde bir veya daha fazla karakterimi kullanarak bir hikaye yazdı. Bazen bu karakterin hikayede önemli bir rolü oluyor, bazen de sadece kısaca bahsediliyor. Bu tamamen yasal ve izin verilebilir bir durum çünkü hikayeyi yayınlamak için Aces Press'e başvuruyorlar.

Bu kitap tamamen onu yazan yazarın eseridir. Hangi karakterlerimin kullanılacağı konusunda beyin fırtınası ve diğer fikirlerle yardımcı olmuş olsam da, hikayenin yazılması veya düzenlenmesi sürecinde herhangi bir rolüm olmadı.

Bu kadar çok yazarın karakterlerimi kendi hikayelerine yazmak isteyecek kadar sevmesinden gurur ve heyecan duyuyorum. Onları ve beni desteklediğiniz için teşekkür ederim!

OKUYUN!

Xoxo

Susan Stoker

Susan Stoker'a bana kendi dünyasında yazma fırsatı verdiği için teşekkür ederim.

Ayrıca, ihtiyacım olduğunda her zaman yanımda olan arkadaşım ve yazar Fiona Roarke'a da çok teşekkürler.

Teşekkürler:

Editörüm: Raina Toomey, tüm iyi önerileri için.

Kapak Sanatçısı: Pat Dengate, kitaplarım için bana doğru kapakları bulduğu için.

Amy Hrutkay'a kitaplarım için tüm parçaları bir araya getirmeme yardımcı olduğu için teşekkür ederim. Anlayışınız ve cesaretlendirmeniz için de teşekkür ederim. Gülümsemeniz ve nezaketiniz e-postalarınıza yansıyor. Sizinle çalışmak bir zevk.

BOU TT HEBOOK

FBI ajanı Haley Quinn, zorlu bir kariyerde ilerlemek ya da zorba babası gibi kadın düşmanı erkeklere karşı kalbini korumak olsun, kendi başının çaresine bakmaya çok alışkındır. Birine yaslanmaya ihtiyaç duyduğu tek an, Orta Doğu'daki bir görevin kötü gitmesinin ardından Ranger adında seksi bir SEAL'ın onu kurtarmaya geldiği andı.

Dirk "Ranger" Foster, mutlu bir evliliği olan SEAL'lardan oluşan ekibindeki tek çapkın olarak ünlenmesine hiç aldırmış etmemişti, ta ki onun cazibesinden pek de etkilenmediğini açıkça belli eden kızıl saçlı bir kadınla tanışana kadar. Bir erkek böylesine inatçı, zeki ve muhteşem bir kadına nasıl aşık olmazdı?

Haley elde edilmesi zoru oynamıyor. Ranger'a karşı hissettiği inkar edilemez çekim karşısında güçlü durmaya kararlıdır. Ancak SEAL'ların imkânsız durumları çok olası zaferlere dönüştürmek gibi bir hünerleri vardır.

CHAPTER 1

Daha çok Ranger olarak bilinen DIRK FOSTER omzunda bir el hissetti. Gözlerini açtığında, Yüzbaşı Buchanan gülümsedi.

"Otur. On beş dakika içinde inmiş olacağız. Çok yorgundun. Bütün yol boyunca uyudun."

"Evet, uzun bir görev değildi ama hızlı ve zordu."

"Katılıyorum. Dinlenme zamanının tadını çıkar. Pazartesi günü saat tam sekizde kontrole gelmeniz gerekiyor."

Ranger kıkırdadı. "Yani Cuma günü, hafta sonu için fazladan bir gün daha tatilimiz var."

"Ukalalık etme, yoksa yarın sana yapacak bir şey bulurum."

"Lütfen yapmayın, Kaptan." Buchanan gülerek diğerlerini uyandırmaya devam ederken o da dik oturdu ve selam verdi.

Heath Kenyon Ranger'ın yanına oturdu. "Yarın özel bir şey yapmayı planlıyor musun?"

Ranger omuz silkti. "Ne gibi?"

"Bundan önceki görev sırasında kurtardığımız b a y a n ı arıyor olabileceğinizi düşündüm."

"Hayır, onu rahat bıraksam iyi olur."

Jackson koridorda yürüdü ve ilerlemeden önce her birine birer şişe su verdi.

"Onu aramaktan korkuyorsun."

Ranger başını salladı ve kaşlarını çattı. "Ne zaman bir kadına yaklaşımdan korktum ki?"

"Ona nasıl tepki verdiğini hepimiz fark ettik. O senin için özel biri ve sanırım bu da seni korkutuyor."

"Ben bir SEAL'ım. Hiçbir kadından korkmam."

"Daha önce tanıştığın biri değildi ama oldukça aşık görünüyordun. Adı neydi?" Heath düşünüyormuş gibi yaptı. "Ah, evet. Haley."

Birkaç takım arkadaşı açıkça dinliyordu, içlerinden biri "Aşk hastası doğru kelime" diye bağırarak kadar ileri gitti.

"Pekâlâ çocuklar, toparlanın. Birkaç dakika içinde ineceğiz," diye bağırdı Kaptan Buchanan üstlerinden.

Heath kendini Ranger'ın yanına attı. "Eğer ondan korkmuyorsan, yarın öğleden sonra onu evimdeki barbeküye davet et. Evimizde bir parti için bolca yer var."

"Sanırım yalnız gelirim, hepiniz benimle sürekli dalga geçeceksiniz." "Bu sizin seçiminiz."

Uçak yere indi ve durmadan önce bir dönüş yaptı. Ranger arkadaşlarının uçaktan inişini ve kendilerini bekleyen eşleri ve çocuklarının el sallayarak onları karşıladığı park halindeki arabalara koşuşunu izledi.

Marcel Doğu Yakası'na taşınıp orada bir ekibe katıldığından beri ekibimizdeki tek bekar SEAL benim. Kendini salladı. Takım arkadaşlarım beni etkilemeyecek. Yine de, yaralı FBI ajanı beni ters köşeye yatırdı. İlk görüşte aşık olduğumu sanmıştım. Ben, hiçbir kadına güvenmeyen bir adam.

Arabasına doğru yürüdü. Kapının kilidini açarken Hawke ona bağırdı, "Bu gece Aces Bar and Grill'e gidiyoruz, bize katıl."

"Olur. Kurudum. Birkaç biraya ihtiyacım var."

Hawke el salladı ve arabayı sürdü. En son ayrılan Ranger oldu. "Belki Haley Quinn'i aramayı denerim." Homurdandı ve mırıldandı, "Adımı bile hatırlamayacak."

Bir görevden sonra alışkanlığı olduğu üzere, Ranger arabasını garajına sürdü ve gerginlik vücudundan çıkıp yerini huzur duygusuna bırakırken bir süre oturdu.

Sonra kirli giysilerini topladı, iç kapının kilidini açtı ve onları çamaşır odasına bırakıp kahveyi hazırlamak için mutfığa gitti. Kısa süre sonra taze kahve kokusu odayı doldurdu.

İliklerine kadar yorulmuştu, bir fincanı yatak odasına taşıdı, yatağının üzerindeki örtüleri geri çekti ve soyundu. Hızlı bir duş alacak, kahvesini bitirecek ve uzanacaktı.

Orta Doğu'ya yaptığı gezinin kirini ve kokusunu temizlerken Haley'i düşündü. Gülümsemesinin yumuşaklığını, kısa koyu kırmızı saçlarını ve izindeyken ziyaret ettiği adalardaki okyanusu hatırlatan mavimsi yeşil gözlerini seviyordu.

Ranger başını salladı. *Yorgun olmalıyım. Kadınlar hakkında asla fantezi kurmam.* Suyu kapattı ve kurulanmak için bir havlu aldı. Yatağına vardığında içine düştü. "Kahretsin, çok yorgunum." Saniyeler içinde uykuya daldı.

* * *

HALEY QUINN bir fincan kahve doldurdu ve odayı gözden geçirdi. Babasını gördüğünde alnını kırıştırdı.

Onu hiç görmemeyi tercih ederim. Toplantımda ne işi var? Onun işi Washington, D.C.'de.

Bir arkadaşının yanında boş bir koltuk görünce o tarafa doğru yürüdü. Kız koltuğuna yerleştiğinde Ava ona doğru eğildi.

"Baban bugün burada."

"Fark ettim. Nedenini merak ediyorum." "Duymadın mı?"

"Neyi duymak?"

"Bir sonraki göreve gidiyor. Sen izin i s t e d i ğ i n için senin yerini almaya gönüllü oldu."

"Acaba neden benim görevim olan yere gitmeye karar verdi?" "Belki de kibarlık edip, sen bir süre daha burada kalacağın için Kulüben," dedi Ava.

Haley dönüp babasına ters ters bakmaya başladı ama onu görmezden gelmek için kendini zorladı. "Babamın her zaman yaptığı şey için gizli bir nedeni vardır."

"Erkeklerle güvenmemeni sağladığı kesin. En son ne zaman biriyle çıktın?"

"Çıkmak için zamanım ya da ilgim yok."

"Hmm, bahse girerim doğru adamla tanışırsan fikrini değiştirir," dedi Ava ve onu yanından dürttü.

"Erkekleri ve randevuları seviyorsun. Ben sevmiyorum. Beni değiştirmeye çalışma. İşe yaramaz."

"Ah, az önce evrene bir cesaret verdin. Geleceğinde yakışıklı bir adam görüyorum."

Bir an için aklına Ranger dedikleri adamın resmi geldi. Hastanede telefonuna bir kadın cevap verdikten sonra onu unutmaya çalışmıştı ama yüzü Amerika'ya dönüş yolculuğunun anılarıyla birlikte ortaya çıkmakta ısrar ediyordu.

"Gülümsedin. Benden bir şey mi saklıyorsun?" Ava sordu.

Tam o sırada Mike Powers dikkatlerini çekmek için tokmağını kürsüye vurdu. Amirleri, "Bugün yapmamız gereken çok şey var," dedi. "Bir sonraki görev için plan yapmaya başlayacağız. Bay Quinn, Washington'da FBI'da çalışan oğlu Scott için notlar almak üzere bize katıldı. Haley'nin yerini alacak. Scott bugün gelemedi ama planlamanın geri kalanında burada olacak."

Haley sarsılarak döndü ve babasına baktı. Ne yaptığının farkına bile varmadan ayağa fırlamış, öfkeden titremeye başlamıştı. "Onun benim yerime kalıcı olarak sahip olmasını istiyorsun!"

Powers ters ters bakarak, "Oturun Bayan Quinn," diye emretti. "Sorularınızı bu toplantıdan sonra tartışacağız."

"O zaman kalmam için bir neden göremiyorum." Kapıya doğru yürüdü ve çıkarken kapıyı çarptı. Kötü davrandığını biliyordu ama bu olay, babasının kardeşlerini kendisinden önce düşündüğü zamanlara dair pek çok anıyı geri getirdi.

Alnının etrafında acı verici bir gerginlik bandı gerildi. Ofisine gittiğinde bir çekmece açtı ve doktorun ona en kötü baş ağrılarını geçirmesi için verdiği bir şişe hapa uzandı. Baş ağrıları çoğunlukla babasıyla yüzleştikleri zaman ortaya çıkıyordu.

"Ondan nefret ediyorum," diye mırıldandı nefesinin altında ve sandalyesine yığıldı. Şişenin kapağını açıp hapları ağzına attı ve masasında duran termos suyla birlikte yuttu.

"Sen iyi misin?" Ava sordu.

Arkadaşının sesiyle irkilerek ofisin kapısına baktı. "Burada ne yapıyorsun?"

"Görevden alınmak istedim. Bay Powers'a bitirmem gereken bir sürü evrak işi olduğunu söyledim. Neyse ki kayıt cihazım yanımdaydı ve kaçırabileceğimiz herhangi bir şeyi yakalamak için onu podyumun üzerine bıraktım."

Haley gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı.

"Bay Powers kardeşinin senin yerini dolduracağını söylediğinde neden bu kadar üzüldün?" Ava bir sandalye çekip Haley'nin masasının yanına oturdu.

"Bu onun tipik özelliği. Küçük oğlunun FBI'da daha aktif bir rol üstlenmesini istiyor ve Scott denizaşırı görevlerde kendini iyi gösterirse, babamız onu Washington'da daha yüksek pozisyonlara getirebilir."

"Kardeşin için seni keser miydi?"

Haley homurdandı. "Bir kalp atışında. Babam kadınların bir yere ait olduğuna inanır."

ev, çocuk sahibi olmak, tercihen erkek çocuk sahibi olmak ve erkeksi erkekler işlerini yaparken evdeki ateşin yanmasını sağlamak."

"Oldukça geri kafalı," dedi Ava.

Haley gülümsedi. "Birinin sonunda nasıl hissettiğimi anlamasını takdir ediyorum." "Peki ya annen?"

"Onun için ideal bir eş ve benim hakkımda hissettiklerine katılıyor. Şimdiye kadar evlenmem ve onlara en az üç torun vermem bekleniyordu. Onlar da büyüyüp babamın ve kardeşlerimin izinden gideceklerdi."

"Gerçek erkeklerle tanışmalısın. Hepsi baban gibi değil. Hatta çoğu bile değil." Ava parladı. "Bence bir gece dışarı çıkmaya, gevşemeye ihtiyacın var. Bir arkadaşım bu gece onun grubuna katılmamı önerdi. Cuma geceleri Aces Bar and Grill'de dinlenmeyi seviyorlar. Neden sen de gelmiyorsun?"

"Bilmiyorum. Eve gidip kafamı duvarlara vurmaya tercih ederim." "Hayır.

Babana ve kardeşine burun kıvıracaksın ve Aces'te bana katıl. Arkadaşıma oraya arabayla gideceğimi söyledim." "Ne tür bir arkadaş? Çıkıyor musunuz?"

"Hayır, birkaç ay önce ortak bir arkadaşımızın evinde tanıştık." Dramatik bir şekilde iç çekti. "Kalbimi ona kaptırabileceğime karar verdim, bu yüzden onu kendimden uzak tuttum."

"Neden?"

"Sanırım sert düşeceğimden ve onun da sizi seven ve bir sonraki görev geldiğinde sizi terk eden SEAL'lerden biri olacağından korkuyorum."

"Ve benden biriyle takılmamı mı istiyorsun? Ama şimdi düşündüm de, bu tip benim görevlere gidip gelme işime çok uygun olabilir."

"Herhangi bir SEAL ile değil, ilk döndüğünde bahsettiğin SEAL ile."

"Sana muhtemelen evli olduğunu söylemiştim."

"Pfft. Sadece bir telefon görüşmesi yüzünden bu sonuca nasıl vardığınızı anlamıyorum. Bir hemşire ya da herhangi biri de olabilirdi."

"Belki."

"Bu gece gideceğini söyle."

Haley neredeyse hayır diyecekti ama Ava gözlerini kırptırdı ve ellerini çenesinin altında kavuşturarak abartılı bir yalvarma pandomimi yaptı. Haley gülmekten kendini alamadı. "Pekâlâ, gideceğim. Yavru köpek bakışlarını bir kenara bırak."

"Harika! Seni yedide alırım ve orada yeriz. Orası güzel yemekler sunuyor."

"Tamam. Şimdi git ve bırak da biraz iş yapayım."

* * *

DIRK inledi ve gözlerini açtı. Saati altı buçuğu gösteriyordu. Tecrübeleri ona takım arkadaşlarının ve eşlerinin çoğunun çoktan Aces'te akşam yemeği yediğini söylüyordu.

Hızlı ve soğuk bir duş beni kendime getirir. Sanırım Haley'i aramak için çok geç.

Yarın yaparım.

Hazırlanıp Aces'e gitmesi uzun sürmedi. İçeri girdiğinde grup ona bağırdı.

"Zamanı gelmişti," dedi Heath. "Hayatta olduğunuzdan emin olmak için evinize bir keşif ekibi gönderecektik. Soğuk bir bira ve iyi bir arkadaş davetini asla kaçırmıyorsun."

Daha çok Gölge olarak bilinen Kijika onun için bir sandalye çekti. Karısı Anais, Gölge'nin karşısına geçerek Dirk'ü karşıladı.

"Daha yeni sipariş verdik," dedi. "Ama garson kız geliyor. İçeri girdiğinizi görmüş olmalı."

Dirk sandalyesine yerleşti ve grubun konuşmalarını keyifle dinledi. Eşlerinin varlığı eve dönüş gecelerine, hepsinin bekâr olduğu zamanlardan farklı bir hava katmıştı. En azından şimdi, kendisi hariç takım arkadaşları evlenmeden önce bazen olduğu gibi, dışarı atılacak kadar taşkınlık yapmıyorlardı. O zamanları düşündüğünde gülümsedi. Ertesi günün berbat bir akşamdan kalma olmadan daha iyi geçtiğini kabul etmek zorundaydı.

Garson kız dönüp önüne soğuk bir bira koydu. İlk yudum her zaman en iyisiydi, soğuk ve lezzetliydi. Orta Doğu'daki görevlerinde her şeye karışan kumun bir kısmını uzaklaştırmaya yardımcı oluyordu.

Odaya şöyle bir göz gezdirdi. Cuma geceleri bar aceleyle dolardı ve bu gece de bir istisna değildi. Tam masasındaki sohbete katılmak üzereydi ki yan kapıdan iki kadının içeri girdiğini gördü. Dirk sandalyesinde doğruldu.

Başka bir ekipten bir SEAL aceleyle kadınlara katıldı. Odanın içinde ilerledikçe, tepedeki loş ışıklar kısa boylu kadının kızıl saçlarında parlıyordu.

Ranger yutkundu ve tüm vücudu alarma geçti. Diğer SEAL iki kadını odanın arka tarafındaki bir masaya doğru götürdü.

Ne yaptığını anlayamadan Ranger ayağa kalktı ve hızla onlara doğru yürüdü.

Jackson arkasından, "Nereye gidiyorsun?" diye seslendi. Heath, "Sanırım tanıdığım birini gördü," dedi.

Ranger onların sözlerini duymuştu ama tek bir görevi vardı: Haley Quinn'in Aces'e yeni girip girmediğini öğrenmek.

* * *

Ava için bir sandalye, arkadaşı için de başka bir sandalye çekildi. Haley daha yeni oturmuştu ki boynunda bir karıncalanma hissetti. Dönüp başını kaldırdı ve unutmadığı adamın ona doğru yürüdüğünü gördü.

Nefesi boğazında düğümlendi. Ranger'la aylar önce tanıştığında onu yeterince yakışıklı bulmuştu; kirli, terli ve erkeksi. Temizlendiğinde ise görülmeye değer biriydi. Uzun boyu, kaslı vücudu ve altın sarısı saçları masalarının yanındaki her kadının fısıldamasına neden oluyordu.

Ava Haley'ye doğru eğildi. "Bahse girerim bize doğru gelen adam seni kurtaran kişidir. Onun yakışıklılığını kendine sakladın."

"İkimiz de pek iyi görünmüyorduk. Kir ve toz içindeydik, çok fazla sivrisinek tarafından ısırılmıştık ve uçak yolculuğunun bir an önce bitmesini umuyorduk."

"Bilmiyorum." Ava başını salladı. "O haldeyken bile tansiyonumu yükselteceğine bahse girerim."

Haley kıkırdadı. "Yarı yarıya yakışıklı olan her erkek seni harekete geçirir."

Ava omuz silkti. "Elimde değil. Senin aksine ben erkeklerden hoşlanıyorum, onlardan mümkün olduğunca uzak durmaya çalışıyorum."

"Onu bir daha görebileceğimden şüpheliydim."

Ranger onun yanında durdu ve ikisi de birbirlerine baktı. Masalarındaki diğerlerinin ve yakınlardaki müşterilerin üzerine bir sessizlik çöktü. Haley onu tepeden tırnağa incelerken bunu fark etmedi bile.

"Sanırım temizlenince daha iyi görünüyorum,"

dedi Ranger. "Umarım ben de öyleyimdir."

"Geçen sefer iyi görünüyordun. Şimdi daha da iyisin."

Haley etrafına bakındı ve etrafındaki herkesin onun her sözünü beklediğini fark etti. Neyse ki grup sahneye çıkmış ve yavaş bir parçanın ilk akorlarına başlamıştı.

Ranger elini uzattı. "Bu dansı bana lütfeder misiniz?"

"Sanırım sana borçluyum."

Ranger onun elini sıktı ve dans pistine götürdü. Kolunu ona doladı ve kendine çekti. Haley'nin dudaklarından yumuşak bir nefes kaçtı. Boğucu müzik eşliğinde hareket etmeye başladıklarında Haley onun gözlerinin içine baktı ve içi heyecanla titredi.

"Seni yarın aramayı planlamıştım," diye kulağına fısıldadı. "Neden?"

"Seni bir partiye davet etmek istedim." "Evli olduğunu sanıyordum."

"Ah." Kıkırdadı. "O gün hastaneyi aramış olabileceğinizden şüphelenmiştik. Telefonu arkadaşımın karısı açtı."

Haley onun sözlerinin içinde uyandırdığı duyguları bastırmaya çalıştı. Aşağıya baktı.

"Yanlış bir şey mi söyledim?"

Kulağına değen nefesi, vücudunda arzu dalgalarının dalgalanmasına neden oldu.

Bu onu ürküttü ve aralarına biraz mesafe koymak için hafifçe geri çekildi.

"Seni daha önce aramadım çünkü hemen başka bir yere gittik. misyonu."

Sanki önemli değilmiş gibi omuz silkti. "Aramanı beklemiyordum. Ama eve dönerken benimle ilgilendiğin için sana ne kadar minnettar olduğumu söylemek istedim. Ayrıca beni kurtardıkları için Ekibinize de teşekkür etmek istiyorum."

"Neden masamda bana katılmıyorsun ve onlara kendin anlatmıyorsun? Arkadaşına açıklayabiliriz ya da o da bize katılabilir."

Haley gülümsedi. "Onunla konuşmana gerek yok. Eminim tekrar karşılaştığımız için çok heyecanlıdır ve takım arkadaşlarıyla tanışmaya gitmemi anlayışla karşılayacaktır."

"Güzel. Şimdi gidip yemeğinizi sipariş edelim. Ya da benim sipariş ettiğim şeyi beğenirseniz, onu alabilirsiniz. Ben başka bir sipariş vereceğim."

Onu kendi masasına götürürken avuç içini kadının sırtının alt kısmında tuttu. "Asla olmaz. Yemeğimi ben seçeceğim."

"Ah, evet. Bağımsız tarafınızı görüyorum."

Kadın sertleşti. "Bağımsız kadınları sevmez misin?"

"Hayranım. Böyle kadınlara hayranım. Yine de itiraf etmeliyim ki sizin kadar bağımsız olanına pek rastlamadım."

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu adam ona bir sandalye çekerken.

Oturdu ve kendi yerinde bekleyen yemek tabağını işaret etti. "Benimkini istemediğine emin misin?"

"Hayır, garsonun geri geldiğini görüyorum. Menüye bakmama izin verin lütfen." Ranger gülümsedi.

"Ne?"

"Hiçbir şey. Sadece seninle tekrar birlikte olmanın keyfini çıkarıyorum. Siparişinizi verdikten sonra sizi eşlerinizle tanıştıracam ve Ekiple yeniden tanıştıracam."

* * *

RANGER'ın tüm takım arkadaşlarının kulaktan kulağa sırttığını anlamak için etrafına bakmasına gerek yoktu. Haley'e verdiği tepki onu şaşırtmıştı.

Başlangıçta ona verdiğim tepkinin fiziksel zayıflığımla ilgili olduğunu ve bir sapma olduğunu düşünmüştüm. Ama ona karşı eskisi kadar güçlü bir çekim hissediyorum. Herhangi bir kadına karşı böyle hissetmek istediğimden emin değilim.

"Neden kaşlarını çatıyorsun?" Haley sordu.

"Öyle miydin? Bir sonraki görevimiz için hızlı bir geri dönüş olmasaydı seninle ne kadar erken tanışabileceğimi düşündüm."

"Başka planlarınız varken bunun olmasına alışkın olmamanıza şaşırdım."

Ranger yorum yapmadı. Garson kız Haley'nin siparişini alıp gider gitmez ayağa kalktı ve gruba hitap ederken onu yanına çekti. "Bu Haley Quinn. Onun tüm eşlerle tanışmasını istiyorum. Yarınki pikniğe benimle geleceğini umuyorum."

Caroline kendini tanıttı ve diğerleri de onu takip etti. "Grubumuzda yeni insanların olmasını severiz. Hoş geldin, Haley."

Cheryl, "Kocam ve ben barbekü yapıyoruz ve senin de bize katılmanı çok isteriz," dedi. Elini Heath'in koluna koydu. "Bu benim kocam, Heath. Ama sanırım hepiniz eve dönerken uçakta herkesle tanıştınız."

Haley onlara gülümsedi. "Evet, beni kurtardıkları ve sağ salim eve getirdikleri için tüm SEAL'lara teşekkür etmek istiyorum. Eğer zamanında gelmemiş olsalardı, muhtemelen şimdiye kadar ölmüş olurum."

Jackson başını salladı. "Bunun olmasına asla izin vermeyeceğiz." Diğer adamlar başlarıyla onayladılar.

Oturduğunda, garson kız yemeğiyle birlikte geldi. Birkaç dakika sessizlik içinde yemek yediler.

"Yemekler güzel."

"Yemek yememizi seviyorlar, bu yüzden fazla gürültü yapmıyoruz." Yukarı baktı, "Bu sık sık olur mu?"

"Korku yok. Çoğu kişi evlendikten sonra bıraktık. Ara sıra, eğer bir erkek gecesi yaparsak, biraz gürültü yapabiliriz. Yine de çok fazla değil, yoksa garsonlardan biri bir sonraki ziyaretimizde eşlere söyler."

Haley sırtıttı. "Sakın bana takım arkadaşlarının karılarından korktuğunu söyleme." Ranger güldü. "Muhtemelen peşine düştüğümüz kötü adamların çoğundan daha fazla."

Hawke'ın karısı Vi konuştu. "Bunu duydum Ranger ve haklı olduğuna inansen iyi edersin Haley." Sonra Ranger'ın Haley'e söylediklerini grubun geri kalanına tekrarladı.

Hawke sözlerine şöyle devam etti: "Eşlerimizden daha güçlüyüz ama gözyaşları hepimizi diz çöktürüp af dilememize neden olabilir."

"Elbette, eşlerden herhangi biri kendilerini tehlikeye atacak şekilde davranırsa, o zaman öfkemizi görecektir. Başlarına bir şey gelmesini istemiyoruz," diye ekledi Shadow.

"Koruyucu bir grup erkeği takdir etmekle birlikte," diyor Haley, "beni kontrol etmeye çalışan bir kocam olmasını isteyeceğimden emin değilim."

Jackson'ın karısı homurdandı. "Bu beni güldürüyor," dedi Kayla. "Onları hiç de kontrolcü olarak görmüyoruz. Onları çıldırtıyoruz çünkü çok bağımsız. Günlük sorunları ve çocukları onlarla birlikte hallettiğimizde buna ihtiyaç duyuyorlar. Ama başka birini asla istemezdim." Jackson'ın başını kendi başına doğru çekti ve onu öptü.

"Evet, işte eşlerin ifadeleri. Siz ne düşünüyorsunuz?" Ranger Haley'e sordu.

"Nutkum tutuldu. Hiç bu kadar ilginç bir çift grubuyla karşılaşmamıştım."

Grup kendilerine en yakın olanlarla konuşmaya geri döndü. Ranger daha yakına eğildi. "Yarın benimle barbeküye gelir misin?"

"Benim için bir şey yaparsan yaparım." "Tabii, her neyse."

"Sana ne istediğimi söyledikten sonra kabul ettiğine pişman olacaksın. Önümüzdeki Cuma gecesi San Diego'daki lüks otellerden birinde bir baloya katılmam gerekiyor. Bir eskorta ihtiyacım var."

Ranger yüzünü buruşturdu. "Gerçek bir balo mu? Giyinmekten nefret ederim." "Ben de öyle düşünmüştüm ama az önce kabul ettin."

"Beni yakaladınız. Sözümden asla dönmem. Top ve adresin hakkında bilmem gereken her şeyi yaz. Seni alırım ve gideriz. Çok uzun kalacağıma söz vermiyorum."

"Bu bana uyar. Bir görünmem lazım, sonra gidebiliriz." "Yemeklerin tadına bakmak ve bir iki kadeh bir şey içmek istiyorum."

"Anlaştık. Detayları sana mesaj atarım."

İkisi de cep telefonlarını çıkardılar ve iletişim bilgilerini paylaştılar.

"Yine yavaş bir şarkı çalıyorlar. Bu dansı bana lütfeder misiniz?" "Hayır cevabını kabul edeceğinden şüpheliyim," diye alay etti.

"Haklısın. O kadar küçük bir şeysin ki seni dans pistinde omzumda taşıyabilirim."

Elini tuttu ve dans pistinin ortasında durana kadar onu kendine çekti. "Başkalarının ne kadar kötü bir dansçı olduğumu görmesini istemiyorum," diye fısıldadı Ranger.

"İyi yapıyorsun."

"Seni yakınımda tutabildiğim ve takip edebildiğim sürece."

* * *

HALEY yine gülerek kendini şaşırttı. Yıllardır hiç bu kadar eğlenmemişti. Düşünceleri onu temkinli yaptı. Ranger'a baktı. Ranger onun yanağına bir öpücük kondurdu. Midesi endişeyle kasılırken kalbi çırpındı. *Ondan şimdiden çok hoşlanıyorum. Gelecek Cuma'dan sonra aramıza biraz mesafe koymalıyım. O bir SEAL, ben ise FBI'danım. Asla yürümez.* Haley titredi.

Ranger geri çekildi ve ona baktı. "İyi misin?"

"Sanırım bir hayalet omuzlarımdan geçti. Ama bu danstan sonra arkadaşımın yanına dönmeliyim. Eve gitmeye hazır olabilir."

Müzik durduğunda Ranger kolunu kızın beline doladı ve onu masasına götürdü. "Seni eve bırakabilirim. Böylece yarın seni barbekü için almaya geldiğimde nereye gideceğimi bilirim."

"Bu iyi bir fikir mi?"

"Benim için öyle. Sana sormadan asla bir şey yapmam. Yavaş hareket edeceğiz."

Dudaklarını yaladı ve yere baktı. Eski düşünceler söylemek istediklerini bir kenara itmeye çalışıyordu ama ilk kez onları bir kenara itti.

"Pekâlâ. Dediğin gibi yapacağına güveniyorum."

Ava ve SEAL arkadaşı masalarına geldi. Ranger'a sıırttı.

"Haley'i eve götürüp götürmeyeceğinizi kontrol ediyorum. Şimdi gidiyoruz."

"Kesinlikle. Haley benimle güvende."

"Anlıyorum," dedi Ava ve başını salladı. "Sana inanıyorum. Pazartesi görüşürüz," dedi Haley'e ve kapıya doğru yürürken el salladı.

"Merak etme," dedi Ranger. "Seni sağ salim eve götüreceğim. Bir sonraki slow danstan sonra gideriz. Bu nasıl?"

"Mükemmel. Görevden yeni döndüğün için yorgun olmalısın."

"Biraz."

Sırıttı. "Bahse girerim bu yetersiz bir ifade."

"Hayır, SEAL'ler çok dirençli olma eğilimindedir."

"Hepinizi iş başında gördükten sonra öyle olmasını bekliyorum."

Ranger onun gözlerinin içine baktı ve Haley kendini büyülenmiş buldu. *Havuzun derin ucuna adım atıyorum. Bunun nasıl biteceğini ya da daha başlamadan durdurmam gerekip gerekmediğini bilmiyorum.*

CHAPTER 2

Sabah ilk iş AVA aradı. "Öğleden sonra sinemaya ne dersin?" "Olmaz."

"Eminim seni masamızdan çalan o muhteşem adamla bir randevun vardır."

"Çok gayri resmi, ekibinin geri kalanıyla birlikte bir barbekü."

"Onun için sıradan bir randevudan daha fazlası olduğunu söyleyebilirim. Seni yanında tuttu ve dans ederken sana daha da yakınlaştı."

"Bütün geceyi bizi izleyerek mi geçirdin?"

"Sesindeki sıkıntıyı duyuyorum ama kabul etmelisin ki her zamanki soğukkanlı halinle davranmıyordun. Arkadaşımdaki bu hızlı değişim beni çok etkiledi."

"Sakın iş yerinden kimseye söyleme!"

"Bu hiç adil değil. Senin hakkında hiç dedikodu yaptım mı? Hayır! Ve yapmayacağım. Şimdi kapatıyorum. İşte görüşürüz."

Haley elindeki soğuk kahveyi masaya fırlattı ve elini saçlarının arasında gezdirdi, sırf bu yüzden erkeklerden uzak durduğunu düşünüyordu. *Her zaman sorunlara ve yanlış anlamalara yol açarlardı.*

"Kahretsin," diye bağırdı sessiz mutfağında. "Daveti kabul ettiğim için kendimi tekmeleyebilirim."

Telefon tekrar çaldığında ahizeyi kaldırdı. "Alo! Her ne satıyorsanız, hiç istemiyorum." Ranger'ın temkinli selamını duymadan önce neredeyse telefonu kapatacaktı. Hemen söndü. "Özür dilerim. İyi dinlenemedim."

Ranger kıkırdadı. "Belki seni daha iyi bir ruh haline sokabilirim. Barbeküden önce sahile gidip biraz oturmaya ne dersin? Rahatlatıcı olur ve eğer

Sen uyu, ben nöbet tutarım. Heath'in evine daha sonra gidebiliriz."

"Seni arayacaktım. Üzgünüm ama bugün gelemem. Ofis için bazı işler üzerinde çalışmam gerekiyor. Davetiniz için teşekkürler."

"Ah, kaybol demek için ne güzel bir yol," diye kıkırdadı Ranger. "Bu konuda her şeyi biliyorum. Sana kadar ben de aynı konuda uzman sayılırdım. İyi günler dilerim." Kız başka bir şey söylemeden telefonu kapattı.

Haley telefona baktı, adamın mazeretini anladıktan sonra onu bu kadar kibarca azarlamasından oldukça etkilenmişti. "Ama bu onu hayal kırıklığına uğratmanın en kolay yolu. İşimden dolayı bir ilişkiye başlayacak vaktim yok," dedi kendi kendine dışarıdaki güneşli gökyüzüne bakarken. "Kimi ikna etmeye çalışıyorum? Onu mu, kendimi mi?"

* * *

KORUCU TELEFONU KAPATTI VE INLEDİ. *Eğer tek başıma gidersem, bütün öğleden sonra fırça yerim.* Evin içinde dolaştı. Bir kadının onu geri çevirmesi yeni bir deneyimdi. "Lanet olsun. Şimdi geri çektiğim kadınların nasıl hissettiğini anlıyorum." Telefonundan Heath'in numarasını tuşlamaya başladı, sonra durdu.

Oturma odasının penceresinden dışarı baktı. Hava güneşliydi ve çok sıcak değildi. Arkadaşlarıyla barbekü keyfi yapmak varken içeride oturmak için fazla güzeldi. *Şakayı kabul ediyorum. Bunu hak ediyorum.*

Heath kapıyı açıp da Ranger'ı merdiven sahanlığında tek başına görünce güldü. "Seni geri mi çevirdi?"

"Dün gece evet demişti ama bugün hayır demek için bir bahane buldu. Devam et ve benimle dalga geç."

Evin içinden arka bahçeye doğru yürürlerken Heath, "Ah, bu hiç eğlenceli değil," dedi. "İlk gelen sensin. Ne istersin, bira mı, bir kadeh burbon mu?"

"Soğuk bir bira kulağa harika geliyor."

"Yemek yediniz mi?" Cheryl onlara katılırken sordu. Ranger'a gülümsedi ve kolunu ona dolayan Heath'e yaslandı.

"Hayır, ama ben iyiyim. Yemek hazır olana kadar bekleyeceğim."

"Saçmalık. İkiniz de mutfağa gelin. Biraz yumurta kızartıp ikinize de yumurtalı sandviç yapacağım."

Ranger tartışmanın anlamsız olacağını biliyordu. Ayrıca, arkadaşının karısı tarafından biraz şımartılmak, Haley'nin bu davranışından duyduğu hayal kırıklığını hafifletmeye yardımcı olacaktı.

Reddedildi. Çifti eve kadar takip etti.

Heath, Ranger'a dört sandalyeli küçük mutfak masasına oturmasını işaret etti. Cheryl ocağın başına geçti ve onlara birer bardak portakal suyu doldurmak için durdu. Ocağa dönmeden önce Heath'in başının üstünü öptü.

"Ona kahvaltı yaptırmakta zorlanıyorum, bu yüzden geldiğine sevindim. erken."

"En azından bir işe yarıyorum."

"Sakin bana kendine acıdığını söyleme." Heath uzandı ve Ranger'ın koluna bir yumruk attı.

"Ah, bu acıttı. Hayır, sanırım hak ettiğimi aldım. Ama bu gerçekten daha yakından tanımak istediğim tek kadınla olmak zorunda mıydı?"

"Sanırım karma senden en uygun şekilde intikam alıyor." Ranger ellerini yüzünde kavuşturdu ve inledi.

Yüzündeki umutsuz ifade Heath'i güldürdü. "Bunu izlemek çok eğlenceli olacak."

"Biraz kahve iç, Ranger. Heath, ona sataşmayı bırak. Diğerleri geldiğinde yeterince alacaktır."

"Pekâlâ. Afiyet olsun dostum. Ben arkama yaslanıp gösterinin tadını sonra çıkaracağım."

Tam o sırada kapı çalındı. "Ve böylece başlıyor," diye mırıldandı Ranger. Heath kapıya bakmak için çıkarken sırtıttı. Jackson ve Kayla'yla birlikte döndü.

Heath kahve doldururken Jackson ve Kayla Ranger'ın karşısına oturdular.

"Demek seninle gelmekten vazgeçti." Jackson gözlerini Ranger'a dikti.

"Bu
senin için bir ilk olmalı."

Ranger Heath'e ters ters baktı. "Görüyorum ki iyi haberi vermek için sabırsızlanıyorsun. Evet, öyle yaptı. Bu sabah evde yapması gereken bazı işler olduğunu söyledi." Kijika, "Pek çok kişi eninde sonunda verdiğini geri alacağına inanır," dedi.

kapı aralığından. "Kendimizi içeri aldık."

"Biliyorum, karma gibi." Anais kocasını hızla dolmakta olan mutfağa kadar takip ederken Ranger derin bir nefes aldı ve gülümsemeye zorladı.

Kijika kalçasını tezgâhın kenarına yasladı ve Ranger'ı bilmiş bakışlarla süzdü. "Bu kısa süreli bir ilişki değil. Onu tanıdığın herkesten daha çok seviyorsun."

"Belki."

Hepsi sırtıttı ya da güldü. "Bu mutfak kalabalıklaşıyor. Hepiniz dışarı çıkın. Hazırlamam gereken daha çok yemek var," dedi Cheryl ve onlara el salladı

Dışarı.

Kayla, Jackson'ı dışarıda takip etmeden önce tereddüt etti. "Yardım edebilir miyim?"

Ranger, Cheryl'ın diğer kadına "Hayır," dediğini duydu. "Adamlara bunu sadece onları dışarı çıkarmak için söyledim. Ama sen ve Anais isterseniz oturup benimle bir fincan kahve içebilirsiniz."

O gecenin ilerleyen saatlerinde Ranger kendini karanlık ve boş evine bıraktı. Ranger araba kullanacak durumda olmadığı için Heath onu eve bırakmıştı. Kaç bira içtiğinin sayısını unutmuştu.

"İyi değil. Bunu asla yapmam." Yatağına doğru giderken kendi kendine söyledi.

Çok fazla içmeme rağmen tüm bu sataşmaları iyi bir mizahla karşılayabildiğim için mutluyum. Kahretsin, sabah kafam davul gibi ses çıkaracak.

Yatağını görünce kıyafetlerini çıkardı ve sendeleyerek o yöne doğru yürüdü.

Çıplak bir halde yatak örtüsünün üzerine uzandı, bir yastık kaptı ve uykuya daldı.

* * *

"ONU GERİ MI ÇEVİRDİN?" Ava, Pazar günü sahildeki favori restoranlarında Haley'ye katılırken sordu.

Haley küçük dalgaların yuvarlanışını izledi. Masalarının yanındaki pencereden yumuşak, serin bir esinti geliyordu. Plaj için mükemmel bir gündü.

"Ne?" Haley dönüp Ava'ya baktı.

"Her zamanki gibi dinlemiyordun. Dün Ranger'a hayır demek için ne düşünüyordun? Bana bir gece önce kabul ettiğini söylemiştin."

"Biliyorum, ama evde sakın bir gün geçirmeyi ve bir sürü yabancıyla tanışmamayı tercih ettim."

"Hayatınızı kurtaran adamlar."

"Ve onların eşleri ve çocukları. Burası gürültülü ve çok fazla insanla dolu olmalıydı."

"Korkuyorsun çünkü ondan çok hoşlanıyorsun." Ava öne doğru eğildi ve kaşlarını çatarak Haley'ye baktı. "Senin erkeklerle derdin ne? Babanın seni çok incittiğini biliyorum ama bütün erkekler onun gibi değil."

"Peki bunu nasıl biliyorsun? Henüz evli değilsin."

"Doğru, ama erkekleri seviyorum ve sadece birinde karar kılamıyorum."

Öfkesine rağmen Haley güldü. "Sen iflah olmazsın. Sert düşmen için sabırsızlanıyorum."

Ava sırtıttı. "Bunun olması için çok gencim."

"Otuz yaş genç değil. En azından çocuk sahibi olmak istiyorsan." Ava'nın dikkatini kaybetmişti.

"Vay, vay. Bakın kim geldi." Ava gülümsedi ve girişe doğru başını salladı.

Haley onun başını sallayışını izledi ve nabızı hızlandı.

Ranger onları görmüştü. El salladı ve onlara doğru yürüdü.

"Beni takip mi ediyorsun?" Haley tersledi. Vücudundan akan sıcak duyguyu ve kalbinin ağır gümbürtüsünü duymazdan geldi. *Muhtemelen duyabilirdi.*

Hiç tedirgin görünmüyordu. "Hiç de değil. Sahile geldiğimde, bu restoran yemek için en sevdiğim yerlerden biridir. Dün tek başıma geldiğimde çocuklardan dayak yedim. Bugün de tek başıma olmak istedim. Sizi görmek güzel, bayanlar. Bir içki ve yemek sipariş edeceğim, sonra da dışarıda oturup huzurun tadını çıkaracağım."

Başını eğdi, Haley'nin tüm vücudunu ürperten bir gülümseme takındı ve ıslık çalarak uzaklaştı.

"Kaba davrandın," dedi Ava. "Eğer Ranger'dan kurtulmak istiyorsan, iyi bir iş çıkarıyorsun."

"İkimizin de sahilde en sevdiğimiz restoran olarak bu restorani seçtiğimize inanmıyorum. Ranger pek çok SEAL gibi. İyi vakit geçirmek ve geride bıraktıklarını düşünmeden bir göreve yelken açmak istiyor."

Ava omuz silkti. "Bunda kötü olan ne? Ciddi bir ilişki istemiyorsun. Onunla bir kaçamak yap. Harika biri. Eğer onu istemiyorsan, onun yerine beni kabul edip etmeyeceğini deneyeceğim." Hınzırca güldü. "İfadenden bu fikrin hoşuna gitmediğini görebiliyorum."

"Hayır, sanırım bilmiyorum."

"İkisini birden yapamazsın, Haley."

Arkadaşını görmezden gelen Haley, hesabı ve bahşişi karşılamak için cüzdanından biraz para çıkardı.

"Hadi sahilde yürüyelim, sonra da eve gitmeye hazır olurum."

Suyun kenarında tangalarını çıkarırlarken, Haley restoranın verandasına bakmamak için kendini zor tuttu.

"Bu romantizmin gelişmesini izlemekten zevk alacağım." "Romantizm falan yok."

"Tabii, biliyorum. Kendine tekrar tekrar ne kadar

Ranger'ı önemsiyorum. Bakalım onu görmezden gelmeyi ve kendini onu istemediğine ikna etmeyi başarabilecek misin?"

Haley dalganın geldiğini gördü ve Ava'yı dalganın içine itmek için son dakikaya kadar bekledi. Ava çırpınarak yukarı çıktı. Haley güldü ve koştu.

* * *

RANGER restoranı çevreleyen güvertede oturuyordu. Haley ve arkadaşının sahilde yürüyüşünü izledi ve Haley arkadaşını dalgaların arasına ittiğinde kıkırdadı.

Espri anlayışı olduğunu görmek güzel.

Omuz silkti ve arabasına doğru yürüdü. Onu unutabilirdi de. İkisinin de ciddi bir ilişki yaşamaya uygun olmayan işleri vardı. Çok fazla boş kaldığında huzursuz oluyordu, bu yüzden yarın işe geri dönmek onu rahatsız etmiyordu. Arabasını eve doğru sürerken cep telefonu çaldı.

"Merhaba," dedi Jackson telefonu açtığında. "Biraz egzersiz yapmak için bir araya geliyoruz. Eğer bize katılmak istersen, bizim plajda buluşacağız. Bazı eşler de geliyor ve yemek getiriyorlar."

"Kulağa hoş geliyor. Halk plajından yeni çıktım. Sana doğru geleceğim."

Ranger küçük otoparka girdiğinde Heath aracının arkasından bir şeyler alıyordu. Ranger park etti ve zıplayarak diğer adama katıldı.

Heath, "Görüyorum ki yalnızsınız," dedi.

"Sen kimsin, annem mi? Kişisel işlerimi takip edecek birine ihtiyacım yok."

"İşler, çoğul, önemli olan kelime."

"Cheryl nerede? Seni benim davamdan alması için ona ihtiyacım var."

"Kötü şans. Cheryl'in yarın için hazırlaması gereken bazı avukatlık işleri var. Seni korumak için burada değil." Heath onun sırtına bir tokat attı ve güldü. "Hadi gidip sörfte birkaç depar atalım ve kimin daha hızlı olduğunu görelim."

"Seni yeneceğim. Ben bir yaş daha gencim," dedi Ranger ve akıntının kenarına doğru havalandı.

Heath onu geçti ve omzunun üzerinden aşağılayıcı bir hareketle el salladı. Ranger hızlandı, ama iki gece az uyku ve zorlu bir görev onu yakalamıştı. Çok yaklaşmışlardı ama Heath onu geçti.

"Sana söylemiştim." Heath onu sörfün içine doğru itti. Yuvarlandılar

Ranger ayağa kalkıp Heath'i yukarı çekene kadar.

"Diğerlerini eşleriyle birlikte görüyorum. Soğuk bir soda alalım. Bir süre daha bira içmek istemiyorum." Ranger koşarak diğerlerinin plaj sandalyelerine ve battaniyelere yerleştiği yere gitti.

Jackson'ın oğlu Jacob kovası ve toprak doldurmak için kullandığı küreğiyle kumun üzerine oturdu. Ranger bir soda alıp eşleri ve çocukları izledi. Kendisini bir çocukla, Haley'nin çocuğuyla hayal etti.

Lanet olsun, çok kötü durumdayım ve benden hoşlanmıyor bile. Ranger hayal kurmaktan kurtulmak istercesine başını salladı. "Bir SEAL'in herhangi biri tarafından bu kadar büyülendiğini kim duymuş ki?" diye homurdandı kendi kendine.

Gölge, sırttan Ranger ve Heath'in yanına gitti. "Ne var ne yok?" Gölge Ranger'a sordu. "Son birkaç gündür kendin oldun."

"Sevgili dostlar, gerçeği itiraf edeceğim tek kişiler siz ikinizsiniz. Benden pek hoşlanmıyor gibi görünen bir bayana aşık oldum."

"İkiniz de Ace'in evinde yeterince iyi anlaşıyor gibi görünüyordunuz. Ne oldu?" Heath sordu.

Ranger başını salladı. "Kim bilir. İyi vakit geçirdik ve barbekü davetimi kabul etti. Ama dün sabah randevumuz için bir zaman ayarlamak için aradığımda iptal etti. Sonra bugün erken saatlerde Pete'in Yeri'ne gitmeye karar verdim. Verandada bira içip sörfü izleyebilirsin. Rahatla.

"Haley ve arkadaşını orada görmeyi beklemiyordum. Beni onu takip etmekle suçladı, sanki bir sapıkmışım gibi."

"O restoranı da beğendiğini açıkladın mı?" Shadow sordu.

"Denedim ama yutmuş gibi görünmedi. Orada dikilip kendimi aptal gibi hissettim."

Heath ona, "Bize hep başka kadınlar da olduğunu, birine takılıp kalmamamızı söyledin," diye hatırlattı.

"Hepinizin benim tavsiyelerimi tekrarlayıp durmanızdan nefret ediyorum." Elindeki soda kutusunu Shadow'un ve Heath'in kutularına doğru eğdi. "Ama bunu hak ediyorum."

"Diğerlerine uzak durmalarını söyleyeceğim."

"Yapma. Nasıl bir pislik olduğumu biliyorum. Bunu hak ettim."

"Pislik değil," dedi Gölge teselli edercesine. Sonra ekledi, "Belki de her şeyi bilen biri."

Ranger, Gölge'nin omzunu sertçe itti.

"Hey! İçkimi döktün."

"Dahası da var." Ranger sodasını kaldırdı ve sonuncusunu içti, ezildi

ve yakındaki bir çöp kutusuna attı. "Gerçek bir içki alalım, bir bira."

"Kulağa hoş geliyor," dedi Heath. "Arkanı kolladığımızı biliyorsun, Ranger." "Her zaman. Ben de seninkini."

Ranger arkadaşlarıyla sahilde geçireceği bir günün tadını çıkarmak için yerleşti. Takımla birlikte koşmadığı ya da egzersiz yapmadığı zamanlarda eşleri ve çocukları izliyor, kıskançlık duygusundan biraz rahatsız oluyordu.

Yuva kurmaya hazırım. Umarım çok uzun süre beklememiştir. Kadınları seven ve terk eden bir adam olarak ününün Haley'i onun için doğru kişi olmadığına ikna edip etmediğini merak ediyordu.

* * *

HALEY'İN HAFTASI yoğun başladı ve öyle de devam etti. Babası amacına ulaşmıştı ve Scott artık Haley ile aynı ekipteydi. Bunun, görevin özellikle bir kadın ajana ihtiyaç duymaması halinde geride kalacağı anlamına gelmesinden korkuyordu.

Bir ses Haley'nin bilgisayarından başını kaldırmasına neden oldu. Açık ofis kapısında duran kardeşini görünce kaşlarını çatı.

"Barış teklifi olarak şapkamı atayım mı?" Scott sordu ve sırtıttı. "Senin şapka yok," dedi ve gülümsememeye çalıştı.

"Ayakkabı olur mu?"

"İçeri gel. Benim favorim olduğunu biliyorsun ve şu anda seni dövmememin tek nedeni de bu."

En küçük kardeşi onun karşısındaki koltuğa oturdu. "Özür dilerim, abla. Babamı planından vazgeçirmeye çalıştım. Washington'da çalışmayı seviyorum ama o hâlâ hepimiz için en iyisini bildiğini sanıyor, onu tersleyen ve hukuk fakültesine kendi parasıyla giden Tom hariç.

"En azından Arthur'un Hava Kuvvetleri'ne katılma isteği babamın onun için yaptığı planla neredeyse örtüşüyordu."

"Babamın onun donanma pilotu olmasını istemesi dışında," dedi Haley. "Peki ya sen? Washington'da çalışmaktan hoşlanıyor musun?"

"Gülüyorum ve gülmeyin ama eninde sonunda Senato'ya aday olmayı düşünüyorum."

Haley sandalyesinde arkasına yaslandı. "Babamın senin için yedek planı bu mu?"

"Oh, hayır. Bundan daha iyisini bilmen gerekirdi. Babam içimizden birinin, onun gözünde, kendisini gölgede bırakmasını pek istemez."

"Sanırım küçük kardeşim biraz alaycı olmaya başladı. Buna bayılıyorum."

"Cesaretlendirdiğin için teşekkürler. Patronunla konuştuğumu söylemek için geldim. Sen tatildayken yerine bakacağım ama sonra DC'deki işime geri döneceğim. Patronum beni geri istiyor. Dün gece ona söyledikten sonra babam sinirlenip gitti."

"Dostum, bunu görmeyi çok isterdim," dedi Haley hüznle. "Hiçbirinizin babamın istediği gibi biri olamadığını fark etmemiştim."

"Sen bizim ilham kaynağımızdın. Sen küçük bir çocukken bile babama karşı çıkmasaydın, nasıl yapılacağını asla öğrenemezdik."

Haley gözyaşlarını geri kırıptı. "Siz üçünüz üzerinde herhangi bir etkim olduğunu hiç düşünmemiştim." Scott ayağa kalktı. "Evet, yaptın Haley."

Tom ve Haley adına konuşuyorum.

Arthur, seni ne kadar çok sevdiğimizi ve seninle gurur duyduğumuzu bilmeni istedik. Sadece bir görevde öldürölme."

"Güvende olmaya çalışacağıma söz veriyorum." Masanın etrafında yürüdü ve Scott'a sarıldı. Gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu. "Hepinizin babamın istediği şeyi yaptığınızı sanıyordum."

Kolları onun etrafında sıkılaştı ve göğsünde bir kahkaha gümbürdedi. "Kimsenin ona karşı geldiğimizi bilmesini istemedi ve bu yüzden her birimizin kariyeri kendi seçimiymiş gibi davrandı. Sanki herhangi birimizin ona meydan okuyacak cesareti olduğunu kabul edecekmiş gibi. Abla, görüşmeye devam etmedik ama bundan sonra yakın olmamızı istiyorum."

Haley bir peçeteye uzandı ve gülümsedi. "Bu fikri sevdim."

"Görevle ilgili bir toplantıya gitmem gerekiyor. Sen dinlenip iyileşene kadar katılacağım tek toplantı bu olacak, söz veriyorum. Yakında görüşürüz, abla."

Adam gittikten sonra uzun süre boş kapı aralığına baktı.

Kardeşlerim hakkında nasıl bu kadar yanıltılmış olabilirim? Ama babam onların kendi istediklerini yaptıklarını iddia ederken, tek asi bendim, aksini nasıl bilebilirdim? Hepimizle farklı şekillerde uğraştı. Kardeşlerinin babalarına karşı çıktıklarını ve kendilerini memnun eden kariyerleri takip ettiklerini bilmekten memnundu.

Kendimi aptal gibi hissediyorum. Etrafımda olup biten her şey algıladığım gibi değildi.

Başını arkaya yasladı ve derin bir nefes aldı.

"Başın mı ağrıyor?" Ava, Haley'nin açık kapısını çalarken sordu.

"Hayır, sadece bazı konularda ne kadar yanıltıldığımı öğrenmekten bunaldım."

Ava sırtıarak içeri girdi ve Scott'ın kısa süre önce oturduğu koltuğa oturdu.

Boşaltıldı. "Biz ölümlülerin arasına katıl. Umarım yanıldığınız şey yakışıklı SEAL'ınızdan kaçmaktır."

"O benim SEAL'im değil."

"Olmak isterdi. Bunu gözlerinde gördüm."

"Bundan şüpheliyim. Bir sonraki görevine kadar zaman geçirmek için bir kaçamak yapmak istiyor."

"Çok alaycısın, sevgili dostum. Eğer ikimiz de değişmezsek, hiç evlenmemiş ve evlerimizde kedi köpek gezdiren küçük yaşlı hanımlar olacağız."

"Kediler ve köpeklerle ilgili yanlış bir şey yok."

"Hiç de değil, ama bir kocanın ve ailenin yerini tutmazlar, sadece onlara katkıda bulunurlar.

o."

"SEAL'ım konusunda beni yıpratıyorsun. Kahretsin, şimdi de beni Söylüyorum."

Ava kahkahalar içinde yere eğildi. "Biliyordum! Dinle, cumartesiye kadar gitmiyorsun. Neden onu Main'deki yeni büyük balo salonundaki hayır balosuna davet etmiyorsun? Ben SEAL'ımla gidiyorum."

"Bu ciddi olmalı. Arka arkaya üç randevu mu?" "Ciddi. Kirk'ten çok hoşlanıyorum."

"Vay canına, bunu bir erkek hakkında söyleyeceğini hiç düşünmemiştim. Ve yüzün kızarıyor."

"Dur. Ben değilim. Olayı büyütme. Kirk'ün nasıl hissettiğinden emin değilim. Parti evsizlere yardım etmek gibi iyi bir amaç için. Bırakın sokakta yaşayanları, düşük gelirli insanlar için bile yeterince ev yok. Her ikisi için de daha fazla ev istiyorlar."

"Katılıyorum, bu iyi bir amaç. Zaten ofisin başışını teslim etmek için orada olacağım. Ranger'dan benimle gelmesini istemiştin ama randevumuzu bozduktan sonra muhtemelen fikrini değiştirmiştir."

"Restoranda ona ne kadar kaba davrandığından bahsetmiyorum bile. Önemli değil. Tekrar sor. Eminim evet diyecektir." Ava ayağa kalktı ve kapıya doğru gitti. "Şimdi işe dönmem gerek. Ara onu!"

Haley görmeden bilgisayar ekranına baktı. *Hayatım gittikçe daha karmaşık hale geliyor. Kulübede geçireceğim zaman için sabırsızlanıyorum. Sadece ben, ağaçlardaki kuşlar ve çanlarımı çınlatan rüzgâr.*

* * *

RANGER San Diego'daki FBI binasının dışında duruyordu. Haley'nin arkadaşıyla çıkan SEAL ile görüşmüş ve personelin çoğunun saat beş civarında ayrıldığını öğrenmişti. İnsanlar merdivenlerden iniyor ve saat beşten kısa bir süre sonra aceleyle çıkıyorlardı.

Kot pantolon ve rahat bir tişört giymişti, bazı kadınların sorgulayıcı bakışlarını ve hayranlık dolu gülümsemelerini üzerine çekti. *Ama ben sadece bir bayan için buradayım. Diz çöktürüldüğüme ve bana defolup gitmemi söyleyecek birini beklediğime inanamıyorum.*

Onu, o onu fark etmeden önce gördü. Kısa, kıvrırcık kızıl saçları rüzgârda dalgalanıyordu. Birine el salladı, sonra onu gördü. Kaşlarını çattı. Adam doğruldu ve selamlamak için elini kaldırdı. Merdivenlerde ona katılmak için yönünü değiştirdi.

Ön hazırlık yapmadan, "Neden buradasın?" diye sordu. "Seni özledim ve görmek istedim."

"Bu kadar kaba davrandıktan sonra beni özlemişsiniz. Sanırım mesajımı iletemedim."

"Anladım, ama kolay kolay pes etmem. İstedğim bir şey olduğunda değil."

Onun etrafından dolaştı ve merdivenlerden inmeye başladı. Adam onun yanına düştü ve hızına ayak uydurdu.

"Benim neyimi sevmiyorsun? Eve dönerken uçakta iyi anlaştığımızı sanıyordum."

"Yaptık, ama bu gittiğim her yerde seni bulmak istediğim anlamına gelmiyor." Durdu ve onunla yüzleşti. "Madem buradasın ve beni takip etmeni engelleyemiyorum, iki sokak aşağıdaki köşedeki bar ve ızgarada seninle bir içki içeceğim. Sonra senin hakkında ne yapacağıma karar vereceğim."

Ranger sırtıttı ve kolunu onunkinin içinden geçirdi. "Katılıyorum. Susadım ve seni gülümsememeye çalışırken görüyorum."

"Sen imkansızsın."

"Babam da ben büyürken bana sık sık aynı şeyi söylerdi. SEAL olmayı başardığımda, babam başaracağımdan asla şüphe duymadığını söyledi. Başarısız olmak için çok inatçıydım."

Haley ona baktı. "Şimdi işin hakkında ne düşünüyor?" "Benimle çok gurur duyuyor. Ben bir donanma çocuğuydum, ama benden asla SEAL'ler için dene."

"Annen nasıl tepki verdi?"

"Ben SEAL olmadan önce çoktan gitmişti."

"Özür dilerim. Anneniz siz çok küçükken mi öldü?"

"O ölmedi. Ben yaklaşık üç yaşındayken bizi terk etti. Babam emekli olduktan sonra, birkaç yıl önce yeniden evlendi."

"Annemi hiç görüyor musun?"

Omuz silkti. "Gittiği günden beri hayır. İkimizden de ellerini yıkadı, ben de iyiliğinin karşılığını veriyorum."

"Oğlunu tek başına büyüten bir adamla tanışmak isterdim."

"Yeterince uzun kalırsanız ikinizi tanıştıracam." Billie Boy's Bar and Grill'in girişinde durmuşlardı.

"Çıktığınız herkesi onunla tanıştırıyor musunuz?" "Çok az."

"Bu bana biriyle çıkmayı ve hayatına devam etmeyi sevdiğini söylüyor."

"Öyleydim. Seninle tanışana kadar." Ranger onun yanağına dokundu.

"Yüzün kızarıyor." "Hadi içeri girip bir şeyler içelim. Acıktım ve restoranda harika hamburger ve patates kızartması."

Ranger onun için kapıyı açtı. "Bu tür yemekleri çok severim ama istersen şık bir restorana da gidebiliriz."

"Bu iyi."

Garson kız bir çift menü aldı ve onları karanlık odanın karşısındaki bir kabine götürdü. Kızaran patateslerin ve pişen hamburgerlerin kokusu Ranger'ın midesini bulandırdı.

Haley kabinin bir tarafına kayd ve güldü. "Acıkmışsın."

"İçkilerimizin yanında bir meze söyleyelim, sonra da yemeğimizi yeriz." "Bana uyar."

CHAPTER 3

HALEY kabinin diğ er tarafındaki adamı inceledi. Randevularının çoğ unda olduğı gibi yanındaki koltuğ a kaymaya ç alışmamıştı. Ranger ona yer açmış ve adama bakma şansı vermişti. Adam muhteşem bir erkeklik örneğiydi.

Eminim istediğı kadını elde etmeye alışmıştır. Kalbim işin içine girmeye çalışıyor ve ben sadece bir kaçamak olmadığ ımdan emin olana kadar bunu istemiyorum.

"Neden kaşlarını çatıyorsun?"

"Özür dilerim, kaşlarımı çattığ ımı fark etmemiştim. Ava bu gece seni aramam için beni ikna etti. Ben de seni merdivenlerde görene kadar bunu yapmayı planlıyordum."

Sırıttı ve Haley'nin kalbi çarpmaya başladı. *Kahretsin, istesem de istemesem de vücudum ona tepki veriyor.*

"İşte yine kaşlarını çatıyorsun. Keşke zihinleri okuyabilseydim."

"Tanrıya şükür yapamazsın." Garsonun siparişlerini almak için geri geldiğini gördüğüne hiç bu kadar sevinmemişti.

Tekrar yalnız kaldıklarında Ranger öne doğru eğildi. "Sana babam ve benden bahsettim. Peki ya sen?"

"Annem, babam, üç erkek kardeşim ve ben varız." "Ah, normal bir çocukluk."

"Pek sayılmaz."

"Ne demek istiyorsun?"

"Babam hep erkek olarak doğmuş olmayı diledi. Büyürken kardeşlerimin hayatlarına çok karıştı ve benimle çok az ilgilendi."

"Peki ya annen?"

"Babama tapıyor. Ağzından çıkan her şey ona uyar."

Bana yetişmeyi başardığında, bana yemek yapmayı ve evi temizlemeyi öğretti." Haley sırtıttı. "Bu pek sık olmazdı. Kardeşlerim ve onların arkadaşlarıyla oynamayı severdim. Babama rağmen erkek fatma olarak büyüdüm."

Bir nefes aldı ve yüzünü buruşturdu. "Babam bir eşin tüm işlerini ve görevlerini öğrenmemi, genç yaşta evlenmemi ve ona olmasını istediği gibi şekillendireceği torunlar vermeme tercih etti."

"Vay canına, kulağa eski moda geliyor."

Garson kız yemeklerini getirdi ve bir süre hiç konuşmadan yemeklerini yediler. Sonunda Ranger tabağını itti ve Haley'e baktı.

"Ne var? Yüzümde hardal mı var?"

Kıkırdadı. "Hayır. Sadece ne kadar güzel ve akıllı olduğuna hayranım."

"ok zeki değilim. Unutma, yakalanmama ben izin verdim."

"En iyilerimizin bile başına gelebilir. İşinizi seviyor musunuz?"

Başını salladı. "Evet. Sanırım içimdeki erkek fatma bu. Bir ekiple çalışmayı ve kötü adamları yakalamayı seviyorum. Bu sefer gerçekten kötü adam neredeyse beni yakalıyordu."

"Neden seni bu kadar çok istiyor?"

"ünkü birkaç ay önce Amerika'daki bir baskında en iyi adamlarından bazılarını yakaladık ve diğer bazı adamlarını öldürdük."

"Burada ne yapmayı planlıyorlardı?"

"Emin değiliz ama ellerinde bir kasabayı havaya uçurmaya yetecek kadar malzeme vardı. Ondan sonra Naldo'nun grubunun geri kalanını yakalamaya karar verdik ama patron orada değildi ve ekibimdeki adamlardan biri benimle birlikte yakalandı."

"Ona ne oldu?"

Haley boğazındaki duygu düğümünü zorlayarak bastırdı ve Ranger'ın bakışlarıyla buluştu. "Gözümün önünde ona işkence ettiler ve sonra da öldürdüler. Beni yakında Naldo'ya götürmeyi planlıyorlardı. Söylentiye göre Naldo bana işkence etmek için acele etmeyecek ve ancak etrafta olmamdan sıkıldığında beni öldürecekmiş."

"Amerika'daki baskında Naldo da oradaydı. İki adamıyla birlikte katı ama ben ona, o da bana iyice bakmadan kaçmadı." Ranger'ın gözlerinin içine baktı. "Beni yakalamaya kararlı olduğundan hiç şüphem yok, en az benim onu tutuklamaya kararlı olduğum kadar. Daha da kötüsü, o kaçarken ben güldüm. Daha sonra başıma ödöl koyduğunu duyduk."

Ranger ona doğru eğildi. "Yakalandığın bir sonraki baskına gitmene neden izin verdiler?"

Omuz silkti. "Bazı iyilikler istedim ve patronumu bu iş için en iyi kişi olduğuma ikna ettim. Benim aptallığımdı." Bakışlarını başka yöne çevirdi.

"Bana onun batan gemide öldüğünü söylediler." Masanın öbür ucundaki

Ranger. "İçten içe, haklı olduklarından emin değilim.

"Her neyse, ormanda bir kulübeye tatile gidiyorum. Büyükanнем vasiyetinde orayı bana bıraktı. Orayı çok seviyorum. Huzurlu ve güzel bir çevreye sahip. Kimse beni rahatsız edemez. Nerede olduğunu kimseye söylemedim. Dinlenebiliyorum ve beni en çok rahatsız eden şeyleri unutmaya çalışıyorum.

"Ormanda tek başına bir kulübeye gitmeyi mi planlıyorsun?"

"Dediğim gibi, kimse kulübemin yerini bilmiyor, hatta hangi eyalette olduğunu bile. Babamın annesi onu bana bıraktı. Kardeşlerim kıskançtı ve babam da onun ulaşamayacağı bir yere gittiğim için çok öfkeliydi."

"Neden nerede olduğunu hiç bilmiyorlardı? Hiç ziyaret etmediler mi?"

"Büyükanнем kimseye söylemedi. Ama beni birkaç kez kulübeye getirdi. Ölmeden önce bir kaç kez, ve ben bunu sevdim. Babam tıpkı onun gibi olduğumu söylüyor. Her zaman ikimizin de biraz deli olduğunu düşünürdü."

"Bu sefer gitmeden önce güvendiğiniz birine söyleyin."

"Kimseye güvenmeden büyüdüm, ne babamın her dediğini yapmaya çalışan anneme ne de beni korumayan kardeşlerime." Masanın diğer ucuna eğildi ve Ranger'a fısıldadı, "Senin için hiç işe yaramamışken güvenmeyi nasıl öğreniyorsun?"

"Kardeşlerine bile mi güvenmedin?"

"Belki yapabilirdim ama o zaman bilmiyordum. En küçük kardeşim bugün bana babama karşı nasıl isyan ettiğimi izlediklerini anlattı. Onlar da isyan ettiler ama sadece evden ayrıldıklarında. Ben hep babamın onların kariyerlerini seçtiğini düşündüm ama onlar istedikleri yoldan gittiler. Babam her zaman yaptıkları her şey onun fikriymiş gibi davrandı. Sanırım aptal gibi görünmektense övgüyü kabul etti.

"Scott bugün bana sadece ben tatilden dönene kadar beni idare edeceğini, daha sonra Washington'daki işine geri döneceğini söyledi."

"Baban Scott'ın kararını nasıl karşıladı?"

"Scott çok kızgın olduğunu söyledi. Babamı tanıyorsam, halk içindeki yüzünü takınacak ve herkesin bunun da kendi fikri olduğunu düşünmesini sağlayacaktır."

Garson masayı toplamak ve hesabı bırakmak için geri döndü. Ranger ondan önce hesabı aldı. "Bunu ben ödeyeceğim, sonra da yürüyüşe çıkalım."

"San Diego'da mı?"

"Aklınızda başka bir yer yoksa tabii. İnsanlar bizim de bir çift turist olduğumuzu düşünecek." Adam ona ön taraftaki tezgâha kadar eşlik etti, hesabı ödedi ve kapıyı açarak kadının kendisinden önce kaldırırma çıkmasına izin verdi.

Etraflarında serin bir rüzgâr esiyordu. Haley

titredi. "Üşümüşsün."

"Birazcık."

"Arabam buradan çok uzakta değil. İçinde bir ceketim var. Senin için getireyim." O yöne doğru yürürken onun elini tuttu.

* * *

Şaşırtıcı bir sıcaklık ve güvenlik hissi Haley'nin üzerine çöktü. Daha önce hiçbir erkek ona kendini güvende hissettirmemişti.

Ranger ona bakarken, "Yine kaşlarını çatıyorsun," dedi. "Kafam karıştı.

"Ne hakkında?"

"Sana söylemeye niyetim yok."

"Nasıl sır tutulacağını bilirim."

Sırıttı. "Oh, lütfen. Siz erkeklerin k e n d i aranızda konuştuğunuzu biliyorum.

Özellikle de kardeş gibi olmalarıyla bilinen SEAL'ler."

Karanlık bir aracın yanında durduklarında cevap vermedi. Ön yolcu kapısının kilidini açtı, içeri uzandı ve ceketini aldı. Ranger ceketini ona sardı ve sonra eğilip alnını onunkine yasladı.

"Bana bir şeyi tekrar etmememi söylerseniz, tekrar etmeyeceğime söz veriyorum. Kardeşim SEAL'lara bile."

Sonra yüzünü yukarı doğru eğdi ve onu dudaklarından usulca öptü. Adam onu kendine çekti ve kadın gözlerini kapattı. Onun sıcaklığına sarılmış, başı göğsüne gömülmüş bir halde, şefkatle sarılmanın verdiği rahatlığın tadını çıkardı ve vücudunda lezzetli bir sıcaklık dolaştı. Başını kaldırdığında, ölmekte olan güneş ışığı savaşçının yüzüne altın rengi bir ışık saçıyordu. Grimsi mavi gözleri gümüş gibi parlıyordu.

"İyi misin?" diye fısıldadı kulağına.

"Evet." Sesi zayıf çıkmıştı. Boğazını temizledi ve isteksizce Ranger'ı itti. "Ben iyiyim. Sıcak ve iyiyim."

Sokaklarda yürürken onun elini tuttu. Yayalar yanlarından geçiyor, turistleri taşıyan otobüsler geçiyordu ama o daha çok adamın elini sıkıca tuttuğunun, kolonyasının kokusunun ve kafasının içinde dolaşan ürkütücü hislerin farkındaydı.

Bölgeyi dolaşıp aracına döndüklerinde, kapıyı ona açtı. "Araban nerede?"

"Bugün bir arkadaşımla geldim."

"Ava?"

"Evet. Beni ofisin dışında seninle gördü ve bensiz devam etti." "Güzel. Seni eve bırakayım."

* * *

El Cajon'da küçük bir evin garaj yoluna girdiğinde, koltuğunda döndü ve ona baktı. "Geçen gece seni bıraktığımda söylemek istemiştım. Beni her zaman şaşırtıyorsun. Seni Front Street'teki ofisine yakın lüks bir şehir evinde ya da apartman dairesinde hayal etmiştım."

"Şehirdeki çılgınlıktan uzaklaşmayı seviyorum. Bir Pazar günü arabayla dolaşırken bu evi buldum. Satılık tabelasını yeni asmışlardı. Yaklaşık iki buçuk yıldır burada yaşıyorum. Kahve içmeye gelmek ister misiniz?"

"Evet, teşekkürler."

Kadın kapının kilidini açtığında, adam kapıyı onun için açık tuttu. Sonra bir dakika durup sokağa ve tepelere baktı. Ay ışığı karanlık gökyüzünü aydınlatıyordu.

"Evime hoş geldiniz. Oturma odasında oturun. Ben kahve yapacağım. Uzun sürmez."

"Sen yaparken mutfakta oturmamın bir sakıncası var mı?" "Hayır, sorun olmaz."

Ev onu şaşırtmıştı. Parlak renklerle dekore etmişti ve her yerde kadınsı dokunuşlar vardı. Dünyanın onu güçlü, sert bir FBI ajanı olarak görmesini tercih etse de, evi onun kadınsı yönünü gösteriyordu. Mutfak ve yemek alanı arasındaki barda oturdu.

"Daha sert bir şey mi tercih edersiniz?"

"Hayır, ben iyiyim. Coronado'daki evime geri dönmem gerekiyor."

Önüne dumanı tüten bir fincan kahve koydu, kendi kahvesini doldurdu ve bir kavanoz dolusu çikolatalı marshmallow kurabiye aldı. Kurabiyeleri adamın önüne koydu.

"Onları seviyorum ama paylaşmadığım sürece yememeye çalışıyorum. Aksi takdirde kendimi domuz gibi hissederim."

Ranger gözlerinin onun ince vücudunda gezinmesine izin verdi. Kızardı. "Bana çok doğru görünüyorsun."

"Beni formda tutmak için egzersiz ve kısıtlama gerekiyor. Patronum işimi seviyor ama artık çok tehlikeli olduğunu düşünüyor. Beni bir iş yerine göndermek istiyor."

ofis pozisyonu. Bunu yapması için ona herhangi bir sebep ya da bahane vermeyeceğim."

Onu dizlerinin arasına çekti. "Onu suçlamıyorum. Seni Meksika'nın ortasında ya da başka bir yerde kötü adamı yakalamaya çalışırken düşünmek istemiyorum."

"Ben de senin farklı olabileceğini düşünmüştüm."

Güldü. "Seni önemseyen her erkek aynı şeyi hisseder." Kadın gülmedi. "Sakın fikrimi değiştirmeye çalışma. Değiştirmeyeceğim."

"Sanırım babana bir şeyler kanıtlamaya çalışıyorsun. Bunu yapma kararlılığının seni öldürmesine izin verme. Kahve için teşekkürler." Adam ayağa kalktı ve kadın onu kapıya kadar geçirdi.

Tereddüt etti, sonra aceleyle, "Bu arada, yine de benimle baloya gelecek misin?" diye sordu.

Ranger kaşlarını kaldırdı. "Yapacağımı söyledim."

"Fikrini değiştirmiş olabileceğini düşündüm."

"Sanırım süslü bir kıyafet."

"Evet."

"Tamam ama takım elbise giyeceğim. Emir verilmedikçe şehirde üniforma giymeyiz."

"Bana uyar. Benimle saat sekizde şehir merkezindeki yeni konferans binasında buluşabilirsin."

"Hayır, seni saat yedide buradan alırım."

"Buraya kadar gelmene gerek yok." "Benim için öyle.

Randevularımı alıp eve götürüyorum."

"Pekala, madem ısrar ediyorsun."

* * *

RANGER eve dönerken acele etmedi ve serin esintinin tadını çıkarmak için arabanın camlarını indirdi. Haley'le çok eğlenmişti ama onun huysuz bir kişiliği vardı.

Her zaman karmaşık olmayan kadınlarla çıkmıştı ve ne söylediği ya da nasıl davrandığı konusunda nadiren tetikte olması gerekiyordu. Ama Haley'de onu çeken bir şeyler vardı. *Çok uğraşacaktı. Buna değer mi?*

Garaj kapısını açmak için düğmeye bastı. İçeri girer girmez Ranger ev telefonunda mesaj olup olmadığını kontrol etti. Çocuklar sabit hattı konusunda onunla dalga geçiyordu ama görevden eve döndüğünde çok işe yarıyordu. Babası ve bazı yakın arkadaşları genellikle mesajlarını telesekretere bırakırlardı.

Mayosunu giydi ve havuzda on tur attı. Sonra uzandı.

havuz kenarındaki koltuğa uzandı ve bir düşmanın onu görüp ateş edebileceği endişesi olmadan ayı izlemenin keyfini çıkardı.

Uykulu bir halde yatak odasına gitti, duş aldı ve yatağına uzandı. "Eve gelmenin en güzel yanı."

Acele bir karar vermeden önce Cuma gecesinin nasıl geçtiğini göreceğim. Ranger yan döndü ve uyku onu alıp götürdü.

* * *

Sonraki birkaç gün hızla geçti. Ranger'ın ekibi sahilde antrenman yaptı ve çoğu gün erken çıktılar. Ranger Cuma gününe kadar Jackson'a yardım balosundan bahsetmedi. "Belki sen ve Kayla da gelmek istersiniz?"

"Ben değilim. Evde oturuyoruz ve ailemizin tadını çıkarıyoruz. O süslü püslü şeyler pek umurumda değil." Güldü. "Bahse girerim FBI ajanıyla gidiyordur."

Ranger omuz silkti. "Beni o davet etti. Kaba olmak ve kabul etmemek istemedim."

Jackson omzuna bir tokat attı. "Kötü durumdasın, kabul et."

"Emin değilim. Haley pek çok konuda huysuzdur. Bu geceden sonra daha fazlasını öğreneceğim."

"Oh, çoktan düştün. Bu aşamada fikrini değiştirirsen şaşırırım. Bu kadın, deyim yerindeyse, seni oltaya getirdi."

"Açık fikirli olmaya çalışıyorum."

"Sabah beni ara ve akşamdan ne kadar keyif aldığını söyle." Jackson saatine baktı. "Eve gidip kız arkadaşın için giyinsen iyi olur."

"Sana söyleyip duruyorum, o benim kızım değil. Henüz değil."

Ranger el salladı ve kamyonetine doğru yürüdü. Saati beş buçuğu gösteriyordu. *Eğer onu iki saat içinde alacaksam, geç kalmak istemem ya da Haley'nin dansa kendi arabasıyla gideceğini bilmek istemem.*

* * *

RANGER VE HALEY balo salonunun girişinde durdular. Kristal avizeler ışıkla parıltıyor ve müzik büyük odayı dolduruyordu. Partiye katılanların çoğu odanın içinde dolaşıyordu. Bazıları küçük gruplar oluşturmuş ve

Diğerleri içki almak için barda durdu. Odanın doğu tarafında uzun bir yemek masası vardı.

"Görünüşe göre bu parti için ellerinden geleni yapmışlar," dedi Ranger.

Haley başıyla onayladı. "Bu her yıl düzenlenen bir etkinlik. Ofisimdeki çalışanlar bağışta bulunuyor ve her yıl bir kişi gelip çeki, ordövrlerle doldurdukları bu masanın ucundaki büyük kutuya koyuyor."

"Bu yıl gelebildiğimize sevindim. Yemekler çok lezzetli görünüyor."

Haley güldü. "İlk fark ettiğin şeyin bu olmasına neden şaşırmadım ki?"

"Bugün sahilde kilometrelerce koştuk, bu da beni büyük bir iştahla baş başa bıraktı."

"Keyfine bak. Diğer tüm erkekler de aynı fikirde gibi görünüyor."

"Ben beklerim. Bir içki alıp etrafta dolaşalım."

"Şu çeki kutuya atayım, sonra resmi olarak tatilime başlamaya hazır olacağım. Bugün iki hafta boyunca çalışacağım son gündü."

* * *

RANGER ve Haley bara doğru dönerken neredeyse başka bir çiftle çarpışıyorlardı. Ranger Josie'yi hemen tanıdı ve irkilmemek için kendini zor tuttu.

Görevden döndüğünde bir ara onu aramayı hayal meyal düşünmüştü ama Aces'te Haley'le karşılaştığından beri onu aklına bile getirmemişti.

Bir kolunu yanakları kızarmış olan Josie'ye dolamış olan uzun boylu, siyah saçlı adama baktı.

"Geri döndüğünü fark etmemiştim Dirk," dedi.

"Evet, bir hafta önce. Seni aramak istiyordum."

"Sanırım ikimiz de hayatlarımızdaki değişiklikleri konuşmak istemedik." Josie kendisine yakın duran adama gülümsedi.

"Bu Dr. Giles Roman. Kendisi hastanemizin yeni kalp cerrahı ve," Josie elini uzattı, "nişanlım." Kızarması derinleşti. "Giles, bu Dirk Foster, sana bahsettiğim adam."

"Sizinle tanıştığıma memnun oldum," dedi Giles. "Josie bana sizden çok bahsetti."

Dirk hayatında ilk kez yüzünün kızardığını hissetti. Haley'e döndü. "Haley beni partiye davet etti. Biz..."

"Dirk beni zor bir durumdan kurtardı ve ben de sana teşekkür ediyorum."

Haley yumuşak bir sesle konuştu. "İş yerindeki arkadaşlarım bağışımızı getirmem için beni seçtiler. Bu masanın sonundaki kutuya bıraktım."

Ayrılmadan önce birkaç anlamsız hoşbeş daha ettiler. Ranger, Josie ve nişanlısından uzaklaşırken derin bir nefes aldı.

"Garip bir duruma yardım ettiğin için teşekkürler."

"Bunu senin için yapmadım. Eğer uzun zamandır çıkıyorsanız -ki ikinizin de tepkilerini gördüğüm kadarıyla öyle olduğunuzu tahmin ediyorum- döndüğünüzde onu aramalıydınız. Birbirinizi biraz utançtan kurtarabilirdiniz."

"Onu aramayı planlıyordum."

"Planlamak ve yapmak birbirinden çok farklı şeylerdir."

"Biliyorum," diye homurdandı ve sonra ses tonu için özür diledi. "O içkiyi şimdi kullanabilirim. Bara doğru yürürlerken, "Neden bana kızılıyorsun? Hatalı olduğumu kabul ediyorum."

"Çıktığın kadınların çoğuna onun gördüğü muamelenin aynısını gösterdiğinden şüpheleniyorum."

Ranger cevap vermedi. Kadının istediği şarabı ve kendisi için de bir viski ısmarladı. Odada dolaştılar ve Haley köşede duran bir adama başıyla selam verdi. Adam yalnız görünmüyordu, daha rahat görünüyordu ve insanlar onunla konuşmak için birer ikişer yanlarına geliyordu.

"Köşedeki adam kim?" Ranger sordu. "Önemli biri olmalı. Pek çok insan onunla konuşmak için duruyor."

"Eyaletimizin en zengin adamlarından biri ve birçok hayır kurumuna büyük miktarlarda para veriyor. Bizi gördüğüne göre, yanına gidip nezaket göstersem iyi olacak."

"Ben de seninle geleceğim. Zengin ve ünlülerle nadiren bir araya geliyorum." "Saygılarımızı sunduktan sonra, beni eve götürmeden önce bir kez dans edeceğiz."

Haley ve Ranger hayırsevere yaklaşırken birkaç kişi uzaklaştı.

"Sizi tekrar görmek güzel, Bayan Quinn. Oldukça hoş görünüyorsunuz."

"Teşekkür ederim Bay Zilah. Herkes sizi burada görmekten memnun. Teşekkür ederim.

şehrimize gösterdiğiniz cömertlik için teşekkür ederim."

"Yardım etmekten keyif alıyorum."

"Kavalyemi takdim edeyim mi? Bay Zilah, bu Dirk Foster. Partide yeni ama hoşuna gideceğini düşündüm."

"Sizinle tanıştığıma memnun oldum, Bay Foster. Bu güzel bayanla nasıl r a n d e v u l a ş t ı ğ ı n ı z ı bilmek isterim. Birkaç kez sordum ama o hep

meşgul."

Ranger Haley'nin yüzünün kızardığını fark etti. Omuz silkti. "Onun bir şeye ihtiyacı vardı."

Bu özel etkinlik için tarih verdi ve beni ikna etti. Ben pek aylak biri değilimdir." Zilah tekrar Haley'ye baktı. "Ne zaman bir eskorta ihtiyacın olursa, canım, araman yeterli." Kızın allığı pembeden daha kırmızıya dönünce güldü. Ranger'a, "Kadınlar artık çok nadiren kızarıyor. Hâlâ utanmayan birini görmek çok hoş.

yapabilirim."

"Seninle konuşmak güzeldi," dedi Haley. "Bir kez daha dans edip eve döneceğiz. Topluluğumuza katılımınız için tekrar teşekkür ederim."

Yavaş bir müzik çaldı. Ranger Zilah'a başıyla selam verdi ve Haley'i kollarının arasına aldı. Onu odanın diğer tarafına doğru dans ederek götürdü.

"Sana bakışını beğenmedim," dedi Ranger.

"Bunun bir anlamı yok. O, kadınların arkadaşlığını takdir eden yaşlı bir adam. Zilah Bey de pek çok kadına aynı gözle bakar. Daha önce de söylediğim gibi, bu dans bittikten sonra ayrılacağız."

Ranger Haley'nin evine doğru ilerlerken arabayı sessizlik kapladı. Arabanın etrafından dolaşarak onu dışarı çıkardı ve ön kapıya kadar eşlik etti.

"Siz içeri girene ve kilit sesini duyana kadar bekleyeceğim."

Haley başıyla onayladı. Açık kapıdan içeri döndü. "Bana eşlik ettiğin için teşekkür ederim. O takım elbisenin içinde oldukça yakışıklı görünüyorsun. Bütün kadınlar sana bakmak için başlarını çeviriyorlardı. Josie'nin yerini dolduracak başka birini bulacağından eminim."

"Ama sen
olmayacaksın, değil
mi?" "Hayır,
sanmıyorum."

"İyi geceler. Kilit sesini duymak için bekleyeceğim." Kilit açıldığında, aceleyle arabasına gitti.

* * *

"Lanet olsun ona," diye mırıldandı. "Onun, onları sev ve terk et adamlarından farklı olduğunu düşünmeye başlamıştım."

Haley pencerenin yanında durdu ve Ranger'ın arka lambalarının uzakta hızla kaybolmasını izledi. Perdenin tekrar yerine düşmesine izin verdi ve oturma odasına göz gezdirdi.

"Geleceğim bu mu?" diye sordu boş odaya. "Dürüst olduğuna inandığım bir erkeği nasıl bulabilirim? Babamın tanıştığım her erkeğe olan güvenimi mahvetmesine izin verdim." Ayağını yere vurdu. *Lanet olsun, hepsi de benim*

Sinizm.

Haley en çok bu hayal kırıklığının canını yaktığını itiraf etmek istemiyordu. Işıkları kapattı ve yatak odasına doğru yürüdü. Evin sessizliği onu ürpertti.

Aptalca davranıyorum. Her şey beni geriyor. Daha önce hiç rahatsız olmamıştım.

Uzun zamandır bir köpeği kurtarmayı düşünüyordu. Düşünmeyi bırakıp yapmaya başlamanın zamanı gelmişti.

Hayvan kurtarma evinin müdürü Marian'ı arayacağım. Tercihen bir yavru köpek istiyorum ve seyahatimde onu da yanımda götürmek istiyorum. Birini eğitmek için bolca zamanım olacak ve bana eşlik edecek biri olacak. Umarım gitmeden önce bir yavru köpek sahiplenmek için geç kalmamışımdır.

* * *

Patronu Mike Powers ofisinin kapısını çaldığında HALEY neredeyse inleyecekti. Cumartesi sabahı başka kimsenin gelmeyeceğini umuyordu. İçeri girmesi için işaret etti. Mike onun karşısındaki sandalyeye oturdu. Masası çizelgeler ve notlarla doluydu.

"Gördüğüm kadarıyla grubunuzla iletişim halindeymişsiniz ve ne durumdalarmış. Kardeşin sana sadece bu işi yapıp Washington'a geri döneceğini söyledi mi?"

"Evet, öyle. Tatilimin ardından işe dönmek için sabırsızlanıyorum."

"Grubunuzla dışarı çıkmayı mı kastediyorsunuz?" "Elbette. İşimi seviyorum."

"Haley, otuz bir yaşındasın ve denizaşırı birçok işte çalıştın. Artık durup gençlere izin vermenin zamanı gelmedi mi sence..." Onun kaşlarını çatıldığını gördü ve ekledi, "ya da kadınlar senin yerini alır mı? Ekibinizle birlikte göreve çıkmak isteyen birkaç kişi var."

"O zaman adamlardan birini değiştir. Tim otuz beş yaşında. Karısının onun daha güvenli bir işe geçmesini istediğini duydum."

"Sizi kıskanan kadınlarımız da var. Diğer kadın FBI ajanlarımız için sizinki gibi çok fazla yerimiz yok."

"Bahse girerim bu babamın fikriydi. Hâlâ beni bu pozisyondan kurtarmaya mı çalışıyor?"

"Güvenliğiniz için endişeleniyor."

"Babam benim için hiç endişelenmedi. İşi bırakmamı, evlenmemi ve olmasını istediği gibi şekillendirebileceği oğullara sahip olmamı istiyor."

"Bence babana karşı çok acımasısın." "İnan bana. Ben sert değilim."

"Eğer sana bir şey olursa beni suçlar ve Washington'da çok fazla nüfuzu var."

"Bir feragatname imzaladım. Ne zaman bir göreve çıksam tehlike konusunda uyarıldığım ve riski kabul ettiğim yazıyor."

Powers başını arkaya yasladı, gözlerini kapattı ve iç çekti. "Sanırım bugün için yapabileceğimin en iyisi bu. Tatilinizin tadını çıkarın. Bugün o gizemli kulübenize gideceğinizi sanıyordum."

"Sadece masamı temizliyorum. Öğlen gibi ayrılacağım."

Powers kapıya doğru yürüdü. "İyi dinlenin ve güvende olun."

Ofisine bir sonraki gelen Ava oldu. "Herkes beni uğurlamaya mı geliyor? Ve Cumartesi günü neden bu kadar çok insan burada?"

"Senin bir tatile ihtiyacın var. Bana nadiren hırlıyorsun." "Ben hırlamam."

"Az önce yaptın. Dinle, kulübende yalnız olman beni endişelendiriyor. En azından bu sefer."

"Liderin gemisiyle birlikte battığından emin olmadıklarını duydum. Öyle olsa bile kimse beni bulamaz. Bulsalar bile, onları alaşağı edecek cephaneliğim var."

"Sen ve başka kim?"

"Beni caydırmanıza izin vermeyeceğim. İlginize minnettarım. Sen çok iyi bir arkadaşsın."

Ava gittiğinde Haley işini çabucak bitirdi ve masasını düzeltti. Telefonuna uzandı ve hayvan kurtarma grubunu aradı. Müdür Marian'la konuştu. Haley'nin bir köpek sahiplenmesini son birkaç yıldır birkaç kez, son görevinden bu yana da daha sık konuşmuşlardı.

"Ben de tam seni aramak üzereydim," dedi Marian. "Hepsine bakamayan bir aileden beş büyük yavru aldık. Labrador cinsi köpekler."

"Harika! İhtiyacım olan eşyaları ve yavru köpek için yiyecek topluyordum. Şimdi birini seçme şansım var. Bir saat içinde buradan ayrılıyorum ve size uğrayacağım."

"Kulağa hoş geliyor. Yakında görüşürüz."

CHAPTER 4

Çağrı cihazı çaldığında RANGER NEREDEYSE UYUYACAKTI. Bu kadar çabuk başka bir görev olmazdı. Mesajı okudu: *Karargâh, bir saat.*

Giyindikten sonra Ranger üsse kadar olan kısa mesafeyi arabayla gitti. Ekibinin çoğu gelmişti. Yüzbaşı Buchanan ve Jackson odanın önünde duruyordu. Tüm ekip giriş yaptıktan sonra Yüzbaşı oturmalarını işaret etti.

"FBI'dan bir sonraki görevlerinde gerektiğinde yardımcı olmaya hazır olmamız için bir talep aldık. Bu gece yola çıkıyorlar. Görünüşe göre Ajan Haley Quinn'i alıkoyan grubun liderinin gemiyle birlikte batıp batmadığını kimse kesin olarak bilmiyor. FBI, grubun yeniden örgütlenmediğinden emin olmak istiyor. Yüksek alarmda olacağız. Üsten fazla uzaklaşmayın."

Ranger'ın kalbi yerinden fırladı. Duygularını kontrol etmeye çalışarak derin bir nefes aldı. Birkaç takım arkadaşı ona doğru baktı.

Kijika arkasından yaklaştı. "Bizi kandıramazsın. Gözlerindeki alarmı gördük."

"Bugün bir kulübeye tatile gidiyor ve kimse kulübenin nerede olduğunu bilmiyor."

"Hanımefendi mahremiyeti sever."

"Endişeliyim, Kijika. Eğer okyanusun dibinde değilse, bu grubun lideri onu yakalamaya kararlı bir adam. Gideceği yeri öğrenmiş olabilir. Tek ihtiyacı olan adamlarından birinin onu takip etmesi."

"O akıllıdır. Tanımadığı bir arabanın etrafta çok fazla dolaştığını fark ederse radarı yükselir."

"Bence sorunları kendi başına halledebileceğine dair kendine aşırı güveniyor."

Ranger korkularını dile getirirken Jackson da onlara katıldı. "İşte bu yüzden seni geride bırakıyoruz, Ranger. Aklın görevde değil burada olacak."

"Teşekkürler Jackson. O kulübeyi bulacağım ve belaya dikkat edeceğim. Haley'nin orada olduğumu bilmesine bile gerek yok. Yakındaki ormanda kamp kuracağım."

"Orada yalnız olmanı istemiyorum. Kijika seninle olacak ve Alec'in ekibi görevde olmadığından, ondan ve ekibinden birkaç adamdan ihtiyaç duyduğunuzda hazır olmalarını isteyeceğim. Kijika bölgede gizlice dolaşabilir. Ona Gölge denmesinin bir sebebi var. Yeteneklerini kullan."

"Eğer dağılmışlarsa, bütün bu katil grubun icabına bakacağız," diye devam etti Jackson. "Elbette yanılıyor olabilirsin ve Buchanan'la benim başımız büyük derde girebilir." Ranger tartışmaya çalıştığında Jackson elini kaldırdı. "Bitirmeme izin verin. Ben bu riski almaya hazırım, Yüzbaşı Buchanan da öyle. İçimden bir ses haklı olabileceğini söylüyor, Ranger."

"Ya değilsem?"

Jackson sırttı. "Hep birlikte çiğneneceğiz."

"Teşekkürler ama bunu yapmak zorunda değilsin."

"Evet, biliyorum. Ve eğer ben ve ekibin geri kalanı FBI'ı tek başımıza destekleyemiyorsak, o zaman başımızı utanç içinde eğmemiz gerekir."

* * *

HALEY yavru köpeği için daha fazla malzeme aldıktan sonra barınağa gitti. Marian onu kapıda karşıladı.

"Dün gece size bahsettiklerim çok sevimli yavrulardı. Sahipleri iki tanesine tuvalet eğitimi vermiş. Size grubu gösterdiğimde onları da işaret edeceğim."

Haley giriş yaptı ve çift kapıdan geçerek Labrador yavrularının birlikte koşuşturduğu yere doğru yürüdü. Marian ve Haley yaklaşırken birkaç tanesi havladı.

Marian sırttı. "Seçim yapmanın en iyi yolu, onları arka kapıdan çıkarıp oyun oynayabilecekleri ve koşturabilecekleri alana götürmek. Sizi oraya götüreceğim, siz de onları izleyebilir ya da onlara katılabilirsiniz."

"İkisini de yapmak isterim."

Dışarıda, Haley oturdu ve onlar oynarken her bir yavru köpeği inceledi. Fark etti ki

Ne kadar sık ve ne kadar yüksek sesle havladıklarını izledi ve sonra aktif gruba katılmak için oyun alanına girdi. Bir tabureye oturdu ve yavru köpeklerin çoğu ona doğru koştuğunda sırtıttı. İlgiden hoşlanıyorlardı ama kısa süre içinde etrafta koşuşturuyor, birbirlerine takılıp düşüyor ve ara sıra onları sevmesi için geri geliyorlardı. Bir yavru köpeğin geride kaldığını ve fazla havlamadığını fark etti. Diğerleri koşuşturmak için ayrıldığında, bu yavru çit boyunca ona doğru yaklaştı. Ürkek yavrunun tüyleri güneş ışığında kahverengiden çok altın renginde parlıyordu. Labrador Haley'nin önünde durduğunda gözleri Haley'nin gözlerinin içine dikildi. Kalbini kaybetti ve onu kucağına çekip sarıldı.

"Benim gibi farklı olman hoşuma gidiyor. Sanırım diğerlerinden biraz daha küçük olduğun için onlar daha çok dikkat çekiyor. Ama eminim sen de benim gibi onları şaşırtacak ve kardeşlerin kadar güçlü bir şekilde büyüyeceksin." Yavru ona sarıldı ve elini yaladı.

Marian kapı aralığından izledi. "Ah, görüyorum ki senin için doğru olanı bulmuşsun. O küçük ve iyi bir koruyucu olmayabilir."

"Biliyorum. Daha sonra başka bir kurtarma köpeği alabilirim, daha büyük bir tane. Sampson ve ben birlikte iyi olacağız. Ben köpek sahibi olmakta yeniyim, o da bu dünyada yeni. Buraya gelirken aldığım köpek eğitim kitapları tatilde beni meşgul edecek."

"Sahilde bir yere gideceğini sanıyordum."

"Yapacağım. Yavru köpek suya bayılacak." Haley yalan söylemekten nefret ederdi ama kulübesinin yeri konusunda kimseye gerçeği söylemedi.

"İçeri gelin ve belgeleri imzalayın. Yiyecek ve erzak da aldınız mı?"

"Aldım. Kitapları o zaman aldım."

"Aşılarını yaptıracak yaşta. Veteriner herhangi bir tıbbi sorun olup olmadığını kontrol etti. Dişi bir köpeği hamile bırakmayacak ve tuvalet eğitimi olan iki köpekten biri."

"Ah, seni zavallı bebek," dedi Haley ona sarılarak. "Sanırım ikimizin de çocuğu olmayacak. Dünyaya karşı sen ve ben olacağız."

Marian kıkırdadı. "Sanırım yakışıklı bir adam gelecek ve fikrini değiştirecek."

"Acele etse iyi olur. Otuz bir yaşımdayım."

"Sampson senin gibi bir sahibi olduğu için çok şanslı bir köpek. İyi tatiller."

Haley Sampson'ı arabasına taşıdı ve arka koltuğa oturarak diğer yavru köpek malzemeleriyle birlikte aldığı emniyet kemerini taktı. O da

inledi. Onun tatlı başını öptü. "Hemen ön tarafta olacağım. Merak etme. Sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim."

Yerine oturup yoluna devam ettiğinde, Sampson yerleşti ve kısa süre içinde uyudu.

Arabayı birçok yöne sürdü, geri geri gitti ve her zaman olası bir kuyruğa dikkat etti. Haley daha önce kullandığı bir yola saptı. Yirmi mil ileride, kulübesinin yakınındaki küçük kasabaya gitmek için dönmesi gereken yolla buluşacaktı.

Haley her birkaç kilometrede bir Sampson'a bakıyordu. Bazen uyuyor, bazen de pencereden dışarı bakıyordu. Havladığında bir durak buldu ve onu dışarı çıkardı. Tasmaını yakasına taktı ve onu işini yapmaya götürdü. Haley ona sarıldı ve iyi bir gezgin olduğu için onu övdü.

"Birlikte çok mutlu olacağız, Sampson." Onu yere bıraktı ve o da kuyruğunu salladı. Su ve ödöl maması verdikten sonra onu tekrar koşum takımına bağladı ve yola koyuldular.

Yarım gün yol aldıktan sonra Haley, ahşaptan yapılmış ve bacasından sürekli duman çıkan eski moda bir dükkânda durdu. Yiyecekten biblolar ya da hediyelik eşyalara kadar her şeyi satın alabiliyordunuz. Tezgâhın arkasındaki adam da dükkân kadar yaşlı görünüyordu. Haley durup onunla konuşmaktan hoşlanıyordu.

"Bakın kim gelmiş?" diye sırtıttı dükkân sahibi ve ona sarılmak için tezgâhın etrafından dolandı. "Bize gelmeyeli uzun zaman oldu."

"Çok uzun."

"Kulübeye mi gidiyorsun?"

"Evet. Huzur ve sessizlik için sabırsızlanıyorum."

"Büyükanne çok benziyorsun," dedi ve gülümsedi. "Biliyorsun, gençken ona fena halde aşkıttım ama sadece iyi arkadaş olarak kaldık."

"Birkaç atıştırma alacağım ve kulübeye kestirmeden gitmek için dükkânınızın arkasından dolaşacağım. Bana bundan bahsettiğine sevindim. Yolculuğu ne kadar kısalttığına inanamıyorum."

"Yerlilerden başka kimse yolu bilmiyor. Büyükannenin bunu seninle paylaşmasına sevindim."

"Ben de." Haley en sevdiği yerel atıştırma ve buz gibi bir kupada buz gibi bir kök birası aldı. "Artık böyle kök birası bulamıyorum."

Kıkırdadı. "Hayır, mahalledeki çocuklardan ve senden hâlâ sadece bir çeyreklik alıyorum."

Gitmeye hazırlandığında kapıda durdu. "Biri gelirse beni ara

gelip beni soruyor." "Olur. Başın belada mı?" "Umarım değildir."

Dükkânın etrafından dolaştı ve arkasındaki dağa doğru çıkmaya başladı. Artık yolu biliyordu ve iyi zaman geçiriyordu ama bu yoldan ilk kez geçtiğinde dar ve virajlı yol onu korkutmuştu. Onu arayan biri asla yerel rotayı bulamazdı.

* * *

RANGER, HALEY'NİN OFISİNİ ARAMIŞ. Santral ona Haley'nin bugün için ayrıldığını söylemiş. Ava'yı sormuş.

"Alo?"

"Ava, merhaba. Ben Ranger. Haley orada mı?"

"Bazı dosyaları kontrol etmek için kısa bir süreliğine ofise gelmeye karar verdi. Saat on bir civarında ayrıldı."

"Kahretsin, onu evde yakalamayı umuyordum. Nereye gittiğini öğrenmek için tekrar denemek istedim."

"Haley tatilleri konusunda çok özeldir."

"İnatçı" desek daha doğru olur. Haley akıllıdır. Bu saatte oraya gitmesinin tehlikeli olabileceğini bilmesi gerekirdi."

"Onu yakalayabilirsiniz. Ellis Köpek Kurtarma'ya gitti. Sonunda bir köpek sahiplenmeye karar verdi."

"Umarım büyük bir bekçi köpeğidir."

"Bir köpek yavrusundan bahsetti."

"Cep telefonunda yeri görüyorum. Acele edeceğim ve Haley gitmeden onu yakalamayı umacağım. Teşekkürler, Ava."

"Sakin ol," dedi Kijika. "Onu bulacağız." "Bu kadın beni delirtecek."

Alec Galen ve yanında oturan adam güldüler.

Ranger dikiz aynasından kaşlarını çatarak onlara baktı. "Bu kadar komik olan ne?" "Sen. Sonunda bir kadın seni parmağında oynatıyor." Ranger inledi. "Sanırım haklısın."

"Her zaman karmanın bir kaltak olabileceğini söylerler."

"Pekala, Erik, benim davamda da sana ihtiyacım yok. Boş zamanlarınızı bana yardım etmek için kullandığınız için hepinize minnettar olduğumu unutturmayın. Teşekkürler."

Erik omuz silkti. "Biraz aksiyona hazırdım. Bu iş kulağa ilginç geliyor."

"Umarım çok heyecanlı olmaz." Ranger arabayı barınağın önüne çekti.

"Arabasını göremiyorum. Hepiniz burada bekleyin. Ben gidip gelip gelmediğini kontrol edeceğim."

Kapıyı uzun kahverengi saçlı, minyon bir kadın açtı. İri yarı adamı görünce kapıyı ancak yarıya kadar açtı. "Yardımcı olabilir miyim?"

Ranger kıkırdadı. "Hanımefendi, eğer içeri girip size zarar vermek isteseydim, çoktan içeride olurdum. Sadece biraz bilgi istiyorum."

"Bir kedi ya da köpek sahiplenmek ister misin?" "Hayır. Çok fazla seyahat ediyorum."

"Anlıyorum. O halde size yardımcı olabileceğimi sanmıyorum. Benim yerim evcil hayvanları kurtarmakla ilgilenen insanlar içindir."

"Kısa bir süre önce burada olan Haley Quinn adında bir bayana yetismeye çalışıyorum."

"İşimiz gizlidir." Kapıyı kapatmak için ona doğru itti. "Bekle." Ranger ayağını araya koydu. "Tehlikede olabilir."

Kadın iri yarı adamlarla dolu arabaya baktı. "Belki hepinizden?"

"Hayır, ben Dirk Foster. Hepimiz donanmadayız ve Bayan Quinn'in güvenliği için endişeleniyoruz." Kimliğini çıkardı. "Kaptan Buchanan'ı arayabilirsiniz." Ona bir kart uzattı. "İyi insanlar olduğumuzu doğrulayacaktır."

Kadın kartı aldı ve kapıyı adamın yüzüne kapattı. Kilit sesini duyunca sıırttı. "Keşke Haley de senin kadar dikkatli olsaydı," dedi kapalı kapıya.

Ranger arabaya geri döndü ve soygunu anlattı. Erik, "O akıllı bir kadın," dedi.

Uzun süre beklemek zorunda kalmadılar. Kadın kapıyı açtı ve arabaya doğru yürüdü.

"Kaptanınız iyi olduğunuzu doğruladı. Haley'nin buradan nereye gitmeyi planladığını bilmiyorum. Sahilde olacağını söyledi ama tam olarak hangisi olduğunu söylemedi. Daha fazla yardımcı olamadığım için üzgünüm. Yaklaşık otuz dakika önce buradan ayrıldı."

"Yardımanız için teşekkürler. Haley köpek aldı mı?"

Marian gülümsedi. "Labrador cinsi bir köpek yavrusu. Eğer onun güvenliği konusunda endişeleniyorsanız, size pek yardımcı olmayacaktır."

"Onu bulacağız." Ranger onun elini sıktı.

Erik pencereden dışarı eğildi. "Şüpheli olmaya devam et. Senin gibi güzel bir bayan yaralanabilir. En azından buralarda sana yardım edecek biri yok mu?"

Sen?" diye sordu.

"Hayır." Islık çaldı ve iri bir Alman kurdu evin yanından koşarak ona katıldı. "İhtiyaç duyulmadıkça onu gözlerden uzak tutuyordum." Köpek tehditkâr bir şekilde hırladı. Kadın gülümsedi ve bir elini köpeğin başına koydu. "Arabadan çıkma. Eğer söylersem sana saldırır."

"Akıllı kadınları severim. Döndüğümde bir köpek sahiplenmem gerekebilir." Erik göz kırptı ve o da kızardı.

"Sen git ve Haley'i sağ salım bul." Kadın el salladı ve köpeğiyle birlikte evin içine doğru yürüdü.

Erik koltuğuna yaslanırken, "Geri döndüğümüzde onu araştırmak niyetindeyim," dedi.

"Lanet olsun. Umarım senin ve Wolf'un ekibini vuran virüs benimkini de ele geçirmez," dedi Alec. "Erik, Aces'te sana ilk yaklaşmayan bir kadınla hiç ilgilenmedin."

"Doğru, ama ben bunun cesaretini seviyorum."

Alec inledi. "Ranger, hanımını aramaya nereden başlayacağız?"

"Benim için Yüzbaşıyı ara," dedi Ranger. "Helikopterle şehir dışındaki tüm yollara bakıp hangisinden gitmeyi seçtiğini öğrenebilir miyiz diye sor."

"Bu uzun bir emir. Buradan çıkmanın pek çok yolu var ve bahse girerim Haley birini seçene kadar birkaç farklı yöne gitmiştir."

"Seninle bahse girmeyeceğim," dedi Ranger. "Korkarım haklısın."

"Onu bulacağız. Bundan daha zor işlerimiz oldu." Kasabanın dışındaki ilk büyük otoyola doğru giderlerken Kijika telefonundaki haritayı inceledi. "Burası kurtarma yerine çok yakın. Kuyruğundaki birini kaybetmek için bir o yana bir bu yana dolanır. En iyi seçeneğimiz dağlara giden bir sonraki otoyolda durmak. Haley'nin sahile gitmeyi planlamadığını biliyoruz."

"Tamamdır. Ben şu tarafa gidiyorum."

* * *

HALEY kulübesine giden neredeyse gizli yolu gördüğünde içini çekti. "Tam zamanında, Sampson. Ben acıktım, eminim sen de acıkmışsındır. Ama sen iyi bir çocuk oldun ve sadece birkaç durakla iyi iş çıkardın. Bu gece senin için özel bir ikramım var." Dönüşten sonra arkasına baktı ve yavru köpeğin onu dikkatle izlediğini gördü.

"Sen de yanımda olursan bu çok daha eğlenceli olacak." Haley gözlerini

dar yol kenarındaki çalılıklarda herhangi bir değişiklik olup olmadığına baktı. Uzun süredir rahatsız edilmemiş gibi görünüyordu.

"Tatil için buraya gelme kararım konusunda kendimi daha iyi hissediyorum." Cevap veremese bile konuşacak birinin olması güzeldi. Haley arabasını kulübenin önüne park etti ve derin bir nefes alarak dışarı çıktı. Temiz hava ve güzel manzara moralini yükseltmişti. Kollarını iki yana açtı ve etrafında döndü.

"Buradayken kendimi hep daha genç, daha hafif hissediyorum. Tek istediğim huzur." Sampson'u dışarı çıkardı ve kulübeyi çevreleyen açık alanda koşmasını izledi.

Yeterince oynadıktan sonra onu kulübeye yerleştirdi ve arabayı boşalttı. Sonra yatağını ve biri su, diğeri yemek için olan kaplarını hazırladı. Çantanın dibinde birkaç çeşit ödöl maması vardı.

"Sampson, buraya gel."

Yavru köpek yeni çevresini keşfetmeye devam etti. Haley eğildi ve yavru köpeğe gelmesini söyledi. Sampson Haley'nin sesini duyunca kısa bir süre başını kaldırdı ama komutu duymazdan geldi. Haley "gel" kelimesini tekrarladı ve eliyle yere vurdu. Yavru köpek ilgi gösterdi ve ona doğru yürüdü. "Güzel." Bir anta açtı ve ona bir ödöl verdi ve onu övdü. Bu gece kitaplarından birini okuyacak ve nasıl ilerleyeceğine bakacaktı.

Haley boş arabayı kilitlediğinde güneş batıyordu. İçeri girdi ve ön pencereden dışarı baktı. Buradan nehrin yüzeyinde parıldayan ay ışığını rahatlıkla görebiliyordu. Akşam yemeği için kraker ve bir kutu çorba almak üzere mutfağa yöneldi. Aç olmaktan çok yorgundu. orba ve kraker onu tatmin ederdi.

Kurtarıldığımdan beri yaşadığım stres beni çok yormuştu ama kulübeye vardktan sonra rahatlamaya başladım bile. Haley yeni bir oyuncakla oynayan Sampson'a baktı. Havlamak istemediğı sürece yolculuk boyunca iyi davranmıştı. Durup birkaç dakika etrafta koşturmasına izin vermek onu yordu ve Haley'nin sorununu çözdü. *Yavru köpeğin bana eşlik etmesine sevindim.*

Hava karardığında kilitli olduklarından emin olmak için kapı ve pencereleri tekrar kontrol etti. Genellikle birkaç pencereyi açık tutar ve esintinin tadını çıkarırdı ama bu gece kendini her zaman geldiğı kadar güvende hissetmiyordu.

Neyim var benim? Kimse nerede olduğumu bilmiyor, kötü adamlar da dahil. "Kaynamadan önce orbamı kontrol etsem iyi olacak." Tam o sırada, sıcak ocağın üstüne çarpan sıvının cızırtısını duydu.

"Kahretsin, kahretsin, kahretsin. Umduğum gibi başlamıyorum ve kendi kendime konuşuyorum.

genellikle yaptığım bir şey değil."

Yemeğini yiyip temizlendikten sonra Haley battaniyeleri Sampson'ın yanındaki kanepeye serdi ve uyumaya çalıştı. "Sanki beni koruyabilirmişsin gibi," dedi ve güldü. Sampson küçük bacaklarının üzerinde koştu ve onları kanepenin kenarına koydu.

"Pekâlâ, bu seferlik benimle yatabilirsin ama sakın kanepemi ıslatayım deme." Sampson onun elini ve boynunu yaladı ve ona doğru yerleşti. Sıcaklığı ve yumuşaklığı onu uyuttu.

Haley irkilerek uyandı ve yavru inledi. Bir ses duymuştu, yüksek sesli bir çatırtı. Sanki biri bir çubuğa basmış gibiydi. Dikkatle Sampson'ı bir mindere taşıdı ve dün gece kapattığı perdelerin etrafına bakmak için parmak uçlarında pencereye doğru ilerledi. Sabahın erken saatlerindeki güneş ışığı açık alanı ve ormanın kenarını görmesine yardımcı oldu.

Ormanda bir şey hareket ettiğinde kalp atışları hızlandı. Muhteşem başını eve doğru çevirmiş iri bir geyiği seçince rahatlayarak gülümsedi. Sabahın ilk ışıkları, hava aydınlandıkça onun üzerinde parlıyordu. Geyik etrafına bakındı ve sonra başını tekrar eve doğru çevirdi. Haley onun ağaçların arasında kaybolmadan önce kendisine baktığını hissetti.

Sampson onun bacağını yaladı. Küçük kuyruğunu sallayarak onun yanında durdu. "Sanırım acıktın ve dışarı çıkman gerekiyor. Ben de acıktım ama önce seni dışarı çıkaracağım. Dün gece bu kadar korkmam aptalcaydı," dedi ön kapıdan çıkarken. "Tüm hayır diyenler aklıma girdi ve neredeyse beni şehre dönmeye ikna ediyorlardı."

* * *

Günün sonunda, Ranger ve grubu Haley'in hangi yöne gittiğine dair hiçbir ipucu bulamamıştı.

"Sanki ortadan kaybolmuş gibi," dedi Alec. "Helikopter bile arabasının yerini tespit edemedi."

Ranger yumruğuyla direksiyona vurdu. "Onun arabası. Ya kendi arabasını kullanmayıp kiraladıysa?"

"Bunu yapar mıydı?" Erik sordu.

"O akıllıdır. Evet, bizim daireler çizerek koşmamıza gülerdi. Eğer onu bulursam, merhaba demeden önce onu tokatlayabilirim."

"Seni suçlayamam. Haley vahşi biri. Ona aşık olmana şaşırmadım. Senin dikkatini çekmek için böyle bir kadın olmak gerekir,"

dedi Kijika. "Şimdi ne olacak?" Erik sordu.

"Nerede yaşadığını biliyorum. Arabasının garajında olup olmadığına bakacağız." Ranger aracını geri çevirdi ve San Diego tepelerine ve Haley'nin evine doğru yola çıktı. Jackson'ı aradı ve Haley'den hiçbir iz bulamadıklarını anlattı. "Sanırım bir araba kiralamış ya da otobüsle gitmiş olabilir. Eğer arabası garajdaysa, araba kiralama şirketlerini, otobüs duraklarını ve trenleri kontrol edeceğiz."

"Daha fazla malzemeye ihtiyacı olursa diye bir araba isteyecektir. Bence ilk fikriniz en iyisi," dedi Jackson.

"Ben de öyle. Henüz bir görev için çağırılmadınız mı?"

"Hayır. FBI grubun yerini tespit etmekte sorun yaşıyor."

"Peki, beni bilgilendirmeye devam edin."

"Yapacağım."

Ranger birkaç dönüş daha yaptı ve sonunda Haley'nin sokağına döndü. Arabayı garaj yoluna çekti.

Hepsi dışarı çıktı ve evin etrafını aradı. Garajın penceresi yoktu.

"Erik kilit açmakta iyidir," dedi Alec. "Eve girmeye çalışsın, sonra garajı kontrol edebiliriz."

"Devam et," dedi Ranger ve Erik'e işaret etti.

Erik ön kapının kilidini bir dakikadan kısa bir sürede açtı. "Bu çok güvenli bir kilit değil. Geri döndüğünde değiştirmesi gerek."

"O dönmeden önce bu işi halledeceğim. Tanıdığım en dik kafalı kadındır ve kabul etse bile tartışır." Ranger mutfaktan garaj kapısına doğru yürüdü. Kilidi açtı ve ışığı yaktı. Işık Haley'nin kırmızı arabasının üzerinde parlıyordu.

"Haklıyız. Şimdi San Diego ve banliyölerindeki tüm kiralama şirketlerinden hangisini kullandığını bulmamız gerekiyor." Ellerini saçlarında gezdirdi ve küfretti.

Kijika umutla, "Belki de dikkatsiz davranıp buralarda bir yere telefon numarası ya da mekânın adıyla ilgili karalanmış bir not bırakmıştır," dedi.

"Her yeri arayalım."

Tek bir ipucu bile bulamadıklarında Alec tekrarladı, "O çok zeki bir kadın. Onu senden almaya çalışabilirim, Ranger."

Sonra Ranger tepesine dikilip "Aklından bile geçirme" dediğinde kahkahalarla uludu.

"Pekala, şaka bir yana, kişisel meselelerini kime anlatabilir?" Kijika, Ranger'ın oturma odasındaki adımlarını izlerken sordu.

Ranger yürümeyi bıraktı. "Yakın olduğunu bildiğim tek kişi Ava, ama ona o kadar yakın olduğundan emin değilim."

"Numarasını biliyor muyuz?" Erik sordu.

"Tanımıyoruz ama başka bir takımda çıktığı adamı tanıyorum. Onu bir kez aradım ve numarası cep telefonumda var." Ranger numarayı bulana kadar rehberini karıştırdı.

"Merhaba, ben Kirk Sadler. Şu anda müsait değilim. Mesaj bırakın, belki size geri dönerler."

"Kirk, ben Jackson'ın ekibinden Ranger. Ava'nın telefon numarasına ihtiyacımız var. Bu çok önemli." Ranger telefonu kapattı. "Daireler çizip duruyoruz. Başka kimi arayabileceğimiz hakkında bir fikriniz var mı?" Hepsi onun kadar şaşkın görünüyordu.

Alec, "Eve gidelim, yemek yiyelim ve benim ve senin ekibinden bazılarını bira içmek ve fikir alışverişinde bulunmak üzere bize katılmaya davet edelim," diye önerdi. "Bu gece yapabileceğimiz fazla bir şey yok."

"Daha fazla zaman almaktan nefret ediyorum ama başka tavsiyelere ihtiyacımız var. Evime gidebiliriz ve Kijika, sen ekibimizi ara ve konuşlanıp konuşlanmadıklarını öğren. Alec, ekibinden mümkün olduğunca çok kişiyle temasa geç."

"Kulağa hoş geliyor. Ben de açım," dedi Erik.

Alec sırtıttı. "Boş ver onu. O her zaman açtır."

Ranger kaşlarını çatı ve gözlerini kapattı. *Onu hayal kırıklığına uğratamam. Kahretsin, Haley, nereye gittin?*

* * *

HALEY VE SAMPSON kulübenin etrafındaki ormanı keşfettiler. Güneş ışığı ve nehirden gelen esinti mükemmel bir hava yaratıyordu. Çok uzakta olmayan büyük sıradağlar vardı. Haley burayı her zaman sevmişti. Nehrin kenarına geldiklerinde, Sampson Haley onu durduramadan nehre koştu. Aynı hızla, sırlıklam ve titreyerek ona geri koştu.

"Önce koklamadan suya atlamayı beklemiyordum. Su yılın büyük bölümünde soğuktur."

Neyse ki Sampson ıslanırsa diye yanında bir havlu getirmişti. Haley, Sampson'ın kürkünü hızlıca kurularıp yüzünün etrafında dikenli bir tüy oluştururken gülmek zorunda kaldı.

"Şimdi daha temkinli olmak konusunda bir ders aldınız."

Yakındaki bir ağacın altında yere daha büyük bir havlu serdi ve havada süzülen bulutları izlemeye koyuldu. Sampson onun yanında uyudu.

Acaba anne olmak bu kadar eğlenceli olabilir miydi? Bebeğinizin uyumasını izlemek ve onu rahatlatmak. Çocuğunuzun kendine güvenerek büyümesini ve istediği kariyeri yapabilmesini izlemek.

Birden aklına Ranger geldi. "Olamaz," dedi yüksek sesle. Başını iki yana salladı. "Bu düşünceler de nereden çıktı?" Sampson küçük kafasını kaldırdı ve ona baktı.

"Aç mısın?" Haley ayağa kalktı, havluları silkeledi ve Sampson peşinden koşarken ve Ranger'ın geri dönmeye çalıştığını düşünürken kulübeye doğru yola çıktı.

Yemekten sonra Sampson'la birlikte biraz kestirmek için kanepeye uzandılar. Birkaç pencere açmıştı ve serin havayı üzerinde hissetmek hoşuna gidiyordu. Kendini ve yavru köpeği hafif bir örtüyle örttü ve uykuya daldı.

CHAPTER 5

Ertesi gün erkenden kalkan Ranger hızlıca yüzdü ve arka bahçesinde dolaştı.

Kaçırdığım bir şey olmalı. Kirk aramadı. Muhtemelen Ava'dadır. Onu suçlayamam ama onunla ya da Ava'nın numarasını bilen biriyle konuşmam gerekiyor. Haley'nin cep telefonuna yapılan aramalar sinir bozucu bir şekilde cevapsız kaldı. *Onu tanıyorsam, muhtemelen yolda benzinciden aldığı bir cep telefonunu kullanıyordur. Kadın çok zeki. Kaptanı arayacağım.*

"Merhaba, Ranger. Şansın var mı?"

"Hayır, efendim. Bizi hiçbir yere götürmeyen fikirler bulup duruyoruz. Arkadaşının telefon numarasını bulmaya çalışıyorum. Tek hatırlayabildiğim adı, Ava." "Patronlarına ulaşmaya çalışabilirim. O biliyordur. Bana biraz zaman ver.

sana geri döneceğim."

"Teşekkürler. Minnettarım, Kaptan." Ranger telefonunu kapattı ve telefon hemen çaldı.

"Merhaba," dedi Alec. "Dün ayrıldığımızdan beri bir şey duydunuz mu? Bugün sizinle tekrar yola çıkmaya hazırız."

"Teşekkürler. Yüzbaşı Buchanan'dan telefon bekliyorum. Ava'nın numarasını bulabilirse bize bazı fikirler verebilir. Bir şey öğrendiğimde sizi ararım, ama planlarınız varsa ya da başka bir şey yapmak istiyorsanız beklemeyin."

"Her ihtimale karşı telefonum yanımda olacak."

Ranger meşgul olmaya çalıştı. Çamaşırlarını yıkadı, mutfağı ve yatak odasını temizledi. "En azından temiz bir evim olacak," diye bağırdı çalan yüksek sesli müziğin üzerine. Bu, Haley nereye gittiye başına neler gelebileceğini düşünmesini engelliyordu.

Telefon çaldığında neredeyse duymuyordu. "Alo," diye bağırdı.

"Yüksek sesli müziği kapatın," diye seslendi kaptanı.

Müziği ve elektrikli süpürgeyi hızla kapattı. "Özür dilerim, düşüncelerimi bastırıyordum."

Buchanan güldü. "Ve tüm komşularının kulak zarını patlatıyor. Patronuyla temasa geçtim. Pek yardımcı olmadı. Kulübe hakkında ona izole olduğu gerçeği dışında hiçbir şey söylememiş. Ava'nın da bildiğinden şüpheleniyor ama bu numarayı not al."

Ranger bunu not ettikten sonra Buchanan'a tekrar teşekkür etti. "FBI'a yardım etmekle ilgili bir şey duydun mu?"

"Hayır. Garip ama Naldo grubu gizli göreve gitti. Kimse onları görmemiş. FBI önümüzdeki bir ya da iki gün içinde geri dönmeyi düşünüyor."

"Bu kulağa hiç hoş gelmiyor. Ya Naldo ve grubu Haley'nin nerede olduğunu öğrenirse?"

"Eğer biz onun kulübesini bulamazsak, onların bulacağından şüpheliyim." "Tabii FBI'da bir hain yoksa."

"İşte şimdi çıldırıyorsun."

"Öyle olmalıyım. Yardımanız için teşekkürler." Ranger telefonunu kapatır kapatmaz Alec'i aradı.

"Bir şey mi buldun?" Alec cevap verir vermez sordu.

"Naldo haydutlarının nereye kaybolduğunu kimsenin bilmemesi dışında pek bir şey yok. Haley'nin nerede kaldığını öğrenmiş olmalarından endişeleniyorum."

"Bizden daha fazlasını bilemezler."

"Tabii Haley güvenilir olduğunu düşündüğü birine söylemediyse."

"Patronu bile bilmiyorsa kimseye söylediğinden şüpheliyim. Bak, kamyonetimi yeni temizledim. Evinize doğru gideceğim. Belki gece iyi bir uyku çektiğimiz için aramaya nereden başlayacağımıza dair bir fikrimiz olur."

"Kulağa hoş geliyor. Az önce kaptandan Ava'nın numarasını aldım. Arayıp evde olup olmadığına bakacağım."

"Yakında görüşürüz." Alec telefonu kapattı.

Ava iki kez çaldıktan sonra telefonu açtığında Ranger'ın içi rahatladı. "Sesini duyduğuma çok sevindim. Bütün hafta sonu sana ulaşmaya çalıştım."

"Bu kim?"

"Ranger."

"Sesi tanımadığıma şaşmamalı. Ne oldu? Sesin endişeli geliyor."

"Ben arıyorum. Haley'i bulmaya çalışıyorduk."

"Kulübesine gideceğini bildiğini sanıyordum."

"Yaptım ama işler değişti. Haley'i kaçırın grubun nerede saklandığını kimse bilmiyor. Tam da Haley tatile çıkarken radardan kayboldular. Bu tesadüf hoşuma gitmedi."

"Erkek kardeşi FBI ekibinde," dedi Ava. "Ona güvenmiş olabilir."

"Hepimizin onu aradığını biliyor. Eminim şimdiye kadar birilerine söylemiştir."

"Güvenebileceği başka birini tanımıyorum. Bana gideceği yeri kesinlikle söylemedi ya da ima etmedi. Bir keresinde oraya varmanın birkaç gün sürdüğünü söylemişti ama kim bilir belki de bunu hepimizi kandırmak için söylemiştir."

"BU BIRAZ YARDIMCI OLUR. Sırrını paylaşmış olabileceği başka bir yakın arkadaşını bilmiyor musunuz?"

"Hayır. Onu tanımak ve güvenini kazanmak için yeterince zor zamanlar geçirdim."

"Başka bir şey hatırlarsan beni ara."

"Yapacağım. Şimdi Haley için çok endişeleniyorum. Ofisini kontrol etmesi için birini yollayabilirsin. Bir FBI çalışanı olmalı. Patronumuzla konuş. Numarası sende var mı?"

"Yüzbaşı Buchanan'ın var. Ondan patronunuzu bir kez daha aramasını isteyeceğim." "Güzel. Umarım Haley'i bulabilirsin. Ama eğer bulamazsan, kötü adamların olacak."

"Güvendiği birinin ona ihanet etmiş olabileceğini düşünüyorum."

"Böyle bir şey yapacağımı mı düşünüyorsun?" Ava sertçe konuştu, sesi tedirgindi. "Hayır, hayır. Ben başkalarından bahsediyorum."

"Bildiğim kadarıyla başka kimse yok. Haley'nin kendi ailesine güvendiğini sanmıyorum. Bana bu kadar az güvenmesini sağlamak iki yılını aldı."

"Ofisini aratmaya çalışacağım. Naldo ve ekibinden önce onu bulmalıyız."

* * *

HALEY YÜRÜDÜ Sampson aracılığıyla ve ağaçlar ve aşağı
için ve Su. Neyse ki yine yanında bir havlu getirmişti.
Suyun içinde oynadıktan sonra

Suyun ardından ıslak yavruyu güneşin ısıttığı bir havluya sardı ve kulübeye giden uzun yolu yürüdü. Kuşlar cıvıldıyordu ve uzaktan bir geyik daha gördü.

Derin bir nefes aldı, temiz havanın ve huzurun tadını çıkarıyordu. *Ama her zamanki kadar rahat değilim.* Yakalanışını ve onu tekrar yakalarlarsa bunun ne anlama geleceğini düşünmeden edemiyordu. *Kaçma şansı olmayacaktı. Luis Naldo işkencemi izlemekten ve buna katılmaktan zevk alacak, sonra da beni öldürecekti. Yavaş yavaş. Ama her yeri dolaştım ve başka kimseyi göremedim.*

Haley başını salladı. Kollarında mutluluk içinde uyuyan Sampson'a, "Kasabadan ayrılmadan önce aldığım tüm uyarılar yüzünden ürktüm," dedi.

Sampson'ı yavru köpek yatağına yatırdı ve buzdolabından bir rosto çıkarmak için mutfığa gitti. Sevdiği yiyeceklerle dolu bir soğutucuda getirmişti. Bir dolabı açtı ve baharat için istediği baharatları ekledi. Eti hazırladıktan sonra güveç tenceresine yerleştirdi. Neyse ki kulübeye yakındaki küçük kasabadan elektrik geliyordu. Haley, büyükannesinin kasaba müdürüyle tatlı dille konuşarak kulübeye elektrik çektiğini düşünerek gülümsedi.

Saat henüz erkendi ve rostonun yemekten önce pişmesi için bolca zaman vardı.

Patates ve havuç ekledi.

Sampson uyumaya devam etti. *Nehirde onu yormuş olmalıyım.* Ona bakmak bile onu gülümsetiyordu. Kıpırdadı.

Sampson gözlerini açıp onu gördüğünde havladı ve yanına koştu. Haley onun tabağına uzandı ve içine biraz köpek maması koydu. Su kabını kontrol etti ve neredeyse doluydu.

"Seni yakaladığım sevindim, Sampson."

Adını duyunca küçük kafası dikleşti. Haley gülümsedi. "Evet, seninle konuşuyorum. Ne kadar tedirgin olsam da, konuşup beni sakinleştiren sen olmasaydın şimdiye çoktan gitmiş olurum."

Haley güldü. "Eğer gelirlerse ne yaparım bilmiyorum. Gerçekten bir bekçi köpeği almalıydım ama..." Eğildi ve onun başını okşadı. "Çok tatlıydın."

Öğle yemeğinden sonra verandada oturup geyik ve diğer hayvanları izlediler. Sampson bir ya da iki kez verandadan çıkıp ormanın kenarına doğru koştu, ama asla gözden kaybolmadı ve kısa süre sonra onun yanına döndü.

Sampson'ın ve ormanın resimlerini çizirdi. Çizimleri gizli bir hobiydi. Bitirdiği resimleri hiç kimseye göstermezdi. "Ben

hiç iyi değil," dedi Sampson'a, "ama bunu yapmaktan, denediğim diğer hobilerden daha çok zevk alıyorum."

Yavru köpek kuyruğunu salladı ve yalvarırcasına ona baktı.

"Sanırım bir ödül istiyorsun." Haley elini cebine soktu ve oraya koyduğu ödülü çıkardı. Önce Sampson'ı kucağına aldı ve ona sarıldı. Sonra onu yere bıraktı ve ödülü verandanın karşısına fırlattı. Sampson ona doğru koştu. Uzun açık verandanın kenarına yakın bir yere kondu.

Sampson durdu ve ödülü aldı ama sonra ormana baktı. Alçak bir hırıltı çıkardı.

Haley onun yanına geldi. "Ne duyuyorsun?" diye sordu yavruya.

Hazır olda durdu ve tek bir yöne bakmaya devam etti. Haley hiçbir şey görmedi ama içeri koşup dürbününü aldı. Geri döndüğünde çalıkların arasında bir hışırtı duydu.

Dürbününü ayarladı ve sesi duyduğu ve yavru köpeğinin hâlâ baktığı yöne doğru baktı. Ağaçların arasından bir geyik atladı. Haley rahatlayarak iç çekti. Sampson'a baktı ve güldü. "Beni çok korkuttun ve bu sadece bir geyikti. Mamanı ye, sonra içeri gireceğiz. Kalbim bunun gibi bir korkuyu daha kaldıracabilir mi bilmiyorum."

Kulübenin içinde pencereleri ve kapıları kilitledi. Haley Sampson'a, "Eğer kendimi daha az endişeli hissetmeye başlamsam eve döneceğiz," dedi. "Anlamsan bile konuşacak birilerinin olması iyi bir şey." Onu kollarının arasına aldı. "Bu yolculukta rahat edemiyorum. Aptalca davrandığımı farkındayım ama gerginliğimi üzerimden atamayacaksam tatil günlerimi boşa harcamayayım bari."

* * *

RANGER VE ALEC Nevada ve Arizona haritalarını incelediler. Kaliforniya dağlarında bir kulübe seçeceğini düşünmemişlerdi. Çok yakındılar ve o daha fazla mahremiyet istiyordu.

"Gidebileceği çok fazla yer var," dedi Alec. "Evet, biliyorum. Başka bir fikrin var mı?"

"Ben değil."

"Onu yakalamak isteyen adamın ve grubunun ortadan kaybolmasından endişe ediyorum. Eğer hayattaysa, pes etmeyecektir. Adamları onu kurtarmamıza izin vererek onu utandırdı. Bazıları bu hata yüzünden hayatlarını kaybetmezse şaşırıyorum." Ranger başını salladı ve tekrar haritalara baktı.

"Yiyecek bir şeyler alalım, sonra da FBI'nı adamlarının dönüp dönmediğine bakalım. Belki kardeşinin takip edebileceğimiz bir fikri vardır," dedi Alec.

"Keşke arasa. Yanında kullan at bir telefon olduğuna bahse girerim. Lanet olsun, son seferinde neredeyse işkence görüp öldürüldükten sonra, تنها bir kulübeye gitme fikri aptalcaydı."

"Sakin olun. Ekibin ve benim Nevada ve Arizona'daki daha az nüfuslu bölgeleri kontrol etmeye başlayıp başlayamayacağımızı sorabiliriz. Tatil bölgelerinden birindeki bir kulübeye asla تنها demez. Onları listeden çıkardığımızda aramamız daralacaktır."

Ranger Alec'in sırtına bir tokat attı. "Yardım ettiğin için teşekkürler. Çoğu adam şimdiye kadar pes ederdi."

Alec onu şakacı bir şekilde itti. "Yardım ediyorum çünkü senin koridorda yürüdüğünü görmek istiyorum." Kıkırdadı. "Hiç evlenmeyeceğinden emindim."

"Uzun zamandır çıktığım hemşireyle evlenip evlenmemeye karar vermeye çalışıyordum ama ona soracak kelimeleri bir türlü bulamadım."

Yemeklerini yedikten sonra Alec bu gece eve gideceğini söyledi. "Yarın çalışmak zorundayım. Evrak işlerini ve ofis alanını yeniden düzenlemeyi geciktirdim. Kaptan birkaç gün önce buranın ne kadar kötü görüldüğü konusunda bize bağırdı. Ekibime karşı çok yumuşak davrandım. İşten çıkınca sana haber veririm."

"Sorun değil. Bu hafta sonu bana yardım ettiğin için teşekkürler. Tatile çıkabilir ve konuştuğumuz birkaç yeri kontrol edebilirim."

"Beni endişelendiren şey, oraya varması zaman almış olsa bile yalnız olması. Şimdiye kadar varmıştır. Onu bir an önce bulmalıyım."

"İyi şanslar. Her zaman önsezilerinle hareket etmenin en iyisi olduğunu düşünmüşümdür." "Ben de öyle."

Ranger odasına gitti ve içinde bir hafta yetecek kadar giysi olan bir çanta hazırladı. Yüzbaşı Buchanan'ı aradı ve bir haftalık tatil için izin aldı. Sabah dörtte şehir dışına çıkıyordu.

Ranger çok fazla kahve içti ve nihayet akşam sekizde durdu ve normal yolun dışında bir motel odası tuttu. Motelin tabelasında bir harf yanmıştı ve arkası ormanlık bir alana bakıyordu. Beyaz saçlı bir adam onu karşıladı ve ödeme için kredi kartını aldı.

"Bu güzergahta çok müşteriniz oluyor mu?" Ranger sordu.

"Çok fazla değil. Işığımız dokuzda sönüyor. Ofisin arkasında oturuyorum ve bazen geç gelenler dışarıdaki zili çalışıyor."

"Yavru köpeğiyle seyahat eden bir bayan arıyorum." "Son zamanlarda hiç yavru köpek

gördüğümü hatırlamıyorum."

"Aklınıza biri gelirse bana haber verin. Arkadaşımlın tehlikede olabileceğinden şüpheleniyorum."

Adam alaycı bir ses çıkardı. "Tehlikenin sen olmadığını nereden bileyim?"

Ranger güldü ve başını salladı. "Tedbirli olmakta haklısınız." Donanma kimliğini gösterdi.

Adam bir tomar tütünü çöp kutusuna tükürmek için döndü. "Kimseye güvenmiyorum. İşte anahtarlarınız."

Ranger odayı açtığında küf kokusu vardı. Omuz silkti. *Yerde uyumaktan iyidir.*

Klimayı açtı, hızlı bir duş aldı ve Haley'i zamanında nasıl bulacağını düşünerek uyanık yattı. Bulmak zorundaydı. İçgüduları ona sürekli onun tehlikede olduğunu söylüyordu.

Ertesi sabah erkenden Ranger haritadan küçük dağ kasabalarını kontrol etmeye başladı. İsimlere ve bölgelere baktı. Kulübenin bulunduğu dağa büyükannesinin isim verdiğini söylemişti. Birçok tatil köyü ve ünlü kişilerin ya da bölgelerin adını taşıyan bazı kasabalar vardı. Hiçbiri doğru görünmüyordu. Etrafında dağlar olan küçük bir kasaba gördüğünde neredeyse vazgeçmek üzereydi.

Dağın adını görebilmek için biraz daha yaklaşması gerekti: Dorren Gölü Dağı. Motelin sahibine burayı duyup duymadığını soracaktı.

Mal sahibi başını salladı. "Evet, ama oradan çok uzaktasınız. Çok batıdan gelmişsiniz. Bence doğuya gitmeli, yaklaşık iki yüz mil boyunca eyaletler arası yola çıkmalı, Heaven's Pass'ta inmeli ve yine yüz mil boyunca iki şeritli virajlı yollardan gitmelisiniz."

"Teşekkürler, çok yardımcı oldunuz." Ranger, kaptanla irtibata geçmeden önce arabasına binene kadar bekledi.

"Sanırım Haley'i nerede bulabileceğime dair bir fikrim var." "Nerede?"

"Bir akrabasının vasiyetinde Haley'e bıraktığı mülkü arıyorum. Bana büyükannesinin ona bir kulübe bıraktığını söyledi. Haritaları iyice inceledim ve dün gece Dorren Gölü Dağı adında bir dağ buldum. Bilinmeyen bir kişinin adını taşıyan tek dağ bu. Bulduğum diğer tüm dağlar seçkin kişilerin adını taşıyordu."

"Tamam, ama oraya yalnız gitmiyorsun. GPS'in bende. Seni alması için bir helikopter göndereceğim ve seni, Kijika'yı ve Jackson'ı dağın dibine götüreceğim. Jackson'ın orada olmasını istiyorum ki aptalca bir şey yapıp başını belaya sokmayasın. Eğer bu dağ hakkında haklıysan

helikopteri tırmanmak ve ona yakın bir yer bulmak için kullanacağım." "Teşekkürler. Merak etmeyin, aptalca bir şey yapmayacağım."

"Jackson oradayken olmaz. O bölgedeki kabinlerde bir cesedin ısınıp ısınıp tespit edip edemeyeceklerini kontrol etmek için bir uçak göndereceğim. Olduğun yerde kal ve helikopteri bekle."

"Edeceğim. Size ne kadar teşekkür etsem azdır, Kaptan."

Buchanan güldü. "Şükürler olsun ki son evlenen sen olacaksın ve ekibim tehlikeli görevlerimize konsantre olmak için yerleşebilir."

"Onunla evleneceğimden emin değilim."

"Kapa çeneni. Daha iyi olur." Kaptan hâlâ gülerek telefonu kapattı.

* * *

RANGER arabasından çıktı ve volta attı. Helikopterin sesini duyana kadar saatler geçmiş gibiydi. Kafasını motel ofisinin kapısından içeri soktu. "Gidiyorum ama arabam için geri geleceğim."

Ev sahibi elindeki tütün tomarını çöp kutusuna tükürdü ve Ranger'ı dışarı kadar takip etti. Helikopter park alanına indiğinde Ranger'a baktı. "Sen de kimsin be?"

"Özel biri değil."

"Kahretsin, eğer sen özel değilsen, bir sonraki adamı görmek istemiyorum." Dönüp ofise doğru yürüdü ve omzunun üzerinden, "Bir uzay gemisinde olabilir," dedi.

Jackson ve Kijika arabadan inip Ranger'ı selamladılar. "Hadi gidelim," dedi Jackson. "Bir arabanın gelip bizi görmemesini tercih ederim."

"Şanslıyız. Çok az araba bu yolu seçiyor." Ranger helikoptere doğru ilerledi. "Peki, siz ikiniz benimle geliyor musunuz?"

Kulaklıkları taktıktan sonra helikopter havalandı. Mesafeyi Ranger'ın arabayla kat edebileceğinden çok daha hızlı kat ettiler. Aşağıdaki rüzgârlı yolları izledi ve ulaşım için memnun oldu. Pilot helikopteri gözden uzak bir yere, ama bir benzin istasyonunun yakınına indirdi.

Pilot, "Ne zaman alınmak istiyorsunuz?" diye sordu.

Jackson, "Gerekirse ararız ama muhtemelen arabayla geri döneceğiz," dedi. "Yardımanız için teşekkürler. Ekipmanı buraya indirip çalıkların altına saklayacağız."

"Ne zaman istersen."

Helikopter havalanıp gözden kayboldu ve benzin istasyonuna yöneldiler. Üçü de içeri girdi ve kasada oturan yalnız bir adamla karşılaştı.

"Siz üçünüz ne yaptınız, gökten mi indiriniz? Araba falan görmüyorum."

"Yolun aşağısında bir kulübemiz var ve yürüyüşe çıkmaya karar verdik. Dükkânınızın yakınında başka kulübeler var mı? Şu anda bulunduğumuz yerden ziyade buraya yakın bir yer bulmayı tercih ederim," dedi Jackson.

"Bildiğim en yakın kulübe hemen dışarıdaki dağda." Benzin istasyonunun karşısındaki, girişi çalılıklarla neredeyse gizlenmiş küçük bir yolu başıyla işaret etti. "Ama Bayan Dorren öldüğünden beri etrafta kimseyi görmedim. Bu yüzden çalılıklar büyüdü. Bildiğim kadarıyla burası hiç kiralanmadı."

"Bayan Dorren kimdi?" Jackson sordu.

Dağlarını yıllar önce satın aldı. Ben daha bebektim. Annem onun çok iyi bir kadın olduğunu söylerdi. Kasabamız için çok şey yaptı ve gölün etrafındaki alanı temizletti, böylece sakinler yüzebilecekleri bir yere sahip oldular. Göle onun adını verdik. Göl yolun bir mil ilerisinde."

"Kulağa huzurlu geliyor," dedi Ranger. "Şimdi buraya gelen var mı? Yani ailesinden biri?"

"Torununa bıraktığını duydum ama buraya geldiyse eşyalarını da yanında getirmiş olmalı. Yıllardır dağda herhangi bir hareketlilik görmedim."

"Soyadı Quinn olan bir bayan tanıyorum," dedi Ranger. "Bu Bayan Dorren'in soyadı olabilir mi?"

"Evet efendim, kesinlikle öyle."

Ona ulaşmaya çalışıyorduk. Kulübede olabileceğini düşünüyoruz ama telefonu kapalı olmalı ya da yüksekte çalışmıyor."

"Eğer onu görürseniz, gelip kendisini tanıtmasını söyleyin. Bayan Dorren'in torunuyla tanışmak isterim."

"Onu bulursak söyleriz." Jackson üç şişe su ve biraz atıştırma aldı. Ranger adama ödeme yaptı ve gittiler.

Dışarıda, helikopterden aldıkları malzemeleri topladılar - kamp malzemeleri, su ve yardım gelmeden önce saldırırlarsa Naldo'nun haydutlarıyla savaşmak için çeşitli ekipmanlar.

Çalıların arasında manevra yaptılar ve dik tepeye doğru ilerlediler. "Tepeye varmadan önce, iyi bir saklanma yeri bulmak için çalılıkların arasından yürüyeceğiz. Bayan Quinn'in ya da buradaki başka birinin geldiğimizi bilmesini istemeyiz," diye fısıldadı Jackson.

"Katılıyorum. Ben etrafta dolaşıp durumu değerlendireceğim," dedi Kijika ve el salladı

onları bıraktığı gibi.

Jackson etraflarındaki sık araziye inceledi. "Burası yalnız kalmak için iyi bir yer."

"Evet, peşinde kimse olmadığı sürece." Ranger kaşlarını çattı ve birisi evdeki kişiyi kaçırmak isterse buranın ne kadar savunmasız olacağını fark etti. Sol tarafta yürüyebilecekleri daha geniş bir alan gördü. Çalılıkların arkasına saklandılar ve daha açık alanlar arasında alçaktan koşular.

Kısa bir mola verdiler ve ceplerine koydukları şişelerden su içtiler, sonra diğer malzemeleri yakınlara sakladılar. Jackson Ranger'a hareket etmesini işaret etti. "Kulübeyi bulmadan önce hâlâ gidecek yolumuz var ve karanlık çökmeden Kijika ile buluşmak istiyorum." diye fısıldadı.

* * *

Kijika sessizce ağaçların ve çalılıkların arasında ilerledi. Mokasenleri hiç ses çıkarmıyordu. Üzerinden esen bir rüzgâr onu serinletiyor ve kokusunu Ranger ve Jackson'a doğru gönderiyordu.

Kijika durdu. Bir ses duymuştu. İşte yine oradaydı. Bir dal kırılmıştı ve kulağına yüksek sesle geliyordu. Ormanda başka biri daha vardı ama kimdi? Gürültü daha da arttı ve Kijika bir ağacın arkasına uzandı.

"Keşke patron buraya gelse," diye homurdandı bir adam. "Bu lanet ormanda oturmaktan bıktım. Eğer böcek spreyimiz olmasaydı sivrisinekler insanı canlı canlı yerdı."

"Yakında burada olur. Yakalamaya çok hevesli olduğu kadına göz kulak olduğumuz mesajını çoktan almıştır."

"Onun hoşlandığı aptal bir kadının peşindeyiz ve hiç para kazanamıyoruz." İri yarı adam sigarasını yere atıp üzerinde tepindi. "Hadi gidelim. Onu şimdi kaybetmek istemeyiz."

Kijika onları takip etti ve adamların ayrılıp patikanın her iki tarafındaki büyük ağaçların arkasına saklanmalarını izledi.

Bir köpek havladı.

"Yanındaki lanet köpek yavrusu olmalı." İri olan adam zayıf olana eğilmesini işaret etti. "Pencereden dışarı bakabilir," diye uyardı. Kijika onlardan çok uzakta olmayan toprak zeminde hareketsiz yatıyordu.

Ranger'ın önsezisi doğrudu. Kijika pencereden dışarı baktığında Haley'i tanıdı. Etrafına bakındı ve sonra perdenin inmesine izin verdi.

Kijika, Jackson ve Ranger'ı kamp kurmuş halde bulmayı umduğu yere doğru sürünerek ilerledi. Yeterince uzaklaştığında ayağa kalktı ve onlara ne gördüğünü anlatmak için acele etti. Ağaçlar ve çalılardan oluşan sık bir alanda bir hareket duydu ve yere düştü. Sonra sürünerek yaklaştı ve Jackson'ı gördü.

Kijika ayağa kalktı ve ağaçların arasındaki küçük alana doğru yürüdü. Jackson gülümsedi. "Umarım iyi haberlerin vardır."

"İyi ve kötü. İki adam, baştaki adam gelene kadar kulübeyi gözlemek için yerlerini aldı. Ölmemiş olmalı. Bir kadının peşinden koştuğundan ve hiç para kazanamadıklarından yakınıyorlardı."

Jackson cep telefonunu çıkardı ve bir numara çevirdi. Mesajını girdi: *Hedef bulundu. Operatörler saldırmak için patronu bekliyor. Hazır olun.*

"Kaptanın desteğe ihtiyacımız olması ihtimaline karşı diğerlerini yakınlarla yerleştirmeye karar vermesine sevindim. Hanımefendinizi kurtarabiliriz," dedi Jackson Ranger'a, "ve FBI'ın peşinde olduğu adamları yakalayabiliriz. İronik bir şekilde, FBI Bayan Quinn'e madalya verebilir."

"Kahretsin, o zaman asla bırakmazdı."

Kijika ve Jackson Ranger'a baktı.

"Ranger," dedi Jackson. "Onun FBI'daki işini bırakmayacağını anlamalısın, tıpkı senin SEAL'leri bırakmayacağı gibi."

"Kahretsin, biliyorum."

Ranger ve Kijika kulübeye doğru dikkatlice ilerlediler. Yaklaştıklarında yere uzandılar, ayakkabıları birbirine değiyordu. Yüzlerini karartmışlardı ve etraflarında böcekler uçuşurken ürkmediler. Bu da diğer gözetlemeler gibi bir şeydi. Sadece kurtarmak istedikleri kişi Ranger'ın sevdiğini düşündüğü kadındı.

Kijika başıyla iki zalimin saklandığı yeri işaret etti. Ranger başıyla onayladı. Kulübeye yaklaşmadan önce ilk olarak bu ikisini sessizce haklayacakları konusunda anlaşmışlardı. Adamların mesaj gönderip almak için kullandıkları frekansı çoktan bulmuşlardı ve izliyorlardı.

Bir mesaj geldi: "Her şey yolunda. Aile yakın. Planımızı varışta yapacağız."

Telsizden bir parazit patlaması geldi ve ardından "Hazır olun. On beş dakika uzaklıkta yardım edin."

Ranger aynı mesajı hemen Jackson'a da gönderdi. Sonra o ve Kijika ayrılarak karşı taraftaki iki adama doğru ilerledi. Diğerleri yaklaşımdan hemen önce bekleyip adamları indireceklerdi.

"APTAL, APTAL, APTAL," dedi Haley kendi kendine. "Dün gitme zamanının geldiğini biliyordum." Yavrusuna şöyle bir baktı. "Seni güvenli bir yere koymalıyım." Sampson'ı mutfağın dışındaki büyük depoya taşıdı, ışığı yaktı ve ona sarıldı.

"Umarım cephaneliğim beni korur. Belki birilerinin yardıma gelmesi için yeterince gürültü yaparız." Oturdu ve Sampson onun kucağına kıvrıldı. "Bunun olacağını sanmıyorum. Ranger'ın uyarılarını göz ardı etmemeliydim. Ne olursa olsun," diye fısıldadı yavru köpeğin kulağına, "bu benim hatam. Gitmem gerek."

Suyu ve yiyeceği olduğundan emin oldu. Gözlerinde yaşlarla kapıyı onun üzerine kapattı. Hemen inlemeye başladı. Dikkatlice duvar boyunca ilerledi ve pencereden dışarı bakmak için diz çöktü. Adamları göremiyordu ama nerede olduklarını biliyordu.

Diğerleri gelene kadar bekleyip sonra korumalarımı öldürmek daha mı iyi olur? Yoksa onları şimdi mi öldürmeliyim?

Büyük şeylerle başlamaya karar verdi. *Belki bu onları korkutur ve diğerlerini uyarmak için geri çekilirler.*

Haley daha tehlikeli malzemelerinin çoğunu sakladığı ilk yatak odasına gitti. Küçük bir roket kurduktan sonra her bir kişinin uzaklığını tahmin etti. Yanında ikinci roketi hazırladı - her biri için bir tane.

Hızlı çalışması gerekiyordu. Fırlatıcıyı pencereye yerleştirdiğinde, avının onu fark edip kaçınma eylemine geçme riskini göze aldı. Sakin bir nefes aldı, nişan aldı ve sıktı.

Gürültü beklediğinden daha yüksekti. Yeşilliklerin arasında, ilk adamın kötü bir şekilde gizlendiği yerde büyük bir delik vardı.

Daha önce hiç kasten bir adam öldürmemişti. Hızlı hareket etme, yeniden doldurma ve ikinci adama nişan alma planını unutan Haley, kusmak için banyoya koştu.

* * *

RANGER, adam onu görmeden cesaret edebildiği kadar yaklaşmıştı. Tüfeğini hedefine doğrultarak kumun içine daldı. Bir patlamanın şok dalgası onu uçurdu. Kafası yere ve küçük bir ağacın kenarına çarptı. Bir an için bayıldı.

Jackson'ın kulaklığına bağırarak sesini duymaya başladı. "Ne oluyor lan! Siz ikiniz iyi misiniz?"

"Öyleyim," diye bildirdi Kijika. "Ranger yere çarptı ve kafası bir ağacın kenarına sürtündü. Sanırım kendine geliyor. Bir roket ilk adamı öldürdü, ben de ikincisini."

"Roket mi? Bu da ne?"

Kijika Ranger'ın yanına geldi ve oturmasına yardım etti. "Kulübeden geldi."

"Takviye kuvvetlere haber verdim bile," dedi Jackson. "Yoldalar ve yirmi dakika içinde kulübenin etrafında olurlar."

* * *

Haley ayağa kalktıktan sonra, ikinci adam büyük olasılıkla kaçmış olmasına rağmen bir sonraki roketi yerleştirmek için pencereye koştu. O yöne baktı ama kimseyi göremedi.

Duvara yaslandı ve birkaç derin nefes aldı. *Belki bu onları uzak tutar. Yalnız olduğumdan emin değiller.* Ama onu korktuğu kadar uzun süre izleselerdi, Labrador cinsi bir köpek yavrusu dışında tek başına olduğunu anlamaları kolay olurdu.

İkinci roketi, av tüfeğini ve tüfeğini doldurdu. Onları roketatarın yakınına yerleştirdi.

Başını duvara yasladı ve gözlerini kapattı.

CHAPTER 6

KIJİKA JACKSON'A FISILDADI, "Birçok ayak sesi duyuyorum, herkes hazır olsun. Onlara ihtiyacımız olacak."

"Tamam, Ranger nasıl?"

"Bir dakika." Kijika Ranger'ın kıpırdadığını fark etmişti.

Kijika Ranger'ın omzuna dokundu ve gözleri fal taşı gibi açıldı. "İyi misin?"

"Kesinlikle evet."

Kijika Jackson'a "Şimdilik iyi olduğunu söylüyor. Sorumdan rahatsız o l m u ş gibi görünüyordu."

"Yakında onu kontrol ettireceğiz. Siz ikiniz kadın sizi öldürmeden kulübeye girmeye çalışın. Diğerleri yaklaşıyor."

"Yapacağım." Kijika aramayı sonlandırdı ve Ranger'a döndü. "Yürüyebilir misin?" "Elbette." Ranger ayakta durmak için ağacı kullandı ama neredeyse düşüyordu.

birkaç adım atmaya çalıştı.

"Elbette yapabilirsin, yardımla." Kijika Ranger'ın kolunu omzuna doladı. "Ben kulübenin arkasına gizlice yaklaşıp içeri girmeye çalışacağım. Kim olduğumuzu bağırmanız gerekecek yoksa Haley bizi vurabilir." Ranger'a sırtıttı. "Çıktığın onca kadından sonra neden tehlikeli bir kadına aşık oldun?"

"Bilmiyorum. Sanırım onları zor seviyorum."

"Konuşmayı kes. Anladım." Evin yan tarafındaki ağaçların arasından geçip arka kapıya doğru ilerlediler. Ranger'ı arka duvara yasladı.

"Kahretsin," diye mırıldandı Kijika. "Tabii ki kilitli."

Kapıyı açmak için küçük bir patlayıcı yerleştirdi ama içerideki Haley'i uyaracak kadar yüksek sesle değil. Patlamayı ayarladıktan sonra, Kijika Ranger'ı yakalamak için koştu.

duvardan aşağı kayıyordu. Boğuk bir ses duyuldu. Ranger'ı yarı açık kapıya doğru çekti, ona yakın durdu ve tahtayı içeri girebilecekleri kadar ayırdı. Tahtayı biraz düzeltmeye çalıştı ve elini duvarda gezdirerek bir düğme aradı.

Loş ışık yandığında Ranger doğruldu. "Bir depo odasındayız." "Doğru, tam bir depo odası."

"Kucağımda zıplayan bu tüylü top da ne?" Ranger doğrulmaya çalıştı. Kalktığında köpek havladı.

"Ağzını kapatın. Haley havlamasını duyabilir."

"Sorun değil. Vurulmadan önce Haley'e biz olduğumuzu söyleyebiliriz. Yavru köpeğine zarar vermek istemeyecektir."

* * *

HALEY, kulübeye doğru ilerleyen daha büyük bir grubun sesini duydu. Silahlarını ve patlayıcı fişeklerini yeniden doldurdu. Bu saldırı bir hesaplaşma olacaktı. Kimsenin onu bulamayacağını düşünerek kendini bu zor duruma sokmuştu. *Sanırım kendimden çok emindim ve bunun bedelini ödeyeceğim.*

Ranger'ı düşündü ve birlikte çıkıp çıkmadıklarını merak etti. Haley kulübenin arka tarafından bir ses duydu, sonra da depodan bir havlama sesi geldi. Sampson korkmuş muydu? Ayağa kalktı ve hızla mutfığa gidip depo odasının kapısını açtı.

"Dışarı gel, Sampson. Birlikte aşağı inelim." İçeri doğru adım attığında arka kapının açık olduğunu fark etti.

Haley tüfeğini omzunun üzerinden kaldırdı ama nişan alamadan biri onu yakaladı.

"Her şey yolunda," dedi tanıdık bir ses. "Biz buradayız, diğerleri de dışarıda.

Bu adamı ve grubunu sonsuza dek yakalamayı planlıyoruz."

Kijika'ya kaşlarını çatı. "Sen beni daha önce kurtaran SEAL'lerden birisin."

"Umarım bundan sonra daha güvenli yaşar ve bunu alışkanlık haline getirmezsiniz," dedi bulanık bir ses.

"Ranger?"

"Evet." Kijika kapının yanındaki gölgeleri işaret etti. "O yaralı." "Hayır." Ranger'ın sesine doğru koştu.

Ona orantısız bir gülümseme verdi. "Peşinden koşmak için tehlikeli bir kadınsın."

Dizlerinin üzerine çöktü ve adamın kanlı başının yan tarafına dokundu. "Bunu nasıl yaptın?"

"Roketleri olduğu ve onları nasıl ateşleyeceğini bildiği konusunda beni uyarmayan bir kız arkadaşım var."

"Bunu ben mi yaptım?"

"Evet, ama önce kötü adamı öldürdün."

"Dinleyin," diye araya girdi Kijika. "Siz ikiniz daha sonra yetişebilirsiniz. Bu eylem için ana üsse katılalım. Ortalık karışacak ve işler kötüye gittiğinde bu kabinde olmak istemeyiz."

Kijika Ranger'a yardım etti ve Haley de Sampson'ı taşıdı. Eğildiler ve ormanın içinde hızla koşmaya başladılar. Yavru bir kez havladı ama Haley ağzını kapattı. Ona baktı, burnunu öptü ve fısıldadı, "Sorun yok. Sessiz ol."

Çalıların arasından ve sık ağaçların etrafından koştular. Karakola yaklaştıklarında, Kijika ağızlığından sessizce konuştu. "Üç canlı ve bir yavru köpek kampa yaklaşıyor."

Gizli girişte Kijika güvenli kelimeyi söyledi. Jackson her iki takım arkadaşını da yakaladı ve onlara sarıldı. "Ranger için bir karyola hazırladık," diyerek başını salladı. Sonra gülümseyerek Haley'e döndü. "Buraya zamanında gelebildiğimize sevindim."

"Ben de öyle. Ve başınıza daha fazla bela açtığım için özür dilerim. Aptaldım ve her şeyi bildiğimi sanıyordum."

"Hepimiz bir kez böyle olduk. Bir daha asla olmaz. Tüylü top kim?"

"Bu Sampson." Adını duyunca küçük kafasını kaldırdı.

"Havlamadığına şaşırdım."

"Onu eğitiyordum. Bir kere denedi ve ben ağzını kapattım. Bıraktığımda kollarıma sarıldı ve uyudu."

"Yeterince büyüdüğünde bizim için iyi bir köpek olabilir."

"Gitmesine izin verip veremeyeceğimi göreceğiz. O oldukça özel biri."

Eve dönüş uçuşunda onunla ve Ranger'la ilgilenen doktor ona doğru yürüdü. Ona doğru koştu. "Ranger iyi olacak mı?"

"Umarım olur, ama emin olmak için bazı testler yaptırması gerekiyor." "Onunla konuşabilir miyim?"

"Evet, onu uyanık tutun, elini tutun ama kusarsa ya da sizi endişelendirecek başka belirtiler gösterirse hemen beni arayın."

"Teşekkür ederim."

Onunla birlikte geri döndü ve Ranger'ın yattığı karyolanın yanına bir tabure koydu.

"Uyanırsa ne yapacağım?"

"Onu şimdi uyandırın. Uyumasını engellemeye çalışın. Ne söylerse söylesin kabul edin. Muhtemelen saçma sapan şeyler söyleyecektir ama kimsenin onu düzeltmeye çalışarak onu üzmesini istemiyorum."

"Anlıyorum. Dikkatli olacağım."

"Çatışma başladığında ve burada olduğumuzu öğrendiklerinde, Ranger'ı buradan çıkarmak için bir helikopter çağıracağım."

"Güzel."

Sampson Haley'nin yanına oturdu ama kurşunlar bir kez daha havada uçuşunca Haley'nin kucağına atladı. Küçük bedeni sarsıldı.

Haley onu kendine yakın tuttu ve kulağına fısıldadı.

Ranger aniden doğruldu. "Tüfeğim nerede?" Onu ararken neredeyse karyoladan düşüyordu.

"Sen kavgaya karışmadan da herkes gayet iyi idare ediyor." Onu nazikçe karyolaya geri itti ve Sampson'ı kucağından attığını ancak çılgınca havlamaya başladığında fark etti.

Döndüğünde uzun boylu, siyah saçlı bir adamın ortaya çıktığını gördü. Adam yavru köpeğe şiddetli bir tekme attı. Haley'nin bir daha asla görmemeyi umduğu adam ona sırtıttı.

"Ölüm için yalvarana kadar sana işkence etmeyi umuyordum, Haley." Sırtıttı ve başını yana eğdi. "Acaba buradan seninle birlikte çıkabilir miyim yoksa seni şimdi öldürmeli miyim?"

* * *

RANGER gözlerini kısarak açana kadar rüya gördüğünü sandı. Haley'nin önünde duran tehditkâr yabancıyı gördü ve söylediklerini duydu.

Yavaşça hareket ederek adamın karşısındaki karyolanın yan tarafını ve sonra da altını yokladı. *Ah, evet. Bir adamı asla silahsız bırakma.* Elini bir tabanca ve bir tüfeğin üzerinde gezdirdi. Ama tüfeği çıkarmak katilin dikkatini çekebilirdi. Silahı kavradı ve elini yukarı kaldırdı.

Ranger görüşünü netleştirmek için gözlerini kırptırdı ve Haley'i vurmamak için yükseğe nişan aldı. Silah sesi SEAL'lardan birkaçının ona doğru bakmasına neden oldu. Biri ona doğru koştu, diğer ikisi ise çalılıkların arasından koşarak adamın peşinden gitti.

kaçıyordu.

Adam dengesiz bir şekilde doğrulunca Haley onun yanına çömeldi. Adam onun kolunu tuttu. "İyi misin?" Onu bir aşağı bir yukarı süzdü.

"Evet. İşitme duyum asla eskisi gibi olmayabilir," dedi gülümseyerek, "ama sen benim hayatımı kurtardın."

Dudakları hafifçe kıvrıldı ve gözlerini kapatarak karyolaya geri yattı. Eli kolundan gevşekçe düştü.

Sihhiye Ranger'ın yanına koştu. Hastasını etkin bir şekilde kontrol etti. Ranger cevap vermedi. Cildindeki solgunluk Haley'yi korkutmuştu.

"Hayati değerleri iyi değil," dedi sağlık görevlisi Jackson onlara katıldığında. "Sence buraya yakında bir helikopter getirebilir miyiz?"

Jackson kulağına dokundu ve gelen mesajı dinledikten sonra başını salladı. "Adamların grubun hayatta kalan üyelerini aldıklarını ve buraya getirdiklerini öğrendim. Ranger için bir helikopter ve diğerlerini en yakın havaalanına nakletmek için bir kamyon çağıracağım."

"İyileşecek mi?" Haley sağlık görevlisine sordu.

"Bunu, üzerinde tam bir test listesi yapma şansı bulduktan sonra bir doktor söyleyebilir."

"Bu benim hatam. Ranger buraya gelmemem için bana yalvardı."

"O zaman sanırım bir dahaki sefere dinlersin," diye tersledi doktor ve uzaklaştı.

Jackson elini onun omzuna koydu. "Merak etme. Ranger şanslı bir adam. Üstesinden gelecektir."

"Ama yine de SEAL olabilecek mi?"

"Umarım öyledir. Gidip diğerlerini ve esirlerimizi kontrol etmem gerekiyor."

Haley onun uzaklaşmasını izledi. Ranger'ın güçlü yüzünü inceledi. *Eğer bundan kurtulursa, bize bir şans vereceğim.* En azından bunu yapabilirim. *Kimi kandırıyorum ben? Denemek istiyorum. Ama iyileştikten sonra benimle işi bitebilir.*

Haley helikopteri daha görünmeden önce duymuştu. Kulübenin yakınlarında bir yere inmişti. Birkaç SEAL, helikoptere ulaşana kadar Ranger'ın karyolasını çalılıkların arasından ve ağaçların etrafından taşıdı.

Haley onun yanında elini tutarak yürüdü. Onu helikoptere bindirdiklerinde Ranger uyandı. Bir hemşire ve doktor onu kontrol etmek için bekliyordu.

"Hastaneye kadar sizinle gelebilir miyim?" diye sordu doktora.

"Buna izin yok. Phoenix'teki en yakın travma hastanesine ineceğiz. Travma ekibi işini bitirene kadar onu göremeyeceksiniz. Bizimle orada buluşabilirsiniz. Üzgünüm, lütfen geri çekilin. Gitmemiz gerekiyor."

Jackson yürüdü ve kolunu Haley'nin omzuna doladı. "Benimle gel. Helikopterimiz bizi oraya götürecektir. Ama Ranger seyahat edebilecek duruma gelir gelmez San Diego'ya nakledilecek."

Tüm bu heyecan içinde Haley Sampson'ı unutmuştu. Döndü ve ona seslendi.

Kijika ağaçların arasından çıktı, kıpır kıpır bir köpek yavrusu göğsüne yaslanmıştı. Mest olmuş bir Sampson'ı Haley'e uzattı. "İşte burada. Merak etme. Gözüm üzerinde."

"Teşekkür ederim. Bu evcil hayvan işinde yeniyim. Onu unuttuğuma inanmıyorum." Kijika ona küçük bir gülümseme verdi. "Bu çok doğal. Onun için endişeleniyordun."

Korucu. Tüm insanlarımıza ve hayvanlarımıza göz kulak oluyoruz."

"Aptallığım yüzünden Ranger'ı yaraladığım için benden nefret ediyor olmalısın."

"Hayır, hepimiz hata yaparız ama umarım bundan sonra uyarılarımızı daha ciddiye alırsınız."

"Kesinlikle yapacağım." Sampson onun çenesini yaladı ve kollarına sokuldu.

Jackson yavru köpeğin başını okşadı. "Kijika, bizimle gel. Ranger ve Haley'nin San Diego'ya geri gönderilmesini sağlayabilirsin."

"Yapacağım." Kijika Haley'nin yanında diğer helikoptere doğru yürüdü. Ona yardım etti ve yanına oturdu. Jackson pilotla birlikte öne oturdu ve Sampson'ı kucağına aldı. Gürültüden geçici olarak korunmak için yavru köpeğin başının etrafına bir havlu koydular. Sampson önce Jackson'ın kucağında iki büküm oldu, havluyu çekip çıkarmaya çalıştı ama Jackson onu sıkı sıkı tutunca sakinleşti. Hepsi kulaklıklarını taktıktan sonra helikopter havalandı.

Haley titredi. "Bu şekilde uçmaya alışabileceğimi hiç sanmıyorum. İşim gereği bunu birkaç kez yapmak zorunda kaldım ama hiç kolaylaşmıyor."

Kijika gülümsedi. "Onları seviyorum. Bizi pek çok zor durumdan kurtarıyorlar." Helikopteri uçuran adamı işaret etti. "Cliff en iyilerden biri. O bizim kahramanımız." Cliff'in kıkırdadığını duydular.

Havaalanına vardıklarında Cliff eğilip Haley'e şöyle dedi: "Bütün pilotlarımız çok yeteneklidir. Hiçbirimizle uçmak konusunda endişelenme."

Konuşmak için onun gözlerinin içine baktı ama şimdiye kadar gördüğü en berrak açık yeşil gözlerle irkildi. *Ranger'ın benim erkeğim olduğundan bu kadar emin olmasaydım, Cliff benim ve başka herhangi bir kadının dikkatini çekirdi.*

Gülümsedi. "Yanlış bir şey mi söyledim?"

"Hayır, ama umarım uzun bir süre daha helikoptere binmek zorunda

kalmam." Piste atladı.

"Haydi," diye seslendi Jackson.

"Görüşürüz," dedi Cliff ve uzaklaştı.

Haley, Jackson ve Kijika'ya yetişmek için koştu.

Jackson onları hastaneye kadar götürecek bir araba ayarlamıştı.

* * *

ACİL DOKTORU JACKSON, Kijika ve Haley'e Jackson'ın röntgenlerini gösterdi.

"Meslektaşınızın kafası çok sertmiş," dedi sırtarak.

"Bunu zaten biliyordum," dedi Haley.

"San Diego'ya ne zaman taşınabilir?" Jackson sordu. "Onu mümkün olan en kısa sürede evine götürmek istiyoruz."

"En az bir ya da iki gün kalmasını istiyorum. Bu gece ve sabah nasıl olduğuna bakacağız. Kafasını neye çarptı?"

Bütün erkekler ona bakınca Haley kızardı ve Sampson'a daha sıkı sarıldı. "Bir ağacın kenarında."

Doktor kaşlarını çattı. "Bir ağaç

mı?" "Bu uzun bir açıklama."

"Anlıyorum. Hastayı ağaca mı ittiniz?" diye sordu doktor.

"Tam olarak değil ama benim hatamdı. Ranger'ın bu kadar yakın olduğunu bilmiyordum." "Ah, pekala. En azından bilerek yapmadın.

Karım buna bayılacak hikaye. Ona kızgın mıydın?"

"Hayır, başka birine nişan almıştım."

"Diğer adamı vurdun mu?"

"Evet Doktor, mesafeleri ölçmekte berbat olsam da ölçtüm. Ranger'ın iyi olacağını mı söylüyorsunuz?"

"Herhangi bir komplikasyon çıkmazsa, evet." Doktor gülerek uzaklaştı. Arkasına baktı ve ekledi, "Onun yerinde olsaydım, senden uzak dururdum."

Haley'nin korktuğu şey de buydu. Bu olasılık hakkında daha fazla endişelenmeye vakit bulamadan bir hemşire onlara katıldı. "Arkadaşınız uyandı. Doktor birkaç dakikalığına ziyaretçi kabul edebileceğini söyledi."

Jackson bir adım öne çıktı. "Onu önce ben göreceğim. Bu gece Kaliforniya'ya dönüyorum." Yavru köpekten Haley'nin yüzüne baktı. "Sakıncası yoksa Sampson'ı da yanımda götüreceğim. Jacob onunla oynamayı çok sevecek ve güvende olacak."

"Teşekkür ederim. Yardımınız için minnettarım."

Jackson Ranger'ın odasına girerken Kijika ve Haley bekleme odasında yalnız oturuyordu.

Kijika, "Belki de şimdi kulübede neler olduğunu sormak için iyi bir zaman değil," dedi. "Ama eğer yapabilirsen Haley, Ranger'ın nasıl yaralandığına dair tüm hikâyeyi duymak isterim."

"Başka kimseye söylememelisin," diye fısıldadı. "Hapse girebilirim."

"Durum ciddi görünüyor. Anlat bana, ben de sana yardım etmeye çalışayım. Ne olduğunu bulacağız.

Seni öldürmek isteyen bu ekiple ilgili cevaplar. Adamlarımız evinizin her tarafını arıyor."

"Kulübemi en son ziyaret ettiğimde, mahremiyetimi korumak için yeterince تنها olduğuna karar verdim, ancak korumamı güçlendirmem gerekiyordu."

"Anlıyorum."

"Bir silah, birkaç tüfek ve işaret fişegi aldım. Sonra iki küçük roket alma fırsatım oldu."

Kijika kaşlarını çatı. "Ranger'ı roketle mi vurdun?"

Haley'nin parmakları kucağında gergin bir şekilde birbirine dolandı. "Görevden sonra Naldo grubunun peşimde olduğunu duyunca iki roket aldım. Onları kullanmayı beklemiyordum. Onlar ölüm kalım meselesi içindi."

"Ve bugün o zamanın geldiğine mi karar verdiniz?"

"Evet. Ranger'ı görmedim, ben de roketi ateşledim. Yanlışlıkla yoluma çıktı. Patlamanın gücünün onu ağacın yanına fırlattığını söylemiştin. Küçük bir ağaç olduğu için çok mutluyum."

Jackson odaya girdiğinde, Kijika Haley'ye konuşmayı kesmesini işaret etti. "Ranger nasıl?" diye sordu.

"Beklediğimden daha iyi. Hemşire damardan sıvı vermeye başladı ve serum hortumuyla ilaç verdi. Biraz kafası karışık görünüyor ama buraya geldiğimizden daha iyi. Gitmem gerektiğini ama senin ve Haley'nin kalıp onunla birlikte eve uçacağınızı söyledim."

Jackson Haley'e baktı. "Daha sonra seninle konuşmak istiyor. Askeri bir nakliye uçağının yakındaki havaalanında adamlarımızın geri kalanını beklediği haberini aldım. Onlarla birlikte geri döneceğim ve Ranger taburcu olur olmaz uçağı siz üçünüz için geri göndereceğim."

"Haley, Ranger'ın odasına gitsen iyi olur, yoksa huzursuzlanmaya başlayabilir. Hepiniz San Diego'ya döndüğünüzde görüşürüz." Haley gözden kaybolunca Jackson Kijika'ya döndü. "Sence o ve Ranger sonunda birlikte olacaklar mı?"

"Evet. Tabii önce onu öldürmezse."

* * *

HALEY kapıyı çaldı ve yumuşak bir "Girin" sesi duydu.

Kapıyı kırarak açtı ve kafasını içeri soktu. "Benim." "Güzel.

Seni özledim."

Onun yanına koştu, kollarını omuzlarına doladı ve ağladı. "Neredeyse seni öldürüyordum!"

"Doğru. Hedefini pek tutturamadın ama kötü adamı yakaladın. Yalnız olduğunu düşündün, bu yüzden elbette harekete geçmek zorundaydın." Parmakları onun çenesine dokundu. "Haley. Bana bak."

"Ne?"

"Bu senin hatan değildi. Bir savaşta bazen yanlış kişi vurulabilir."

"Çok aptalım. Berbat hissediyorum. Artık SEAL olamayabilirsin."

"Evet, öyle yapacağım. Doktor kalıcı bir hasar görünmediğini söyledi. Ama bu benim ikinci şansım. Üçüncüsünü hemen yaşamamayı tercih ederim. O zaman başım belaya girer." Ona sırtıttı. "Çok güzelsin."

"Beyninin hâlâ doğru çalışmadığını *biliyorum*. Bu sabah giydiğim kıyafetleri giyiyorum. Kirliyim, kokuyorum ve..."

Başını aşağı çekti ve onu öptü. "Daha önce kimse sana çok konuştuğunu söyledi mi?"

"Çoğunlukla babam. Kadınların sessiz olması ve çocukların bakımı, yemek pişirme ve ev temizliği dışında hiçbir şeyle ilgilenmemesi gerektiğini söylerdi."

"Ne dedin sen?"

"Yemek yiyordum. Ayağa fırladım, masanın etrafında koştum ve babamın bacağına tekme attım. Ona bağırdım ve onun gibi düşünen bir adamla asla evlenmeyeceğimi söyledim."

"Kaç yaşındaydın?"

"On. Babamın anneme, kardeşlerime ve bana nasıl davrandığını izlemiştim. Benim için planladığı şeyin tam tersini yapacağımı zaten biliyordum. Kardeşlerim gülüyordu. Babamızın onlar yerine bana kızmasının komik olduğu bir yaşıydılar. O sert bir görev yöneticisiydi."

"Ama o ve annen hâlâ birlikteler."

"Evet. Bunu hiç anlamadım ama annem babamı seviyor gibi görünüyor." Kötü anıları uzaklaştırmak için başını salladı. "Bu konuya nasıl girdik? Senin için endişeleniyorum."

"Babam her zaman sert bir kafam olduğunu söylerdi. Ben hayatta kaldığıma göre, o iyi olacak."

ve ona ne olduğunu anlattığımda gülecek."

"Dinlenmen gerek. Ben dışarı çıkacağım ve Kijika'nın seni görmeye gelmesine izin vereceğim."

"KIJIKA GELDİĞİNDE, şuradaki sandalyeye oturmanı istiyorum." Ranger başıyla büyük, rahat görünümlü bir sandalyeyi işaret etti. "Sen yanımda olursan daha iyi uyurum." Sonra sırtı, "Uyandığımda seni görürsem, başka bir yaramazlık peşinde olmadığını anlarım."

"BİR KEZ İYİLEŞİRSEN, bu sözün için seni geri alacağım." Arkadaşını almak için koridora çıktı.

Kijika içeri girip ellerini yan korkuluklara dayarken, Haley de onları biraz yalnız bırakmak için sandalyeye geçti. "Nasıl hissediyorsun?"

"Sanki sinirlenmişim ve kafamın yan tarafını duvara vurmuşum gibi."

Kijika güldü. "Senin yapabileceğin bir şeye benziyor. Kamarasında o roketleri bulundurmasına hâlâ hayret ediyorum."

"Ben de öyle. Kaptana bunu gizli tutabilir miyiz diye sor. Başının belaya girmemesini tercih ederim."

"Yapacağım." Kijika sesini alçalttı. "Haley'den hâlâ eskisi kadar etkileniyor musun? İyi bir kadın ama çok kararlı. Peşinde olduğu adam ben olsaydım endişelenirdim."

"Bunu anlayamıyorum. Tanıdığım ve çıktığım onca kadın varken neden bir kaplanla uğraşmak isteyeyim, bilmiyorum."

"Bir SEAL olarak onu unutmak isteyebilirsin. Riskli görevlerde yer alacak. Aklını işinde tutmakta zorlanacaksın."

"Bu iyi bir tavsiye. Ama Haley'le çıkmalıyım, eğer bana izin verirse, bakalım nereye varacak."

"Seni uyarmadığımı söyleme. Seninle geri dönmek için buralarda olacağım. Bugün Haley'i eve bırakmaya çalışayım mı?"

"Naldo'nun cesedi San Diego'ya mı gönderildi?" Ranger sordu.

"Bilirsiniz, tüm bu heyecan içinde ona ne olduğunu hiç duymadım. Biz daha çok senin için endişelendik."

"Haley'i eve göndermeden önce benim için kontrol et." "Bunu hemen yapacağım."

* * *

NALDO elini yüzünün yan tarafına bastırđı. Cildi sıcak ve kanla kayganlaşmıştı. Lanet kurşun kulağına isabet etmiş ve yanağını sıyırmıştı. Haley'nin yanındaki SEAL daha net bir atış yapabilseydi, ölmüş olacaktı.

Direksiyonu kırdı ve mürettebatından farklı bir yöne doğru koştu. Her zaman yedek bir kaçış planı vardı. Mürettebattan vazgeçilebilirdi. Çoğu öyleydi. Ama ikinci komutanı öyle değildi. Eğer Naldo SEAL'ların konuştuklarına kulak misafiri olduğu toplamadan kurtulmayı başarırsa, adamı acil bir durum için önceden belirledikleri noktada bekleyecekti. Naldo gömleğini yırttı ve kanamayı durdurmak için başını sardı. İz bırakmak istemiyordu.

şimdi intikam alması gereken iki kişi vardı: Sevgili Bayan Quinn ve SEAL Ranger. *Tam adını alamamam çok kötü. Ama onları bulacağım ve peşimden gelmediklerine pişman olacaklar.*

CHAPTER 7

TELEFONU ÇALDIĞINDA Kijika kısa bir süre cevap verdikten sonra izin isteyip Haley hâlâ sandalyede otururken Ranger'ın odasından çıktı. Kaptanla konuşmak için biraz yalnız kalmaya ihtiyacı vardı.

Bekleme odasındaki pencerelere doğru ilerledi ve Haley'nin onu takip etmediğinden emin olmak için etrafına bakındı. "Kijika burada."

"Kijika," dedi Kaptan Buchanan. "Adamlara Naldo'nun cesedini arattırdım. Bir kan izi buldular ve onu takip ettiler, ama bir noktada durdu. Sonra ayak izlerini takip ederek bir yolun kenarına ulaşmışlar. En iyi tahminle kaçırılmış. Yaşıyor ve ona yardım edecek biri var. Tex'ten bilgisayarlarını kullanmasını ve onları bulup bulamayacağına bakmasını istedim. Ayrıca Wolf'un ekibinden Dude'u ödünç aldık. Size doğru gelecek."

"Haley'nin yarın Ranger ve benimle birlikte gitmesini planladığınızı biliyorum ama daha erken gitmesi gerekiyor mu?"

"Evet, Naldo hâlâ hayatta olduğu için daha iyi olur. Onun için bir uçak göndereceğim ve güvenliği için onu burada, üste tutacağım. Kısıtlamadan şikâyet edeceğinden eminim ama patronunun beni desteklemesini sağlayacağım. Ona üstün bahsetme, sadece eve dönmesi gerektiğini söyle."

"Ben hallederim. Naldo'nun yine kaçmayı başardığına hâlâ inanamıyorum." "Naldo bir yılan gibi. Sürünerek kaçmayı başardı ama bu sefer başaramayacak.

kazan."

"Hayır, efendim, yapmayacak."

Kijika Ranger'ın odasına gitti. Ranger uyuyordu, bu yüzden Haley'e ona katılmasını işaret etti. Bekleme odasına doğru yürüdüler.

"Otur, Haley."

"Neden?"

"Çünkü az önce Kaptan Buchanan'la konuştum ve hemen gitmenizi istiyor. Seni San Diego'ya götürecek bir uçak ayarlayacak."

"Ranger gelene kadar gitmiyorum," dedi Haley ve vurgulamak için ayağını yere vurdu. "Beni zorlayamazsın."

"Sizi hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm ama yapabilirim. Hastaneye Ranger'ı ziyaret etmenize izin vermemelerini söyleyeceğim ve buradan eve dönüş yolunu kendiniz bulmanız gerekecek."

"Bu çok kaba." Ellerini kalçalarına koydu ve Kijika'nın yüzüne bakmak için ayak parmaklarının üzerinde yükseldi.

Gülmek için kendini zor tuttu.

"Onun ve senin için en iyisi neyse onu yap. Eve git, biraz dinlen ve Balboa Askeri Hastanesi'ne döner dönmez seninle irtibata geçeceğim."

"Muhtemelen onu ziyaret etmeme izin vermezler."

"Onlara senin adını verecek ve sen de ziyarete gelebileceksin." "Beni göndermeyi planladığını bilmediğine bahse girerim." "Şu anda en iyisinin bu olduğunu kabul edecektir."

"Önce onu görmek istiyorum."

Kijika onun önüne geçti. "Hayır, fikrini değiştirebilir." "O zaman haklıyım, gitmemi istemiyor."

"Gitmek zorundasın."

"Kim öyle diyor?" Onunla burun buruna durdu.

Kıkırdadı. "Ranger seninle nasıl bir avuç olduğunu bilmiyor." Kijika'nın telefonu çaldı. Ekrana baktı. "İzninizle. Bu aramayı cevaplamam gerekiyor."

Pencerelere doğru ilerledi ve kadının Ranger'ın odasına yönelmesini izledi. Başını salladı ve telefona cevap verdi. "Ben Kijika."

"Uçak yola çıktı," dedi kaptan. "Ne kadar erken olursa o kadar iyi. Gitmek istemiyor."

Kijika telefonunu kapattı ve Ranger'ın odasına yöneldi. Ranger uyuyordu ve oda bomboştu. "Kahretsin," diye inledi. "Beni kandırdı."

Merdivenlerden hızla indi ve her çıkışı kontrol etti. "Kahretsin, Haley beni alt edemeyecek. Onu bulduğumda, şımarık bir çocuğun ihtiyacı olduğu gibi kışına vuracağım." Helikopter pilotu Cliff'le temasa geçti.

"Bizimle hastaneye gelen bayanı gördünüz mü ya da ondan haber aldınız mı?"

"Hayır. Bir sorun mu var?"

"Ortadan kayboldu. Üsten destek gelir gelmez

Yardım için seninle iletişime geçeceğim. Lanet olsun! Hâlâ tehlikede ve her şeyi kendi başına halledebileceğine inanıyor."

"Tetikte olacağım."

"Bu arada, saldırının gerçekleştiği bölgenin üzerinden uçabilirsiniz. Kaçan kişinin oraya geri döneceğinden şüpheliyim, ama asla bilemezsiniz ve Haley kesinlikle dönebilir."

"Olur. Yola çıkıyorum."

Dikkatimi vermiyordum, yoksa onu duyabilirdim. Kijika, Dude onu rahatlatmak için geldiğinde Haley'nin kulübesine geri dönmeye karar verdi. İçinden bir ses Haley ve Naldo'nun hesaplaşma için oraya döneceğini söylüyordu.

Gölge, Ranger'ın odasındaki sandalyeye oturdu. Ranger saatlerce uyudu. Doktor içeri baktı ve Kijika'ya koridorda ona katılmasını işaret etti.

"Çok fazla uyuyor, Doktor."

"Sorun değil. Hemşireler göz bebeklerini kontrol ediyor ve onlarla konuşmasını sağlıyorlar. Hatırlamayabilir ve ilaca ihtiyacı olması ihtimaline karşı serum taktık."

"Sanırım kız arkadaşının tek başına nereye gittiğini duyduğunda bir iğneye ihtiyacı olabilir."

"Tedirgin olması ihtimaline karşı ilaç siparişi bırakacağım."

"Bunu garanti edebilirim."

* * *

HALEY, Kijika'nın konuşmalarından düşmanının hâlâ dışarıda olduğunu anlayacak kadarını duymuştu. Telefon konuşmasına kulak misafiri olmak istememişti ama bunu yaptığına memnundu.

Konuştuğu kişinin kaptan olduğunu fark ettiğinde koridorun kenarında durmuştu. Ranger'ın arkadaşı Shadow ve kaptanının onu yoldan çekmeyi planladıklarını anlayacak kadar çok şey duymuştu. Bir yanı bunun en iyi fikir olduğunu biliyordu ama onları Naldo'ya götürmediği sürece onu asla bulamayacaklardı.

Hâlâ beni istiyor ve eşyalarımı ve silahları almak için kulübeye döneceğimi biliyor. Umarım SEAL'lar sakladığım silahları bulmamışlardır çünkü Naldo beni bulursa onlara ihtiyacım olacak.

Taksiyle küçük, yerel bir havaalanına gitti ve ayakkabısında sakladığı para ve kredi kartını kullanarak kendisini kabine götürecek bir uçak kiraladı.

Haley uçağı kulübeden on mil uzakta açık bir alana indirdi. Oradan nasıl yürüyeceğini biliyordu. Pilota teşekkür ettikten sonra yürüyüşe çıktı. *Tanrıya şükür, her şey başladığında yürüyüş botlarım ayağımdaydı. Kaçıp saklanmam gerekebilir diye düşündüm.*

* * *

DUDE asansörden çıktığında Shadow, Wolf ve Jackson'ı yanında gördüğüne sevindi.

"Kaptan daha fazla yardıma ihtiyacınız olabileceğini düşündü ve bizi göndermesi için kolunu bükte. Ev cephesinde işler şimdilik sakin."

"Üçünüzü de gördüğüme sevindim. Ranger uyuyor ama Haley'i kaybettiğini öğrenince çılgına dönecek."

Jackson, "Eğer bir erkek olsaydı, çok iyi bir SEAL olurdu," dedi.

"Tanıdığım en sinir bozucu kadın ve sağlığı konusunda hiç endişeli görünmüyor."

"Buralarda kiralık uçakların olduğu küçük bir havaalanı var mı?" Wolf sordu.

"Küçük bir havaalanı var ama çok uzağa gitmek için büyük şehirlerden birine gitmeniz gerekiyor."

"Oh, Ranger'dan uzaklaşacağını sanmıyorum," dedi Jackson. "Hayır, Haley Quinn bu alçağı tanıyor ve onunla başa çıkmanın bir yolunu bulduğunu düşünüyor. Korkarım onu kendisi öldürmek istiyor."

Hep bir ağızdan "Evet," dediler.

"O zaman büyük ihtimalle küçük bir uçakla ayrıldı. Numarayı alıp o havaalanını arayacağım. Eğer öyleyse, haklı olduğumuzu ve nereye indiğini bileceğiz."

Hepsi yüksek bir sesin "Haley'i hemen buraya getirin!" dediğini duydu.

Bir hemşire telaşla dışarı çıkarken odasına doğru yöneldiler. Telaşlı görünen hemşire Kijika'ya, "Sinirlendiyse doktorun istediği ilacı getiriyorum," dedi.

Jackson ve Kijika Ranger'ın odasına girdi, onları Dude ve Wolf takip etti.

"Haklıyım." Gözlerini Kijika'ya dikti. "Kaçmasına izin verdin."

Kijika, "Kaptanla onu San Diego'ya geri götürme planlarımız hakkında konuşurken kulak misafiri oldu," dedi. "Burada seninle birlikte olduğunu sanıyordum."

Ranger şaşkın görünüyordu. "En son uyanık olduğumda geri dönmek için yeterince istekliydin. Ne oldu?"

Jackson yatağının yanına yaklaştı. "Naldo'nun kurtulduğunu ve bir arabanın onu yakındaki bir yoldan aldığını duymuş."

"Ranger kaşlarını çattı. "Ve tek başına mı gitti? Delirmiş mi?"

Dude düşünceli bir ifadeyle, "Sanırım bu ikisinin arasında garip bir şeyler var," dedi. "O ve kız arasında bir savaşa dönüştü. Bahse girerim teke tek yüzleşmek istiyorlar ve hayatta kalan uzaklaşıyor. Kadın onu utandırdı ve onun ellerinde öldüğünü görmek için kararlılığının arttığından neredeyse eminim."

Dude konuşmayı bıraktığında hepsi ona baktı. Sonunda Kurt dedi ki, "O haklı. Artık ikisi de savaşçı ve biri diğerini yenmek zorunda."

Ranger da dahil olmak üzere diğerleri başarıyla onayladılar. Ranger etrafına bakındı. "Eğer ona ondan önce ulaşamazsak, yaralanacak ya da ölecek."

Jackson, "Kazanamayacağından emin değilim," dedi. "O FBI'dan, gizli görevde ve duyduğum kadarıyla iyi bir nişancı. Kulübesine gideceğiz ama ben kendi adıma, o ihtiyaç duymadığı sürece müdahale etmeyeceğim."

Ranger yastığına geri yaslandı. "Ben de seninle gelmek istiyorum."

Hepsi birden "Hayır," dedi. Hemşire içeri girdiğinde, iğne yapılırken onu tuttular.

"Üzgünüm eski dostum," dedi Jackson. "Sertifikanı alıp bize geri dönebilmen için dinlenmen gerekiyor. Hanımına çok iyi bakacağız."

* * *

HALEY, kapının kırılmış olarak açık kaldığı kulübenin arka tarafına doğru YARILDI. Sessizce kırık parçaların etrafında dolaştı. Kapıyı biraz daha araladı ama hiçbir şey duymadı. Mutfaktan oturma odasına geçerken Naldo'dan bir iz olup olmadığına baktı. Şöminenin yanındaki zemini hiç bozulmamıştı. Silahlarını çıkarmadan önce, roketleri ateşlediği odaya gitti. Parçalanmış perdelerin arkasından baktı.

Ne bir ses vardı, ne de başka bir şey. Haley aceleyle şömineye geri döndü ve dışarı fırlaması için yerleştirdiği taşa dokundu, sonra da gizli kutunun ucunu ortaya çıkarmak için daha fazla taş çekti. Onu çekip çıkardı, sonra da arkasındaki daha küçük cephane kutusuna uzandı.

Kutuda iki güçlü tüfek, bir dürbün, mermiler ve üç el bombası vardı. Haley bunları bir araya getirip banyoya gitti ve yanına dizdi. Banyo penceresi eve bakıyordu ve herhangi bir

Saldırgan onun oturma odasında ya da yatak odasında olduğunu düşünürdü.

"Gel de al," diye fısıldadı. İhtiyacı olan şeyleri hızlıca alabileceği banyoyu doldururken elleri sabitti. Düşmanının çantasında numaralar olduğundan şüphesi yoktu.

Zaman geçtikçe, sessizlik onu sinirlendirmeye başladı. *Belki de Naldo beni almak için geri gelmeyi planlamıyordur.*

Ama onun yapacağından emindi. *Beni bu kulübede öldürmek, gülmek ve zaferinden bahsetmek istiyor. Beni ele geçirmek bir saplantı haline geldi, adamlarını kaybetmekten daha önemli.*

Sonunda dışarıda, kulübenin arka tarafında bir yerden gelen bir çatırtı sesi duydu. Haley dolu tüfeklerinden birini aldı ve mutfığa girdi.

Jackson kırık iç kapıdan içeri girdiğinde neredeyse onu vuracaktı.

"Kahretsin, burada ne işin var? Az kalsın seni öldürüyordum!"

"Şansıma sen yapmadın." Jackson kulübeye gelen diğer SEAL'lara başıyla işaret etti. "Ranger'a seni güvende tutacağımıza söz verdik. Onu yatakta tutmak için serumuna bir şey koyarak bayıltmak zorunda kaldılar."

Haley kaşlarını çatı. "Dışarıda herhangi bir hareket ya da Naldo'nun buralarda olduğunu gösteren herhangi bir kanıt görmedim. Bunun çok garip olduğunu düşünüyordum." Haley bir an için başını eğdi ve sonra kaldırıp onlara baktı.

"Ranger'ın yanında kimse var mı?"

"Hayır, o hastanede ve... kahretsin," dedi Wolf. "Bizi kandırdı ve önce Ranger'ı almaya gitti."

Jackson telefonla Bölge Şerifini aradı. "Evet, efendim. Bizi orada yenebilir ve onun katını koruyabilirsiniz, bu harika olur. Bir helikopter çağıracağız ve mümkün olan en kısa sürede oraya varacağız. Yanınıza biraz yardım alsanız iyi olur." Telefonu kapattı ve en kısa sürede onları alması için nakil aracı çağırdı.

Haley iki tüfeğini kaptı ve kısa süre sonra hastaneye doğru yola çıktılar.

* * *

RANGER beklediklerinden daha erken uyandığında kıkırdadı. Etrafta boğuşurken hemşire şırıngadan biraz ilaç dökmüş ya da ona tam doz vermeye çalışmaktan vazgeçmiş olmalıydı.

Sessizce doğrulup oturdu. Baş daha iyi hissediyordu. *Babam haklıydı. Ben sert kafalıyım.*

Yatağın kenarından kaydı ve baş dönmesi geçene kadar yatağa tutundu. Bu sadece bir an sürdü. Komodinin üzerindeki telefonu çaldı ve Jackson'ın adı ekranda belirdi.

"Nasıl hissediyorsun?"

"Çok daha iyi. Haley iyi mi?"

"Evet. Kulübeye gelmemiştii. Önce seni öldürmek istediğini düşünüyoruz. Sonra da Haley'e işkence etmek için bununla övünecek. Böylece Haley hazırlıksızken ona saldırma şansı bulacak."

"Adam şeytani. Silahımı burada mı bıraktın?"

"Gerektiği gibi hemşire istasyonunda kilitli. Zili çalın ve hemşireyle konuşmama izin verin."

Ranger hemşire ışığının kablosunu salladı. Gelmesi uzun sürmedi. "Patronum sizinle konuşmak istiyor. Durum değişti."

Ranger'ın telefonunu aldı ve onunla konuştu. "Evet efendim, size nasıl yardımcı olabilirim?"

Jackson'ın sesi Ranger'ın duyabileceği kadar yüksekti: "Silahı aç ve Ranger'ın eline ver. Peşinde olduğumuz adam hastaneye gidiyor. Biz oraya varana kadar Ranger'a güvenmeniz gerekecek. Şerif yolda."

"Bay Foster'a büyü yapılmış olabilir ve bizim kötü adamlar olduğumuzu düşünebilir."

"Akli başında ve durumu idare edebilir. Katı kapatın ve bizi bekleyin."

"Pekala."

Hemşire Ranger'ın odasından koşarak çıktı. Saniyeler içinde, anons sisteminden yüksek bir alarm sesi duydu. Hoparlörden bir ses geldi. "Üçüncü Katta Acil Durum, Üçüncü Katta Acil Durum. Dikkatli ilerleyin ve hastaneyi terk edin."

Silahıyla birlikte çabucak geri gelmesini umuyordu.

* * *

NALDO malzeme dolabından sıvıştı ve silahı taşıyan hemşireyi sessizce takip etti. Bir odanın kapısında durdu ve hemşirenin silahı hastane önlüğü giymiş olan Ranger'a verişini izledi.

Naldo odaya girerken, "At silahını," dedi.

Ne Ranger ne de hemşire kıpırdayınca bir iğne sıktı.

Başının üstünde. Hemşire çığlık attı.

"Kapa çeneni, yoksa seni de öldürürüm," diye hırladı Naldo.

Ranger hemşirenin önüne geçti. "Sadece korkaklar silahsız bir kadını vurur. Neden bunu adil hale getirip Vahşi Batı'daki tetikçilerin yaptığı gibi yapmıyoruz? Koridora çıkalım, sırtımızı birbirimize verelim ve on adım atalım. Hemşirem 'dön' diye bağırdığında ateş edeceğiz ve en iyi adam yaşayacak."

Naldo sırtıttı. "Neden hayatımı riske atayım ki? Artık daha büyük bir silahım ve hayatına son verme yeteneğim var. Asla adil oynayacağımı söylemedim."

"Doğru, ama neredeyse tüm adamlarınızı kaybettiniz. Eve döndüğünüzde insanlar sizi başarısız olarak görecektir. Ama onlara bir SEAL'ı nasıl saf dışı bıraktığınızı anlatırsanız, fikirlerini değiştirebilirler."

"Oyalamaya çalışıyorsun. Kurtarma ekiplerinin yolda olduğundan eminim ve bu işi bitirip ortadan kaybolmam gerekiyor."

"Çok geç," diye bağırdı Ranger ve Naldo'nun arkasına baktı. Naldo gözlerini kaçırınca Ranger saldırdı. Naldo'nun kolunu yakaladı, silahı yukarı ve uzağa itti ve koridora doğru yuvarlandılar, sahip olmak için savaştılar.

Ranger başını kaldırdı ve hemşireyi gördü. Hemşire Naldo'nun kafasına metal bir çöp sepetiyle vururken geri çekildi. Naldo içgüdüsel olarak kafasını tuttu ve Ranger silahı aldı. Naldo silahın kendisine doğrultulduğunu görünce Ranger'a doğru hamle yaptı. Kurşun göğsüne saplandı. Yere düştü.

Hemşire istasyonuna koştu ve asansörün kilidini açarken yardım çağırıyordu. Çok geçmeden bir yığın insan etrafını sardı. Bir acil durum ekibi Naldo'ya müdahale etti ama o öldü.

"Endişelenecek bir kötü adam eksildi," dedi Jackson. Ranger'ın sırtına bir tokat attı ve Ranger sendeledi.

"Olmak istediğim kadar istikrarlı değilim ama hepiniz yanıyorsunuz. Hemşirem," diye gülümsedi ona, "kahramandı. Bir çöp tenekesiyle hayatımı kurtardı."

Herkesin dikkati onun üzerindeyken hemşirenin yüzü kıpkırmızı oldu. "Ben pek bir şey yapmadım."

Ancak Ranger onlara tüm hikayeyi anlattıktan sonra, hepsi ona günü kurtardığı konusunda güvence verdi.

"Adın ne senin?" Gölge sordu.

"Riley Meyrick." Gülümsedi, "Riley çünkü babam önce bir erkek çocuk istiyordu."

"Ona bir kadın savaşçısı olduğunu söyle," dedi

Wolf. "Söyleyeceğim. Babam çok memnun olacak."

"Kızım nerede?" Ranger sordu.

"İşte," diye seslendi Haley asansörden inerken. Yüzü öfkeden kıpkırmızıydı. "Beni kenara ittiler ve aşağıda bıraktılar. Görüyorum ki tüm heyecan sona ermiş."

"Buraya gel," dedi Ranger.

"Hayır, eve dönmek için uçak bileti alacağım. Bir daha asla SEAL'lerle çalışmayacağım. Ben bir FBI gizli çalışanıyım."

Gözlerindeki yaşları gören Shadow ve diğerleri ona doğru yürüdüler.

"Saygısızlık etmek istemedik. Senin her türlü durumun üstesinden gelebildiğini gördük," dedi Shadow. "Ama sana bir şey olursa, bunun ikimizden birinin karısının tehlikeye girmesine izin vermesi gibi olacağını biliyorduk. Ve son olarak, Ranger bir daha asla bizim için aynı şeyleri hissetmeyecekti." Diğerleri başlarını salladı.

"Ben onun karısı değilim," dedi ve boğazını temizledi.

Ranger ona sarıldı ve gözlerinin içine baktı. "Çok erken olduğunu biliyorum ama karım olmanı istiyorum. Evet demen için seni ikna edeceğim, buna emin olabilirsin."

"Belki de hiç yapmayacağım. Erkekleri kontrol etmeyi sevmiyorum."

SEAL'lar güldü. "Eşlerimiz size kimin patron olduğunu yüzde doksan beş oranında söyledi. Tehlikede olduklarında ya da tehlikeli bir şey yapmak üzere olduklarında biz devralıyoruz," dedi Wolf. Sonra da ekledi, "Hepimiz için eve dönme vakti geldi."

Şerif asansörden indi ve SEAL'lara yardımları için teşekkür etti. "Umarım bir daha bu kadar heyecan yaşamayız." Yanındaki yardımcısına başıyla işaret etti. "Sadece o ve ben varız. Onun gelmesini beklemek zorunda kaldım. Hepinize ne kadar teşekkür etsem azdır."

* * *

O gece geç saatlerde San Diego'daki Donanma Üssü'ne vardılar. Bir ambulans Ranger'ı hastaneye götürmek için bekliyordu.

"Onunla gidebilir miyim?" Haley sordu.

Jackson, "Eve dönerken seni hastaneye götüreceğim," dedi.

"Teşekkürler. Daha sonra bir taksi bulurum."

"Tamam. Hadi gidelim. Ailem benim için yolu gözlüyor olacak," dedi Jackson.

Arabaya bindikten sonra Haley koltuğunda döndü ve "Sen görevdeyken ailen için zor oluyor mu?" diye sordu.

Jackson ona doğru baktı. "Hiçbirimiz için kolay değil ama SEAL'lar olarak her şeyi evde bırakmamız gerektiğini öğrendik, böylece eve hala nefes alarak dönebiliyoruz. Karım endişeleniyor ama nadiren bundan bahsediyor. Tekrar birlikte olduğumuz için o kadar mutluyuz ki geçirdiğimiz her anın tadını çıkarıyoruz."

"Sanırım çok fazla boşanma olmalı?"

"Çok fazla değil. Ama evet, bazı çiftler bizim tuhaf yaşam tarzımızla başa çıkamıyor."

Haley güldü. "Sanırım evli çiftler eve her döndüklerinde yeni bir balayına çıkmış gibi hissediyorlar."

"Oldukça fazla." Sırıttı. "Tüm bu sorular Ranger'dan itiraf etmek istediğinden daha fazla hoşlandığın için mi?"

"Belki de."

Birden Sampson'ı hatırladı. "Ah, köpeğim. Ben korkunç bir insanım. Sana onu sormayı unuttum."

Jackson hastanenin ön kapısına yanaştı.

"Sampson, Kayla ve oğlumuzla birlikte. Olan onca şeyden sonra sana onun iyi olduğunu söylemeyi unuttum." Yanına gitti ve kamyonetten inmesine yardım etti. "Ben de seninle geleyim ve seni içeri almalarını sağlayayım. Ziyaret saati bitmek üzere. Sonra burada bekleyip seni Sampson'ı görmeye götüreceğim."

"Hayır, sadece onun iyi olduğunu bilmek beni daha iyi hissettiriyor. Geç oldu. Eve git ve ailenin tadını çıkar."

"Tamam, ama sabah Sampson ve bizi görmeye gel." Jackson el sallayarak veda etti.

Resepsiyondaki görevli Haley'e Dirk Foster'ın oda numarasını söyledi. Asansörle üçüncü kata çıktı.

İçeri baktığında, Ranger 355 numaralı odaya yerleşmişti ve televizyon açıktı ama izlemiyordu. Pencereden dışarı bakıyordu. Haley kapıyı çaldı. "İçeri girebilir miyim?" diye sordu Ranger kapıya bakınca.

"Geldiniz. İçeri gel." Kollarını uzattı ve yeterince yaklaştığında ona sarıldı. "Seni gördüğüme çok sevindim. Buradan çıktığımda, dediğim gibi çıkacağız. Umarım seni karım olmaya ikna edebilirim."

Haley hüzünle gülümsedi. "Bunun yürüyebileceğinden emin değilim. İşim gereği denizaşırı ülkelere gidiyorum ve birbirimizi hiç göremeyebiliriz."

"Kendimize zaman verelim ve görelim. Daha sevişmeye bile fırsatımız olmadı," dedi ve kızın yüzü kızarınca kıkırdadı.

"Sakın bana utandığını söyleme."

"Olabilirim. Ciddi bir ilişki yaşayacak kadar uzun süren pek ilişkim olmadı."

randevu."

"Bunu değiştireceğim ama önce buradan çıkmam ve ekibime yeniden katılmam için onay almam gerekiyor."

"Patronumu görmeli ve tüm olanları rapor etmeliyim. Naldo ve grubunu yakaladığımız için mutlu olacak."

"Eve nasıl gidiyorsun?"

"n tarafta taksiler var. Beni götürmesi için birine para veririm." "Sağ salim evine girdiğinde beni ara."

"Yapacağım. Ben yorulдум, sen de yorulదు." ne doğru eğildi ve onu dudaklarından hafifçe öptü. Sonra geri sıçradı ve aceleyle kapıya yöneldi.

"Bu hiç adil değildi. En iyi halime gelene kadar bekle. Sana nasıl daha iyi pşleceğini göstereceğim."

El salladı. "Sabırsızlanıyorum."

Eve döndüğünde Ranger'ı aradı ve güvende olduğuna dair güvence verdi. Sonra biraz şarap doldurdu ve küçük verandasına ıktı.

Nasıl hissettiğimden emin değilim. Çok şey oldu. Ama Dirk beni güldüren, güvende hissettiren ve onun yanında kendim olabilmemi sağlayan birkaç erkekten biri. Onu sevme ihtimaline kendimi amaya cesaret edebilir miyim? Çok geç kalmış olabilirim. Sanırım onu gerçekten hayatımda istiyorum.

CHAPTER 8

MIKE POWERS, Haley işe geldiğinde onu ofisine çağırdı. "Otur. Olan biten her şeyi duymak istiyorum."

Raporu ayrıntılarla sınırlı tuttu ve belirli bir SEAL'den bahsetmedi. Raporun sonunda "İşin çoğunu SEAL'ler yaptı" dedi.

"Yüzbaşı Buchanan aynı fikirde değil. Yardımınız ve yaptıklarınız için övgü dolu sözler söyledi."

"O iyi bir adam."

Powers sandalyesinde arkasına yaslandı. Ellerini çenesinin altında birleştirdi. "Seninle ne yapacağıma karar vermeye çalışıyorum. Bir takdirname alacaksın ve bir ekibin başına geçerek onların görevlerini buradan izlemek ya da onlarla birlikte sahaya çıkmak arasında seçim yapacaksın. Babanın senin için hangisini isteyeceğini biliyorum."

"Ve genellikle onun istediğinin tam tersini yaptığımı biliyorsun." "Evet, biliyorum ama bunu anlamıyorum."

"Şimdilik takımımla birlikte kalmak istiyorum."

"Tamam, ama fikrini değiştirirsen bana haber ver." Adam onun elini sıkı ve kadın aceleyle kendi ofisine gitti.

Ava neşeli bir gülümsemeyle içeri girdiğinde masasının arkasına daha yeni yerleşmişti. "Döndüğünü duydum." Haley'nin masasının önündeki misafir koltuğuna oturdu. "Duyduğuma göre kötü adamı ve grubunu yakalamışsın."

"Yalnız ben değildim. Çoğunlukla tüm zor işi ve mücadeleyi SEAL'ler yaptı."

"Sen gittikten kısa bir süre sonra Ranger beni aradı. Herkes endişeliydi ve kulübenize nasıl ulaşacağımızı bilen kimseyi bulamadık."

"Bunu bir sır olarak saklamak aptalca bir karardı. Eğer beni kurtaranlar

köpeğim ve ben, muhtemelen burada
olmazdım. "Demek bir köpek yavrusu
aldın."

"Evet, harikaydı. Olaylar başlamadan önce onu biraz eğitmek için
zamanım oldu. O çok tatlı."

"O şimdi kimin elinde?"

"Jackson'ın karısı ve oğlu ona göz kulak oluyordu."

"Hâlâ orada mı?"

"Evet, Jackson'ın evinde oğullarıyla oynuyordum. Bir noktada onu
unuttuğumu söylemekten utanıyorum. Yapmamam gerekirken tek başıma
aceleyle çıktım ama şükürler olsun ki Jackson onu eve gönderdi."

"Çalışmam gerektiğini biliyorlar ve bu akşam Ranger'ı görmeye
gideceğim, bu yüzden Sampson şimdilik onlarla kalıyor."

"Karısı çalışmıyor mu?"

"Evden yarı zamanlı. Oğullarını başka birinin bakımına vermek
istemiyorlar."

"Eğer başarabilirsen akıllıca bir karar. Sanırım işe dönsem iyi olacak.
Sağ salim döndüğüne sevindim." "Ben
de öyle."

Gün uzuyor gibiydi. Haley Ranger'ı iki kez aradı. Ranger onu görmek için
sabırsızlanıyordu. Saatin ibreleri bir salyangoz kadar yavaş ilerliyordu.
Nihayet saat beşte ceketini kaptığı gibi kapıdan dışarı fırladı.

Patronu koridorda yanından geçti ve kaşlarını kaldırdı. "Önemli bir şey
olmalı. Asla ilk giden sen olmuyorsun."

Haley güldü ve merdivenlerden aşağı koşarken el salladı.

* * *

Kadın hastane odasına girdiğinde RANGER kollarını uzattı. Ona sarıldı ve
sonra onu öptü. "Eve gidip seninle sevişmek için sabırsızlanıyorum," dedi
usulca kulağına.

Haley geri adım attı. "Bu kadar hızlı hareket edeceğimizi hiç
söylememiştim." "Yüzün kıpkırmızı. Eminim başka yakın
ilişkileriniz de olmuştur."

"Dediğim gibi, çok fazla değil. Genellikle samimi aşamaya gelmeden
önce erkekleri kaçırmayı başarıyorum." Elini onun elinden çekip geri çekilmeye
çalıştı. Adam bırakmadı.

"Aramız iyi olacak."

"Nereden biliyorsun? Gerçek bir hayal kırıklığı olabilirim."

"Asla olmaz." Ranger onun elini öptü. "Ama bunun için endişelenme. Eğlendiğini göreceğim," dedi hiç böbürlenmeden.

"Ben de bundan korkuyorum." "Ne demek istiyorsun?"

"Bu iş aramızda yürümeyebilir. Beklentilerimizi çok yüksek tutmayalım. Sakin olalım, birbirimizi görelim ve sonra nasıl hissettiğimizi tartışalım." Sesinin altından ekledi, "Ben senin ihtiyacın olan türden bir kadın değilim."

Ranger öne doğru eğildi. Yüzünde şeytani bir ifade belirdi. "Eğer seni mutlu edemez ve heyecanlandıramazsam, o zaman seni hak etmiyorum demektir. Sadece bekle. Uyumlu olmadığımızı söylemen için sana meydan okuyacağım."

Başını salladı ve ayağını yere vurdu. "Beni tanımıyorsun."

Elini öptü ve onu daha yakına çekti, sonra da başını yavaşça ağzına doğru itti. "Seni tanıyorum." Dudaklarını öptü ve ellerini yanaklarına doğru kaydırды. Her bir göz kapağını, yanaklarını kısaca öptü ve çenesinin kenarını dişledi.

Sonra durdu ve doğrudan onun gözlerinin içine baktı. "İnkâr etsen de umurumda değil, fikrini değiştireceğim. Kalbim seni tanıyor ve er ya da geç benim olacağını biliyor." Adam onu bıraktı ve kadın doğruldu ve pencereye doğru yürüdü.

"Korkuyor musun?" diye sordu.

Etrafında döndü. "Hiçbir erkekten korkmuyorum."

"Olmalısın. Bu sefer şanslıydınız ve yardım aldınız. Bir dahaki sefere yardım olmayabilir. Karşılaştığınız herhangi bir erkeği ne kadar fethetmek isterseniz isteyin, biz daha güçlüyüz, genellikle daha uzun boyluyuz ve nasıl kötü ve kirli oynanacağını biliyoruz."

"Kabinde kendi başıma kaldım." Elini sağa sola salladı. "Bak, hastanelik olman benim hatam." Sonra kapıya doğru yürüdü. "Dinlenmen gerek. Seni yarın ararım."

"O zamana kadar taburcu olabilirim."

Bu onu duraksattı. "Oh, peki, inip seni alayım mı?"

Ranger başını salladı, "Hayır, Gölge beni eve götürmeyi teklif etti. Temas halinde olacağım."

Bir süre ona baktı. "Tamam. Sen arayana kadar bekleyeceğim." Sonra kapıyı arkasından kapattı ve aceleyle asansöre yöneldi.

"MERHABA."

"Onu gördün mü?"

"Evet. Planlarınız nedir?"

"O yaşayamaz. Diğerleri de işe aldığım adamlarla uğraşır ve beni hedefimden alıkoyarlarsa yaşayamayacaklarını bilmeli."

"Nasıl olmasını istiyorsun?"

"Hayal gücünüzü kullanın ama beni hayal kırıklığına uğratmayın. Başarısızlıktan nefret ederim. Eğer Naldo ölmemiş olsaydı, onu kendim öldürürdüm." Telefonu kapattı.

Hücre kapatılıp ezilerek çöpe atılırken diğer kişinin omurgasından bir ürperti geçti.

* * *

GÖLGE RANGER'I EVE BIRAKTI. İçeri temiz hava girmesi için evin pencerelerini açtı.

"Teşekkürler, Kijika. Onları asmayı başarabilirdim. Eminim işinizin başına dönmeniz gerekiyordur."

"Hayır, kaptan size eşlik etmemi ve etrafta ne kadar iyi hareket ettiğinizi görmemi istiyor."

"Demek benim casusumsun."

Kijika güldü. "Pek sayılmaz. Ama hepimiz senin iyi bir gösteri yapabileceğini biliyoruz. Doktorlarla seni serbest bırakmaları için konuştu ama işe geri dönmek için testleri geçmeye hazır değilsin."

"Biliyorum ama beynim iyi hissediyor. Hiç baş dönmesi yaşamadım." Güldü ve düz bir çizgide yürüdü. "Gördün mü?"

"Evet, biliyorum. Ama ikna etmeniz gereken kişi ben değilim."

"İyi olacağım. Biraz uzanacağım, yavaş yavaş havuzda egzersiz yapmaya başlayacağım ve oradan devam edeceğim."

"En azından bu son görevi üstlenmek zorunda kalmadık. Alec'in ekibi bizim için aldı," dedi Kijika.

"Hepimizin dinlenmeye ihtiyacı var. Naldo ve adamlarını alt etmek kolay olmadı."

"FBI yardımımızdan memnun. Yüzbaşı, Haley'nin patronunun Komutana övgü dolu bir teşekkür mektubu gönderdiğini söyledi. Haley daha sonra gelecek mi?"

"Planlarının ne olduğunu bilmiyorum. Haley'e bir şans vereceğim ve bu gece gelmemesini söyleyeceğim. Her gün hastanedeydi."

"İkinizin arası mı bozuldu? Haley'nin senin için doğru kişi olduğunu sanıyordum," dedi Kijika, yanak diliyle.

"Dünya ikimizi birlikte kaldıramayabilir." "Cidden, ikinizin arasında ne oldu?"

"Dün beni görmeye geldi ve birlikte olmamız fikrine karşı çıkıyor. Babası sağ olsun, erkeklere karşı güvensizliği çok güçlü." "Ondan vazgeçiyor musun?"

Dirk güldü. "Tabii ki hayır. Ama beni özleyebileceğini görmesini istiyorum, o yüzden biraz geri çekiliyorum."

"Umarım işe yarar. Sana geri tepebilir."

"Şimdi öğrenmemiz daha sonra öğrenmemizden iyidir. Eğer çocuklarım olursa, evlerinde bir anne ve babaları olacak. Asıl anne ve baba."

"Katılıyorum. Ben çıkıyorum. Bir şeye ihtiyacın olursa ya da hasta hissedersen ara."

"Çok fazla endişeleniyorsun dostum," dedi Dirk ve kapıda durup Kijika'nın gidişini izledi. Sonra verandaya oturdu ve serin akşam havasının tadını çıkardı. Hava henüz kararmamıştı ve içeri girmeden önce birkaç komşusuna el salladı.

Evin sessizliği şimdiye kadar onu hiç rahatsız etmemişti. "Kahretsin, onu şimdiden özlüyorum."

* * *

DIRK akşam yemeği için ızgara peynir ve domates çorbası hazırladı. Aile odasında ateş yaktı ve yemekten sonra Haley'yi düşünerek bir içki içti. Telefon çaldığında neredeyse sıçrayacaktı.

"Alo?"

"Merhaba. Eve döndüğünden beri iyi olup olmadığını kontrol etmek istedim."

Seksi, yumuşak sesi kalbini sarmıştı. Cevap vermesi bir saniye sürdü.

"Her şey yolunda. Sanırım telefonuna bıraktığım mesajı almışsındır."

"A l d ı m ." Tereddüt etti. "Geçen sefer yaptığım davranışlar için özür dilerim. ziyaret etti."

"Sorun değil. Haklısın. Seni çok hızlı zorluyorum. Cuma akşamı benimle sinemaya gitmek ister misin?"

"O zamana kadar kendini daha iyi hissedeceğini düşünüyor musun?"

"Şimdiden daha iyi hissediyorum. Evde olduğum için mutluyum."

"Göreve döneceğinizi ne zaman öğreneceksiniz?"

"Cuma günü birkaç testim var. İyi olacağım.

Endişelenmiyorum." "Güzel. Cuma günü bir film kulağa eğlenceli geliyor."

"Sen seç ve seni ne zaman alacağımı söyle." "Seninle tiyatroda buluşabilirim."

"Hayır, gideceğimiz yere sevgililerimi arabayla götürmeyi severim."

Dirk onun derin bir nefes aldığını duydu. "Kulağa hoş geliyor," dedi ve telefonu kapattı.

Elini saçlarının arasında gezdirdi. *Kahretsin, bu çok garipti ve şimdi birbirimizi çok daha iyi tanıyoruz.* Haley'nin babasını boğmak istedi. *Etrafında ördüğü güçlü duvarları aşabileceğimden emin değilim.* Volta attı ve birkaç küfür mırıldandı.

Dirk şöminedeki ateşi yaktı ve havuza doğru yürüdü. Bahçesinin etrafındaki mahremiyet çiti yüksekti. Kimsenin onu göremeyeceğinden emin bir şekilde soyundu ve uyuyacak kadar yorgun hissedene kadar çıplak bir şekilde ileri geri yüzdü. Banyosunda duş aldı ve saçlarını yıkadı. Kurulandıktan sonra yatağına uzandı ve hâlâ son düşüncesi oydu.

* * *

KIJİKA her gün buraya geliyor ve Dirk'le birlikte egzersiz yapıyordu. Doktordan, işe dönmek için testini geçene kadar egzersizlerini kademeli olarak nasıl artıracığına dair talimatlar almıştı. Günü bitirmişlerdi ve havuz kenarında oturup bira içiyorlardı.

"İyisin," dedi Kijika. "Bence tüm testleri geçeceksin." "Ben de öyle. Endişelenmiyorum."

"O zaman neden kaşlarını çatıyorsun?"

"Yarın akşam sinemaya gitmek için bir randevum var." Kijika öne doğru eğildi. "Sanırım Haley ile."

"Evet. Sence onu unutmamalı mıyım?" Kijika omuz silkti. "Bilmiyorum. Sen unutabilir misin?"

"Kolay değil." Dirk uzaklara baktı ve sonra tekrar arkadaşına döndü. "Bu kulağa çılgınca gelecek. Naldo ve adamlarını yakaladık ama yine de bir şey içimi kemirip duruyor. Sanki hâlâ tehlikedeymiş gibi."

"Nasıl olduğunu anlayamıyorum. Dediğin gibi, tüm kötü adamları yakaladık."

"Evet, ama onun hakkında ve onu nasıl bulacaklarına dair pek çok bilgi biliyorlardı.

Kulübesinin nerede olduğunu kim biliyordu ve onlara kim söyledi?"

"Bu iyi bir soru, ama sanırım Naldo'nun adamlarından biri

onu takip etti."

"Ben de öyle düşünmüştüm ama o akıllı biri ve bahse girerim Haley takip edildiğinin farkına varırdı."

"Şüpheleriniz konusunda ne yapacaksınız?"

"Şu anda hiçbir şey. Çoğu insan ve muhtemelen en çok da o bana güler. Eğer yapabilirsem, bir süre benimle kalmasını sağlayacağım. Cuma günü ona ne düşündüğümü söyleyeceğim." Dirk sırttı. "Muhtemelen deli olduğumu söyleyecek ve beni evinden atacak."

"Önümde birkaç gün var. Görünüşümü biraz değiştirip FBI binasının dışında dolaşmak ilginç olabilir."

"Anais seninle vakit geçirmek istemeyecek mi?"

"Eğer isterse onu da yanımda götürebilirim ama yalnız gitmemin onun için sorun olmayacağını düşünüyorum."

"Bakalım kaptan ne diyecek."

"Yapacağım. Yüzmeye devam edin."

Bir gece daha, sonra Haley'i görecekti. *Sanki bu ilk randevummuş gibi endişeliyim, sınavımdan daha fazla endişeliyim. Bakalım yarın ne getirecek.*

* * *

"İŞTE ÖĞLE YEMEĞİMİZ." Ava dolu tepsiyi Haley'nin masasına koydu. "İkimiz için de sipariş verdim. Sana göz kulak olmasaydım asla yemek yemezdin."

"Döndüğümünden beri evrak işleriyle boğuşuyorum." Bir yığın kâğıdı işaret etti. "Neredeyse yetiştim."

Haley yemek tepsisi için bir yer açtı.

"Havuçlu keki seviyorsun, o yüzden s a n a onu aldım, kendime de en sevdiğim çikolatalı keki."

"Çikolatandan bir ısırık alsam nasıl olur? Bugün çok güzel görünüyor."

"Biliyorum, paylaşacağız." Ava her iki kek parçasını da ikiye böldü ve yarımaları birer tabağa yerleştirdi.

Haley ne kadar aç olduğuna şaşırmişti. Dün ve önceki gün öğle yemeğini atlamıştı.

Sandviçlerini, cipslerini ve sonra da pastalarını yerlerken Ava Haley'yi güldürmeye devam etti. "Sanırım Kirk'ten hoşlanıyorsun."

"Bana karşı büyüyor ama geçen gece çocuklardan bahsetti ve ben de ona bir ailem olmasını istemediğimi ve muhtemelen olamayacağını söyledim."

"Kontrol edildiniz mi?"

Ava pastasına odaklandı, Haley'nin gözleriyle karşılaşmadı. "Bir keresinde düşük yapmıştım. Doktorum hiçbir zaman tam dönem çocuk taşıyamayacağımı söyledi. Bunu Kirk'e açıkladım."

"Nasıl karşıladı?"

"Ondan sonra pek konuşmadı ve kısa bir süre sonra beni eve götürdü."

"Çok üzgünüm." Haley Ava'nın eline dokundu ve diğer kadın elini çekti. Geri.

"İnsanlara nadiren söylüyorum. Sempatistemiyorum. İyi bir hayatım var ve denizde pek çok adam var. Sen ve Ranger nasılsınız?"

"Beni bilirsiniz. Yanlış zamanlarda geri çekilme eğilimindeyim. Yarın akşam sinemaya gidiyoruz. Bakalım nasıl olacak."

"Yakışıklı bir adam."

"Evet ve ondan çıktığım herkesten daha çok hoşlanıyorum." Sonra Haley güldü. "Ve süslü balo dışında resmi bir randevumuz bile olmadı." Haley öne doğru eğildi. "Sakın ona ne dediğimi söyleme."

Ava parmak uçlarıyla göğsünün üzerinde bir X işareti çizdi ve, "Yemin ederim, yapmayacağım. Söz veriyorum ona asla söylemeyeceğim."

"Güzel."

Ava tabağını kenara itti. "İki parça pastayı da yiyemeyecek kadar tokum. Ben çikolatalı kekin yarısını yiyeceğim. Havuçlu kekin diğer yarısını ister misin?"

Çok güzeller ve gerçekten açım. Bugün sanırım en çok çikolatalı keki seviyorum ama havuçlu kekin iki yarısını da yiyeceğim. Hadi pasta yiyelim!"

* * *

"YEMEK NASILDI?" diye sordu aşçılardan biri Ava tepsileri geri getirdiğinde.

"Lezzetli. Pastaları paylaştık."

Aşçı kaşlarını çattı. "Bayan Quinn'in en çok havuçlu kek sevdiğini sanıyordum."

"Paylaşmamız için ısrar etti. Haley çikolatalı kekin bugünkü havuçlu kekten bile daha iyi olduğunu söyledi."

"Havuçlu keki nasıl buldunuz?"

"Doymuştum. Haley havuçlu kekin tamamını ve çikolatalı pastamın yarısını yedi."

"Güzel, ziyan olmadı," dedi aşçı ve gülümsedi.

* * *

HALEY o akşam üçüncü kez ayağa kalktı. "Kahretsin, iki gün öğle yemeğini atladıktan sonra bu kadar çok yediğim için başıma bunlar geldi." Yüzünü sildi ve tuvaletin yanına oturdu.

Yarın nasıl olduğuma bakacağım. Ranger'ı görmek için sabırsızlanıyorum. Umarım randevumuzu bozmak zorunda kalmam.

Çok az uyudu ve hasta olduğunu bildirmek için yataktan sürünerek çıktı. Sonra da mutfakta oturup kahve yaptı ve uykusunu tutmayı umdu. Öğle saatlerinde Haley'nin telefonu çaldığında sıçradı ve masada uyuyakaldığını fark etti.

"Alo?" dedi zayıf bir sesle.

"Sesin berbat geliyor," dedi Dirk.

"Ben de öyle hissediyorum. Bütün gece hastaydım. Sanırım öğle yemeğinde yediğim bir şey yüzünden. Randevumuz için mi arıyorsun? Gelebileceğimi sanmıyorum."

"Tabii ki yapamazsın, ama seni almaya geliyorum."

"Hayır, evde yalnız olmayı tercih ederim. Tekrar hastalanabilirim."

"Hayır'ı cevap olarak kabul etmiyorum. Hasta bir küçük hanımla başa çıkabilirim. Birazdan orada olacağım," dedi ve telefonu kapattı.

"Bugün beni gördüğünde benimle evlenmek istediğini tamamen unutacak." Duvarlara tutunan Haley banyoya doğru ilerledi ve tekrar kustı.

* * *

DIRK üsteydi ve testlerini geçmişti. Haley'nin hasta olduğunu fark ettiğinde onu neden aradığını söylemeyi unutmuştu. Yüzbaşının kapısını çaldı.

"İçeri gel." Yüzbaşı Buchanan Ranger'ı görünce gülümsedi. "Geçtiğini duydum. Yeni bir görev almadan önce aramıza dönmene sevindim."

"Teşekkürler. Ben de teşekkür ederim. Yüzbaşı, Naldo'yu düşünüyordum." Ranger Buchanan'ın karşısındaki sandalyeye oturdu.

"Peki ya o? Tüm grubu elimizde."

"Grubunun gerçek liderini yakaladığımızı sanmıyorum ve belki de bazı

savaştığımız diğer gruplar."

Buchanan sandalyesinde arkasına yaslandı. "Neden başka biri olduğuna inanıyorsun?"

"Naldo'nun kulübeyi nasıl bulduğunu hiçbir zaman anlayamadım ve tüm adamlarının, seyahatlerinin, silahlarının ve diğer masraflarının parasını nasıl ödediğini merak ettim. Birkaç gün önce Shadow ile Haley'nin hâlâ tehlikede olabileceğine dair şüphelerimi konuştum."

"Ne oldu da bu kadar emin olup bana geldiniz?"

"Haley ve benim bu akşam sinemaya gitmek için randevumuz vardı. Ona iyi haberi vermek için aradığımda sesi berbat geliyordu. Bütün gece ayaktaydı, hastaydı. Sanırım dışarıdaki her kimse onu zehirlemiş olabilir."

"Ya da biraz bozuk bir şey yemiş olabilir."

"Doğru, ama yanılıyor olma ihtimalimi göze alabilir miyiz?"

Niall koltuğuna geri oturdu. Pencereden dışarı baktı ve birkaç dakika boyunca oda sessiz kaldı. Sonra başını salladı ve Ranger'a döndü.

"Haklısınız. Bu riski göze alamayız ama bunu Komutan'a iletmem gerekecek. Bu arada, onu çevreyi kontrol edebileceğiniz evinize götürebilir misiniz?"

"Evet, itiraz edemeyecek kadar zayıf. Onu dışarı taşıyacağım ve benimle gelmesi için ısrar edeceğim."

"Hastalığı hakkında ne düşündüğünü ona söyleyecek misin?"

"Zorunda kalabilirim, yoksa onu evime götürürken benimle kavgaya eder. Ama fazla itiraz edecek enerjisi olduğunu sanmıyorum. Neyden şüphelendiğimizi bilmeye hakkı var. Evime vardikten sonra ona her şeyi açıklayacağım."

"İyi. Haley'nin durumu daha da kötüleşirse hastaneye uğrayıp ona baktırmanız gerekebilir. Eve dönerken orada durmak iyi bir fikir olabilir. Zehir testi yapabilirler."

"Tamam, onu doğruca oraya götüreceğim."

"Komutanla konuşur konuşmaz sizi arayacağım. Sanırım onun yanında olmanızı ve testleri yaptırmanızı isteyecektir."

Ranger arabasına bindi. Haley'nin onun bu küstahlığına verdiği yanıtı görünce, "Tatlım, bir kez olsun kendi iyiliğin için dediğimi yapacaksın," dedi.

CHAPTER 9

KORUCU KAPIYI ÇALDI. Kimse cevap vermemiş. Pencereden içeri baktı ama Haley'i göremedi. Cep telefonunu tutucusundan çıkarıp 911'i aradı. İçeri zorla girmesinin bir anlamı yoktu. Onun bir an önce hastaneye gitmesi gerektiğinden hiç şüphesi yoktu.

Acil durum ekibi beş dakika içinde geldi. Ambulansın arkasından bir itfaiye aracı gelirken bir sağlık görevlisi "Tepenin hemen aşağısında bir istasyonumuz var," dedi.

"Daha önce kız arkadaşım ile konuştum ve bana bütün gece hasta olduğunu söyledi. Onu hastaneye götürmek için geldim ama cevap alamadım," diye açıkladı Ranger itfaiyecilere evine girdiklerinde.

Haley'i banyoda baygın halde bulmuşlar. Tuvalette biraz kan vardı.

Sağlık görevlileri serum takmaya başladı ve bir itfaiyeci sedye getirdi. En yakın Acil Servis'le irtibat halindeydiler. Yaşlı sağlık görevlisi Ranger'a baktı.

"Onu neyin hasta ettiğini söyledi mi?"

"Dün öğle yemeğinden sonra başladığını söyledi." "Nerede çalışıyor?"

"FBI ofisinde."

"Yolda arayıp başka hasta olan var mı diye sorarız."

"Onunla gidebilir miyim?" Ranger kimliğini gösterdi. "Hayatının tehlikede olabileceğini düşünüyorum. Birinin onu zehirlediğinden şüpheleniyorum."

"Pekâlâ, h a d i . Kaybedecek zamanımız yok. İtfaiyecilerden birine FBI'ı aramasını söyleyeceğim. Ayrılmadan önce ön kapıyı da kapatacaklar."

"Neredeyse unutuyordum. Yavru köpeği Sampson'ı görmedim. Belki onlar bakabilir."

onun için."

"Göreceğiz." Ambulansın kapıları kapandı ve hızla yola çıktılar.

Ranger Haley'nin yanına oturdu. Onun orada olduğunu asla bilemezdi ama yine de elini tuttu. Ona oksijen verdiler, serum taktılar ve damardan ilaç verdiler.

Neyse ki acil durum girişine varmaları uzun sürmedi. Ekip sedyeyle içeri koşarken Ranger zıplayarak yoldan çekildi. Takip ederken telefonu çaldı.

Jackson, "Ranger, Yüzbaşı Buchanan'la konuştum," dedi. "Komutan ekibimizin bu işi halletmek için tetikte kalmasını kabul etti. Haley'nin gitmesini isteyebilecek, Naldo'dan daha üst düzey bir kişi konusunda seninle hemfikir. Neredesin?"

"Evine en yakın hastanenin acil servisinin önündeyim." Ranger daha fazla konuşmadan boğazını temizledi. "Durumu kötü, Jackson. Onu ilk denemede öldürmüş olabilirler."

"Haley güçlü bir kadın. Şimdi ondan vazgeçme. Adamlarımızdan birkaçı orada size katılacak. Komutan hastaneyi arayacak, artık nerede olduğunu biliyoruz ve onu 24 saat korumamız için izin alacak."

"Teşekkürler. Haber var mı diye bakmaya gidiyorum. Unutmadan, Sampson'ın nerede olabileceğini biliyor musunuz? Evde değildi ve o kargaşa sırasında dışarı çıkarsa annemin çığına döneceğini biliyorum."

"Onun için endişelenmeyin. Haley'i Sampson'ın işe döndüğü ilk hafta bizimle kalması için ikna ettim. Oğlumuz ona aşık oldu. Yakında onun için bir köpek yavrusu bulmamız gerekecek."

"Bir endişe daha azaldı. Seni sonra ararım. Sağlık görevlilerinden birinin bana doğru geldiğini görüyorum."

Ranger adamın yüz ifadesini gördüğünde bunun iyi olmadığını anladı. "Onu yoğun bakıma aldılar. Durumu kritik. Keşke dün gece bizi arasaydı."

"Onunla daha önce konuştum, kusmaktan sesi zayıf geliyordu ama şimdiki gibi değildi."

"Size karşı dürüst olacağım. Yatış yapan doktor tek şansının zehirden kendi başına yeterince kurtulması olduğunu söyledi."

"Yaptığınız her şeyi anlıyor ve takdir ediyorum. Yoğun bakım kaçınıcı katta?" "Üçüncü kat, ama aileden değilseniz sizi içeri alacaklarını sanmıyorum." "Oh, evet, alacaklar." Döndü ve en yakın asansöre doğru yürüdü.

Yoğun bakım kapısı kilitliydi. Ranger parmağını zil düğmesine koydu ve

orada tuttu. Öfkeli bir hemşire kapıyı açtı.

"Burada çok hasta insanlar var. Sen deli falan mısın?" "Üzgünüm ama içeride müstakbel eşim var ve ölmek üzere olabilir. I onun yanında olmakta ısrar ediyor."

Hemşire defterine baktı. "Haley Quinn mi?" "Evet."

"Pekala, ama sessiz olun. Bir daha rahatsızlık vererseniz sizi temelli dışarı atarız."

Kapıdan içeri girerken, "Sen ve hangi ordu," diye mırıldandı.

"Ne dedin sen genç adam?" Öfkeli bir nefes çekti ve daha dik durdu.

Ranger neredeyse gülümsüyordu. En az altmış yaşında olmalıydı, derin bir nefes aldığıında hareket eden büyük göğüsleri ve bilgili gözleri vardı, ama sadece 1.80 boyundaydı.

Eğildi ve kulağına fısıldadı, "Sana bir sır vereceğim. Ben bir deniz komandosuyum ve sen içime korku saldın. Sana saygı duyuyorum ve duygularımı daha iyi idare etmeye çalışacağım."

Onun yanağını okşadı. "Umarım senin için ve kendi iyiliği için başarır." Sonra birkaç kişinin Haley üzerinde çalıştığı camla çevrili alanı işaret etti. "Yollarına çıkma ya da çok fazla soru sorma. Zaman çok önemli."

"Yapacağım." Adam onu selamladı ve kadın gülümsedi.

Ranger içeri girdiğinde, stetoskop takan bir adam Ranger'a baktı. "Aileden misiniz?"

"Ben onun nişanlısıyım," diye yalan söyledi. "Yoluna çıkmayacağım."

Doktor onu kenara çekti ve alçak bir ses tonuyla, "Ne tür bir zehir tükettiğini bulmak için kan aldık. Onun yediğini yiyen başka biri olup olmadığını biliyor musunuz?"

"Emin değilim. Kontrol edeceğim."

"Sizi umutlandırmaya çalışmayacağım. Zehrin türünü bulmamız ve yardımcı olacak bir panzehirimiz olmasını ummamız gerekiyor."

"Diğerleri gidiyor. Oturup nişanlımla konuşabilir miyim? Belki benim sesimi duymak onun daha sert mücadele etmesini sağlar."

"Bundan şüpheliyim ama açıklanamayan birkaç mucize gördüm. Bir tane daha görmeyi umursamam. Bayan Quinn genç. Umarım nişanlınızın önünde uzun bir hayat vardır." Doktor dışarı çıktı ve kabinin cam kapısını kapattı.

Ranger onun yanına oturmadan önce Kaptan Buchanan'ı aradı ve durumu açıkladı. "O iyileşene kadar buradan ayrılmayacağım."

"Sorun değil. FBI binasını aramak için bazı adamlarımızı göndermemize izin verildi. Yönetici personeli eve gönderdi. Bir şey bulursak size haber veririm. Umudunuzu kaybetmeyin."

"Asla olmaz." Ranger bir sandalyeyi Haley'nin yatağının yanına taşıdı. Yatağın başucundaki korkuluğu indirdi ve onun üzerine eğildi. Yüzü ölümcül derecede solgundu ve zorlukla nefes alıyordu.

Onun dudaklarını öptü. "Buradayım ve gitmiyorum. Bununla savaşıyor ve bana geri döneceksin. Seninle evlenmek istediğimden hiç şüphem yok." Sessizce kıkırdadı. "Birbirimizi daha iyi tanımak isteyeceğinden eminim ve bunu benim evimde yapabiliriz. Orada güvende olursun. Ben evde olmadığım zamanlarda, bu katil ya da katil adayı yargılanıp hapse atılana kadar başka bir ekipten biri evi koruyacak. Bunu kabul et. Hayır cevabını kabul etmeyeceğim."

Ranger dudaklarının gülümsemeye çalıştığını düşündü. "Beni duyuyorsun. Elini tutacağım ve bırakmayacağım. Benden kaçamayacaksın."

Bir noktada başını onun yanına koydu ve dua etti.

Haley'nin odasının dışındaki telaş başını kaldırmasına neden oldu. Doktor ve elinde bir tepsi taşıyan beyaz ceketli bir kadın kapıyı açıp içeri girdiler.

"Mary onu neyin zehirlediğini buldu ve panzehiri de var. Geri çekilin ve damardan vermesine izin verin. Damardan vermek tehlikeli ama hızlı etki etmesi gerekiyor ve bence bu riske değer," dedi doktor. "Bu onun tek şansı" diye ekledi.

"Haley'ye savaşıma gücü veren bir şey olmalı. Nefes alması birkaç kez durdu," dedi Ranger.

Doktor, tepsiyi Haley'nin yatağının başucundaki masaya koyan ve serum tüpünden ilacı vermeye hazırlanan Mary'ye işaret etti. İlaç çok yavaş verdi.

Yaşlı hemşire odaya girdi ve Ranger'a fısıldadı, "Dışarıda ailesiyle birlikte birkaç iri adam var."

"Lütfen onlara özel bir ilaç aldığını söyleyin, ben de birazdan gelip ailesini içeri alacağım."

"Yapacağım."

İlaç damarına verildikten sonra üçü ayağa kalkıp Haley'nin nefes alışını izledi. Ranger, "Sanırım solunumları biraz daha normale döndü," dedi.

"Katılıyorum. Bu ilaç işe yarayabilir, ama Bayan Quinn'in önünde hala uzun bir yol var."

sağlığına kavuşmadan önce gitmeli."

"Yardım alacak. Sen onu kurtar Doktor, biz de devam etmesini sağlayalım."

Güldü. "Daha kararlı bir nişanlı ya da koca görmedim." Ranger'ın sırtını sıvazladı. "İyi iş çıkardın." Sonra stetoskopunu alıp Haley'nin kalbini ve ciğerlerini dinledi. Başını kaldırdığında gülümsedi. "Şimdiden daha iyi. Bir şansı var, daha önce olduğundan daha iyi bir şansı var."

Ranger eğildi ve Haley'nin kulağına yumuşak bir sesle konuştu. "Her şey yoluna girecek. Evleneceğiz, harika çocuklarımız olacak ve sonsuza dek mutlu yaşayacağız. İnan bana. Tek yapman gereken savaşımaya devam etmek. Bunu çok iyi yaptığını biliyorum."

Ailesiyle tanışmaya gitti ve onları içeri aldı, ancak yanağını öptükten sonra göz kapaklarının titrediğini fark etmeden önce değil.

* * *

RANGER'IN GÖZLERİ hemen Haley'nin annesine gitti. Haley odadaki diğer herkesten çok yaşlı kadına benziyordu. Bayan Quinn'in yanında yaşlı bir adam oturuyordu. Soğukkanlı, neredeyse kızgın görünüyordu. Üç erkek kardeş babalarına benzemekle birlikte, ebeveynlerinden uzakta, kenarda duruyorlardı. Ranger bekleme odasına girdiğinde hepsi ona doğru hareketlendi.

Yaşlı adam ayağa fırladı ve "Sen de kimsin?" diye sordu. "Ben Haley'nin nişanlısıyım ve sen ve ben burada kalana kadar onun bakımıyla ilgilenecek tek kişiyim. annesi geldi."

Bayan Quinn sanki kendisine çenesini kapamasının söylenmesini bekliyormuş gibi yumuşak bir sesle, neredeyse çekingen bir tavırla konuştu. "Onunla birlikte olmanıza sevindim. O nasıl?"

"Dürüst olacağım. Haley ölüme çok yakındı. Zamanı geçmiş olmasına rağmen, onu kurtarabileceği umuduyla antitoksin verdiler."

Bayan Quinn'in nefesi kesildi ve oğullarından biri hızla onun yanına gitti. "Otur anne." Kanepeye geri dönmesine yardım etti ve yanına oturdu.

"Kızımı hemen şimdi görmek istiyorum."

"Baba." Hava Kuvvetleri üniforması giymiş en uzun boylu genç adam Haley'nin babasının yanına geldi. "Eğer içeri girip ona işi hakkında bağırmaya başlarsan ve onu işi bırakması için nasıl uyardığını anlattırsan ölebilir."

Bay Quinn oğluna sanki onu daha önce hiç görmemiş gibi baktı. "Bana tavsiye veremezsin."

"Evet, üçümüz de yapacağız ve seni tutmak için gerekirse bağlamayı planlıyoruz.

Haley tehlikeyi atlatana kadar odasından çıkmayacak." Diğer iki kardeş başlarıyla onayladı. "Hepimiz senin zorbalığından yeterince çektik. En çok kız kardeşimizi incitti ve

Daha önce sesimizi yükseltmediğimiz ve müdahale etmediğimiz için utanıyorum." Bay Quinn'in ağzı açıldı ama hiç ses çıkmadı. "Gel canım. Otur."

Bütün başlar Bayan Quinn'e döndü. Ranger kapının önünde durmuş, aile manzarasını seyrediyordu.

"Hak ettiğiniz gibi bir anne olamadım," dedi oğullarına. "Babanızı sevdim ve en iyisini bildiğine inanarak onun ebeveynlik tarzını görmezden geldim. Ama artık kendimi tutmayacağım."

Kocasıyla yüzleştirdi. "Washington'a geri dönmenizi şiddetle tavsiye ediyorum. Onlara neden kızınızın yanında kalmadığınıza dair istediğiniz bahaneyi sunabilirsiniz. Eminim orada ilgilenmeniz gereken önemli meseleler vardır."

Bay Quinn şaşkınlıkla karısına baktı. "Ben burada kalacağım. Washington'daki dostlarım aksi takdirde ailemle hiç ilgilenmediğimi düşünecekler."

Bayan Quinn'in yüzünde küçük bir gülümseme belirdi. "Ve tabii ki hakkınızda kötü düşüncelerini istemezsiniz." Sonra kaşlarını çatı. "Eve git ve orada kal ya da otele geri dön. Çok daha güçlü olana kadar kızımızı görmene izin vermeyeceğim."

Tehditkâr bir tavırla karısına doğru eğildi. "Sen ve hangi ordu beni durduracak?"

Üç kardeş ve Ranger ilerledi. "Yapacağız," dedi en büyükleri. "Seni durdurmak için mahkemeye gideceğim. O zaman tüm eski dostların senin hakkındaki gerçeği öğrenecek."

Quinn odaya baktı ve karısının da oğulları ve Ranger'a katıldığını gördü. "Pekâlâ, ben gidiyorum ama bunu unutmayacağım ve hepiniz bunun bedelini ödeyeceksiniz."

Kimse tek kelime etmedi. Bay Quinn'in oğulları kapıya doğru bir yol açtılar. Ranger ve Haley'nin iki kardeşi onu takip etti. Üçüncü kardeş annelerinin yanında kaldı.

Bay Quinn bir taksiye bindi ve otelin adresini verdi. Oğullarına ve Ranger'a döndü. "Bu iş daha bitmedi. Bu günü unutmayacağım."

"Güzel," dedi mahkemeye gitmekle tehdit eden kardeş. Hepsi taksinin gidişini izledikten sonra Ranger'a döndü. "Peki sen kim olduğunu söylemiştin?"

"Nişanlısı. Biraz abartmış olabilirim ama onunla evlenmek istiyorum."

Bana zor anlar yaşıyor ama onu ikna etmeye niyetliyim."

"Nasıl tanıştınız?" diye sordu üniformalı kardeş. "Onu kurtaran SEAL ekibinin bir parçasıydım. İki kez."

"Ah, evet." Hava Kuvvetleri'nden bir adam başını salladı. "Umarım seninle evlenmeyi kabul etmesini sağlarsın. Onu kontrol edebilecek tek erkek sen olabilirsin."

Ranger güldü. "Onunla evlenmek istediğimi söyledim. Kimsenin kız kardeşine istemediği bir şeyi yaptırabileceğine inanmıyorum."

Kardeşler gülüşüler. Üniformasız olan dedi ki, "Sen cesur bir adamsın. Ailemize hoş geldiniz."

* * *

AİLE ve Ranger bekleme odasında volta atıyor ve dönüşümlü olarak Haley'nin yanında oturuyorlardı. Ranger artık Hava Kuvvetleri'nde pilot olan Arthur'u, avukat Tom'u ve Haley'nin FBI'ın Washington ofisinde çalışan en küçük kardeşi Scott'ı çok iyi tanıyordu.

Dördüncü gün, neredeyse umutlarını kesmişlerdi ki Haley gözlerini kırpıştırarak açtı. Dirk yatağın bir yanına, annesi de diğer yanına oturdu. Onun yutkunduğunu ve tekrar gözlerini kırptığını gördüler. Ranger yaşlı hemşireyle konuşmak için aceleyle hemşire odasına gitti. O ve Hemşire Dryden hızlı arkadaş olmuşlardı.

"Gözlerini kırpıştırdı, Hemşire Dryden."

"Şükürler olsun, küçük kızımız geri dönüyor." Hemen laboratuvardaki doktorla temasa geçti. Ranger'a şu açıklamayı yaptı: "Hanımınız için başka bir önlem olup olmadığı konusunda laboratuvar şefiyle konuşmaya gitti. Şu anda yukarı geliyor. Gidip nişanlıyı görelim."

Dirk odaya girdiğinde Bayan Quinn kızının elini tuttu ve gülümsedi. "Uyanıyor."

Hemşire Dryden yatağın yanına gidip Haley'nin tansiyonunu ve nabzını ölçtü. "Yaklaşık bir saat önce hayati değerlerinin daha düzenli ve daha güçlü hale geldiğini fark ettik."

Haley gözlerini açtı ve doğruca Ranger'a baktı. "Ne oldu?" Sonra annesini gördü. "Anne, buraya nasıl geldin?"

Annesi kuru bir sesle, "Uçakla," deyince Haley gülümsedi.

"Farklı görünüyorsun." Sonra bir kardeşinden diğerine baktı, sonunda gözleri tekrar Ranger'a kaydı. "Öldüm ve garip bir halde miyim?"

Ranger onun elini tuttu ve öptü. "Hayır, yaşıyorsun. Elini tuttum

Sıkı. Benim için doğru kadını bulmam otuz üç yılımı aldı. Seni bulduktan sonra elimden kayıp gitmene izin veremezdim."

"Seninle evleneceğimi söyledim mi?" "Hayır, ama evleneceksin."

Haley hariç herkes güldü. "O kadar kolay olmayacak," dedi.

Ranger eğildi ve onun dudaklarını öptü. "Böyle olacağını hiç düşünmemiştim. Hemen döneceğim."

El salladı ve Yoğun Bakım Ünitesinden çıktı. Ziyaretçi salonuna bir göz attı ve neyse ki boş olduğunu gördü.

Sonra Ranger erkekler tuvaletine gitti, kapıyı kilitledi ve yıllar sonra ilk kez ağladı. Boğazı düğümlendi ve hıçkırıkları vücudunu sarstı. Ağlaması bittiğinde yüzüne soğuk su çarptı ve derin nefesler aldı. Aynadaki kırmızı suratlı görüntüsüne gülümsedi. Telefonu çaldığında inledi ama cevap verdi.

"O nasıl?" Gölge sordu.

"Uyandı ve konuşuyor. Sanırım yaşayacak." Sesi son kelimedede sertleşti.

"Oraya geliyorum," dedi Gölge. "Çok uzun zamandır yalnızsın. Kardeşlerinin, annenin ve senin iyi olduğunuzu söylediğini biliyorum. Ama bize ihtiyacın var. Yakında görüşürüz."

Ranger telefonuna baktı. Shadow itiraz edemeden telefonu kapatmıştı. *Ama o haklı. Takım arkadaşlarımdan desteğine ihtiyacım var.*

* * *

BİR HAFTA SONRA, Haley neredeyse eve gidebilecek kadar iyileşmişti. Ranger hastanenin dışında durmuş Shadow ile konuşuyordu.

"O iyileşmeye başlayana kadar ne kadar yorgun olduğumu fark etmemiştim."

"Tamamen iyileşene ve onu kimin zehirlemeye çalıştığını öğrenene kadar evinize gelmeyi kabul etti mi?" Gölge sordu.

Ranger sırtıttı. "Tartışamayacak kadar zayıf. Annesi ilk bir ya da iki hafta bizimle kalacak. Böylece ben isteyken Haley yalnız kalmayacak."

"Ya bir arkadaş ya da biri gelirse? FBI pastayı pişiren aşçıyı yakaladı ama başka kimseyi ele vermedi."

"Biliyorum ve o binadaki başka birinin yardım ettiğine katılıyorum. Ava gidip Haley'nin ofisinde yemeleri için tepsileri getirdi. Haley'nin bir süredir

Öğle yemeklerini atlıyor. Haley'nin en yakın arkadaşı o."

Shadow, "Evet, sert bir kız ve pek çok kadın ondan uzak durur," diye ekledi.

"Yukarı çıksak iyi olur. Hemşire Dryden şimdiye kadar Haley'i yıkamış ve yatağını değiştirmiş olmalı."

"O kadar uzun zaman olmadı ama geri döneceğimize katılıyorum. Ben de sabırsızlanıyorum."

Asansörden indiler ve yoğun bakım ünitesine geri dönmek için zili çaldılar.

Ranger, Hemşire Dryden'a el salladı.

"Çok güzel görünüyor," dedi yaşlı kadın. "Bir arkadaşı onu ziyarete geldi. Şimdi onunla birlikte."

Ranger'ın sırtından aşağı bir ürperti indi. O ve Gölge Haley'nin odasına koştu. Ava yastığının yanında durmuş, Haley'nin başını kaldırarak Ava'nın elindeki milkshake'i içmesini sağlıyordu.

"Dur!" Dirk bağırdı. Ava'nın elini tuttu ve Shadow da milkshake'i aldı.

"Ne oluyor be? Ona çikolatalı milkshake getirdim. Onları çok sever."

Ranger onu bir kenara fırlattı ve Haley'nin milkshake'in döküldüğü yüzünü sildi.

"Dudaklarını yalama. İçkiden hiç yuttun mu?" "Hayır, sanmıyorum."

"Al." Ranger ona kusmuk leğenini uzattı. "İçine tükür ve bu suyu ağzına al, çalkala ve tekrar tükür." Suda çikolata rengi olmadığını görünce rahatladı.

"Bu neyle ilgili?" diye sordu.

"Evet," diye tersledi Ava. "Ben de bilmek istiyorum."

Hemşire Dryden kapıda duruyordu, yüz ifadesi şok olmuştu. Ranger bardağı ona doğru itti. "Hemşire Dryden, lütfen bu milkshake'i laboratuvara gönderin. Zehir olup olmadığını kontrol etsinler." Ava'ya döndü. "Yanılıyorsam özür dilerim ama şu anda ona yemek verme konusunda Hemşire Dryden, Gölge ve benden başka kimseye güvenmiyorum."

"Peki ya aşçılar?" Ava alay etti. "Onu daha önce zehirleyen de bir aşçıydı."

"Yalnız çalıştığını sanmıyorum." Ranger kaşlarını çatı. "Ve tepsisine dokunan diğer tek kişi de sizsiniz."

Ava Gölge'nin elinden kurtulmaya çalıştı. "Kendini yıpratacaksın," diye uyardı Shadow.

"Hemşire Dryden, lütfen polisi arar mısınız? Bu kadının tutulmasını istiyorum."

milkshake'in iyi olduğunu öğrenene kadar."

"Hepiniz delisiniz. Hastaneye zehirli yiyecek getirecek kadar aptal olduğumu mu sanıyorsunuz?"

"Umarım yapmamışsınızdır ve serbest kaldığınızı görmekten mutluluk duyacağım. Ama benim gözümde suçu kanıtlanana kadar kimse masum değildir."

Haley, Dirk'ün kolunu çekiştirerek dikkatini tekrar ona verdi. "Anlamıyorum. Ava ve ben neredeyse üç yıldır arkadaşız. Ona güveniyorum."

Ranger eğildi ve Haley'i öptü. "Shadow ve Hemşire Dryden dışında kimseye güvenmiyorum. Ve seni öldürmeye çalışanın tekrar deneyerek bundan kurtulmasına izin vermeyeceğim."

"Her şey çok kafa karıştırıcı ve yorgunum. Uyumak istiyorum."

"Haley'e uyumasına yardımcı olacak bir şey vereceğim. Bu bayanı ve hepinizi şimdilik buradan çıkaralım," dedi Hemşire Dryden. "Milkshake'i laboratuara gönderdim."

Ranger'a baktı. "Ben ona göz kulak olurum. Benim vardiyam on beş dakika içinde bitiyor. O uyuduğunda dışarı çıkarım ve seni onunla oturman için çağırırım. Sen ve arkadaşın bu kadını ve polisi halledebilirsiniz."

"Tamam, ama sen onun yanında kal."

"Kalacağım. Söz veriyorum."

Onlar bekleme odasına girerken polis geldi. Dirk, "Peşinde olduğunuz kadın bu," dedi. Durumu açıkladı. "İçkiyi test ettiriyoruz ama sonuçları almak yaklaşık altı saat ya da daha fazla sürüyor."

"Sonuçlar çıkana kadar onu zehirlenmeye teşebbüs suçundan tutmamızı mı istiyorsunuz?" diye sordu Başçavuş.

"Evet. Yapacak mısın?"

"Sadece sonuçlar gelene kadar. Bu kadını hapiste tutmak şüpheli. Elimizde kanıt yok ama hasta zehirlenme girişiminden neredeyse ölmek üzere olduğu için onu tutacağız ve geçmişini kontrol edeceğiz. Sonuçları alınca arayın."

"Yapacağız. Hemen."

"Ben masumum," dedi Ava ve ayağını yere vurdu. "Bırakın beni." "Eğer o milkshake temiz çıkarsa, seni memnuniyetle serbest bırakırız."

Kendisine kelepçe takmalarına karşı koymuş ama memurlar yine de başarmışlar.

Ranger başını salladı. "Yanılıyorsam çok utanırım."

"Tehlikeyi ben de sizin kadar hissettim. Sanırım Haley'nin arkadaşı

Tüm bunların gerçek sorumlusunu bulmamız gerekiyor." Shadow cep telefonunu çıkardı. "Ben yemekhaneye doğru yürüyeceğim. Yemek ister misin?"

"Hayır." Dirk sırtıttı. "Aç da değilsin. Sadece karını aramak istiyorsun."

"Tamamdır." Gölge el salladı ve aşağı inen asansörü yakaladı.

Hemşire Dryden, Dirk'e içeri girmesi için kapıyı işaret etti. "Doktor burada. Vücudunda daha fazla zehir olup olmadığını görmek için kan aldırdı. Şu anda uyuyor ama yanına oturabilirsiniz."

"Gideceğim. Eve gitmiyor musun? Yerine gelen kişi burada."

"Evet, raporumu verip gideceğim."

"Tüm yardımlarınız için teşekkürler." Dirk ona sarıldı ve kızardı. Adam sırtıttı.

"Sanırım bunu sadece yüzümün kızardığını görmek için yapıyorsun."

"Hayır, ama kızarmak benim de hoşuma gidiyor."

Dirk kabine girdiği sırada Haley'nin doktoru da geldi. Eğildi ve Haley'nin kalbini dinledi. Sonra tansiyonunu ve gözlerini kontrol etti. Doğrulduğunda Dirk'e gülümsedi.

"Zehir aldığına dair bir kanıt yok," dedi doktor. "Zehirli bir milkshake olsaydı, içmeden önce ona ulaşarak hayatını kurtarırdınız."

"Umarım yanıliyorumdur. O kadın Haley'nin en iyi arkadaşı." Kıkırdadı. "Çok fazla kadın arkadaşı olduğundan değil."

"Umarım siz de yanıliyorsunuzdur. Ama Bayan Quinn'den içkiyi almanın bir hata olduğunu sanmıyorum. Zayıflamış durumda ve aynı zehirden birazcık tatması bile onu öldürebilir."

"Biliyorum. Haley'i mümkün olan en kısa sürede evime götürmek istiyorum. Ben isteyken annesi onunla kalacak ve ne yiyip içtiğini kontrol edebileceğiz. Bunun arkasında her kim varsa pes etmeyecektir. Sadece çabalarını yoğunlaştıracaktır."

"Tüm bunları yaşamak için ne kadar hoş bir hanımefendi. Tuhaf bir zehir kullanmışlar. Kesinlikle kolay bulunmaz. Gerçek suçluyu bulduğunuzda, bahçelerinde bir yerlerde aynı türden bir bitkiye sahip olacaklarına bahse girerim. Çok nadir bulunur."

"Teşekkürler, Doktor. Bana bir fikir verdiniz."

"Peki, güzel. Umarım faydası olur. Hastaneden ayrılıyorum ama bana ihtiyacınız olursa evde olacağım." Bir kartın arkasına bir numara yazdı. "Bu benim ev numaram. Yakınlarda oturuyorum." Sonra odadan çıktı.

Ranger yatağın yanına oturdu ve Haley'nin elini tuttu. Başparmağı yumuşak tenine süründü ve Haley gözlerini açtı.

"Selam, sevgilim."

"Ne zaman gözlerimi açsam, sen buradasın." "Kimsenin sana zarar vermesine izin vermeye niyetim yok."

"Bunu kim yaptıysa neden ölmemi istiyor?"

"Sanırım siz ve ekibiniz onun için çok fazla sorun yarattınız. FBI ekibiniz onun çetelerinin çoğunu tutuklama konusunda iyi bir sicile sahipti, bu da baştaki adam için para kaybı anlamına geliyordu. Bu son grup da ortadan kaldırılınca onu daha da kızdırdınız."

"Ama diğer ekip üyelerimden hiçbirinin hayatı tehdit edilmedi." "Doğru, ama bir kadını öldürmek, diğerlerinden daha fazla etki yaratabilir. Çocuklar. Tabii ki bu benim teorim ve yanılıyor da olabilirim."

"Bundan şüpheliyim. Sen akıllısın ve benden daha uzun süredir buralardasın." "FBI'a ne zaman katıldın?"

"Üniversiteden hemen sonra, ama yaklaşık üç yıl önce şu anki pozisyonuma geldim. Yurtdışına giden ekiplerle ilgilenmeye ve onları incelemeye başladım. Sonra ekibimden bir kadın hamile kaldı ve evde anne olmaya karar verdi. Onun pozisyonu için mülakata girmeyi başardım ve işi aldım."

"Yurtdışındaki ilk görevinize ne zaman gittiniz?"

"Yaklaşık altı ay sonra." Esnedi ve başı öne eğildi. "Çok yorgunum. Ben uyuyacağım."

"Siz gidin. Ben kötü adamları uzak tutarım."

Gülümsedi ve gözlerini kapattı. Haley'nin horlaması saniyeler sürmedi. Dirk gülümsedi, arkasına yaslandı ve onun söylediklerini düşündü.

Evde oturan bir anne olmak isteyeceğinden şüpheliyim. Yine de yapmasını istediğim şey bu. Karım olmasını, çocuklarımızın annesi olmasını ve tehlikeden uzak durmasını.

Telefonu çaldı ve hemen cevap verdi. Ranger odasından çıktı ama Haley'i görebileceği bir yerde durdu. "Alo?"

"Size bu kadar geç döndüğüm için üzgünüm," dedi bilgisayar uzmanı Tex, "ama eğer haklıysam, bu adamlar sahtekâr işleri arasında pek çok katman var."

Tex ismi söylediğinde Ranger küfür etti. "Yok artık. Yani, sana inanmadığımdan değil, ama o toplumda çok saygı duyulan bir adam."

"Biliyorum. Bu yüzden biraz daha derin araştırma yapmak istiyorum. Bu adamın bilgisayar işlerini kim yapıyorsa son derece zeki."

"Vay canına, senden büyük bir iltifat, Tex."

"Acele etmeyin ve herkese bunu söylediğimi söylemeyin. Cevabımı destekleyecek daha fazla bilgi alabilirsem tekrar arayacağım. Sıradan bir dolandırıcıyla karşı karşıya değilsiniz. Bu adam iyi tanınan ve saygı duyulan biri," diye uyardı Tex.

"Biliyorum. Ağzımı kapalı, gözlerimi açık tutacağım. Teşekkürler, Tex." "Araştıracığım. Keşke şu anda daha emin olabilseydim."

Ranger geri dönüp Haley'nin yanına oturdu. Aklına Tex'in söyledikleri geldi. İçten içe Ranger, Tex'in çok haklı olduğunu düşünüyordu.

CHAPTER 10

HALEY DERİN BİR RÜYAYA DALDI. Karanlık bir koridorda koştu. Her kapıda, daha önce dövüştüklerine benzeyen bir adam üzerine atladı. Onlardan sıçrayarak uzaklaştı ve kahkahalar koridorun kıvrımlı sonuna kadar onu takip etti.

İki adam onu yakaladı ve açık bir kapıya doğru itti. Maskeli bir adam kürsüde oturuyordu. Adamları platformun iki yanındaki basamaklarda duruyordu. Haley'e doğru eğildi.

"Benim için çok sıkıntıya ve adam kaybına neden oldun. Senin ölümün için planlarım var. Şimdiye kadar şanslıydın ama önce nişanlını öldüreceğim, sonra sana çok daha kolay ulaşabilirim."

"Hayır!" diye bağırdı Haley ve doğrulup oturdu. Ranger ayağa fırladı ve kollarını ona doladı. Rahatlamıştı ve pencereden dışarıdaki bulutları inceliyordu.

Dirk onu kollarının arasına aldı. "Ne oldu? Kötü bir rüya mı gördün?" "Çılgın bir rüya gördüm."

"Korkunç bir rüya gördüğünü söyleyebilirim."

"İkisi de." Haley arkasına yaslandı. "Çok zayıfım ve yapacak çok şey var. Beni zehirleyen kişiyi bulmalıyız. Bunu başka bir ekip üyesi üzerinde deneyebilirler."

"Daha önce ne olduğunu hatırlamıyor musun?" Ranger sordu.

"Hatırlamalı mıyım?"

"Çikolatalı shake kulağa tanıdık geliyor mu?"

Haley'nin yüzü soldu ve gözleri perili bir ifade aldı. "Ava'nın beni zehirlemek istediğine inanamazsın. Onunla biraz dost olmaya başlamam bir yıldan fazla sürdü."

"Biliyorum. Kolay ya da çabuk güvenmiyorsun."

"Ve yine de onun beni öldürmeye çalışmış olabileceğine inanıyorsunuz?"

"Umarım değildir, ama şansımı denemek istemedim. Yakında bir cevap alırız. Şimdilik, biz milkshake sonuçlarını alana kadar hapiste kalacak."

Haley hıçkırarak hıçkırarak ağladığında, Ranger onun yorganını çekti, ayak kabalarını çıkardı ve yatağa onun yanına tırmandı. Ona sıkıca sarıldı. "Her şey yolunda, sevgilim. Ben buradayım. Kimse sana zarar vermeyecek."

Başını çevirdi ve doğrudan onun gözlerinin içine baktı. "Görmüyor musun? Ava edindiğim ilk kadın arkadaş olduğunda, en kötü karakter yargıcı ben olmalıyım."

"Kesin olarak bilmiyoruz. Gözlerini kapat. Seni güvende tutacağım." "Hemşire gelecek ve seni yatağımdan kaldıracak."

"O ve kaç adam?"

Haley yüzünde bir gülümsemeyle tekrar uykuya daldı.

Akşam hemşiresi viziteye çıktı ve kapıda durdu. Ranger parmağını dudaklarına götürdü.

Odaya doğru ilerledi ve fısıldayarak, "Onun yatağına girmen yasak," dedi ve ona sert bir bakış attı.

"Ağladığında ve desteğe ihtiyacı olduğunda öyleyim." Hemşire başını salladı. "O zaman bile değil."

Ranger, Haley'i uyandırmadan yataktan çıktı. "Şimdi mutlu musun?" Hemşire kaşlarını çatı. "Kuralları suiistimal eden insanlardan hoşlanmam."

Omuz silkti ve pencereye doğru yürüdü. Sonra Ranger, Haley'yi kontrol eden hemşireyi dikkatle izledi.

Akşam hemşiresi onun yanından geçerken burnunu havaya kaldırdı. Burnunu çekti ve "Bazı insanlar tüm kuralları çiğneyebileceklerini sanıyorlar" diye mırıldandı. Odadan çıkarken Ranger'ı görmezden geldi.

Gölge kabine girdi. "Sana biraz yiyecek, cips, sandviç, kurabiye ve içecek getirdim." İki kâğıt torbayı Dirk'e uzattı. "Ben devralıyorum. Dışarı çık ve yemek için mola ver."

"Teşekkürler. Sen ve Anais konuşacak çok şey bulmuş olmalısınız," dedi Dirk saatine bakarak.

Gölge bir kulaktan diğerine sırttı. "Bir bebeğimiz daha olacak." "Tebrikler. Eve gidip kutlamalısın."

"Her şey yoluna girdiğinde gideceğim. Anais anlayışla karşılar ve dürüst olmak gerekirse, sanırım karım hastalık sürecinde benim olmamamı tercih ediyor. Kız kardeşi onunla birlikte, yoksa orada olmak için ısrar ederdim."

Ranger Haley'e baktı. "Bir süre önce kötü bir rüya gördü ama şimdi daha iyi uyuyor."

"Git yemeğini ye ve endişelenme. Bana güveniyorsun, değil mi?" "Güveniyorum ve gidiyorum."

Ranger bekleme odasına girdiğinde yemeğini yalayıp yuttu. *Açlıktan ölüyordum ama fark etmemiştim.*

Doktorun ona bıraktığı karta baktı ve cep telefonunu çıkardı. Aramayı yapmadan önce çaldı.

Derin, boğuk bir ses, "Sen zeki olabilirsin ama ben daha zengin ve daha tehlikeliyim. İkinizi de yakalayacağım. Dikenleri sevmem," diye tersledi adam. Arama aniden sona erdi.

Doktoru arama niyetini unutan Ranger, Tex'i bir kez daha aradı.

"Teşekkürler. Birkaç dakika önce bir telefon aldım. Size ileteceğim. Seste tanıdık bir şeyler var."

"Hemen ilgileneceğim. Şimdi gönder."

Ranger mesajı iletti ve aklına doktora yapacağı arama geldi. Bir an telefonuna baktı ve telefon çaldı. İnanamayarak gözlerini kırıştırdı. *Tam da aramayı düşündüğüm adam.*

"Alo?"

"Bay Foster, bu Bayan Quinn'in doktoru."

"Tasadüfen, siz aradığınızda numaranızı çevirmeye başladım. Bir haber var mı?"

"Evet. Laboratuardan aradılar. İçkide Bayan Quinn'i öldürmeye yetecek kadar zehir olduğunu söylediler. O içkiyi ondan neden aldığınızı bilmiyorum ama almasaydınız ölmüş olacaktı."

Ranger'ın sırtından aşağı bir ürperti indi. "Kahretsin, umarım yanılmışımdır. İş yerindeki en iyi arkadaşının onu öldürmek istediğini duyunca çok üzülecek. Polisi arayıp haber vereceğim. Haley'nin sözde arkadaşını tutuyorlar ve milkshake ile ilgili sonuçları bekliyorlar."

"Onları arayacağım. Polis bunu hastanedeki bir yetkiliden duymak isteyecektir ve ben de laboratuvara raporları onlara göndermelerini söyleyeceğim."

"Teşekkür ederim."

"Sorun değil." Telefonu kapattı.

Ranger, Shadow'a mesaj attı. "Sarsıntıda zehir vardı." Gölge aceleyle bekleme odasına gitti. "Hâlâ uyuyor."

"Doktor beni aradı. Bir sonraki telefon görüşmesi polisle olacak."

"Güzel."

"Doktordan hemen önce Tex ile de konuştum. Sesi

belli belirsiz bir tanıdık aradı ve hala Haley ve benim peşimde olduğunu söyledi. Tex ilgileniyor."

"Aramayı kimin yaptığını bulacaktır." Shadow sandalyesinde arkasına yaslandı. "Sanırım son zamanlardaki sorunlarımızın gerçek patronunu bulabilir ve sonunda buna bir son verebiliriz. Evet, Haley sayesinde."

"Korkunç bir bedel ödedi. Milkshake'i almak için ona zamanında ulaşamasaydık neler olabileceğini düşünmek bile istemiyorum."

"Ben de."

"Ben Haley ile oturacağım. Onun hiçbir zaman yalnız kalmasını istemiyorum." "Üssü arayacağım ve kaptanla tüm bu olanlar hakkında konuşacağım." "Yap." Ranger hızlı adımlarla bekleme odasından çıkıp Haley'nin yanına gitti.

Başucunda. Onun tenini hissetti. Serindi ve nefes alış veriş düzenliydi. Sonra pencerenin yanındaki büyük, yumuşak sandalyeyi çekti.

O odayı yeniden düzenlerken hemşire içeri girdi.

"Mobilyaların yerini neden değiştirdin?"

"Böylece ben ve benim yerime kim geçerse onu izleyebilir ve ona gönderilen herhangi bir yiyeceğin tadına bakabilir. O ölmeyecek. Onunla evlenmeyi planlıyorum ve sonsuza dek mutlu yaşayacağız."

Daha önce her konuda çok katı olan hemşire güldü. "Evlilik harika bir şey ve ben de kocamı çok seviyorum ama asla güllük gülistanlık bir yol değil. Zor zamanlar geldiğinde onu sevdiğini unutma, bu her türlü tartışmadan daha önemlidir." Kolunu okşadı ve dışarı çıktı.

Ranger ağzının açık olduğunu fark etti ve kapattı. Tüm o nişastanın altında yumuşak bir kadın olduğunu kim bilebilirdi?

* * *

Ülkenin en zengin adamlarından biri telefonunu kapattı. Ava'nın bir telefon görüşmesi yapmasına izin verilmişti. Histerik bir halde ona her şeyi polise itiraf etmeyi planladığını söyledi. Adam ona kardeşinin hâlâ kendisi için çalıştığını ve her şeyi anlatırsa onu öldürebileceğini hatırlattı. Şimdiye kadar bu tehdit onu sessiz tutmuştu. Sahip olduğu tek şey kardeşiydi.

Onu nasıl kullanacağımı gördüm. Kardeşinin tehditlerden haberi yoktu ama dediğimi yapacağımı biliyordu. Yine de aynı tehdidin bu sefer işe yarayacağını sanmıyorum.

Başka bir numara tuşladı. "Sizin için bir davam var." Adama

Diğer hatta polisin Ava'yı tuttuğu hapishanenin adresi vardı. "Daha büyük bir hapishaneye nakledilmeden önce bir kaza geçirdiğini görün."

"Evet, efendim. Aynı fiyat mı?"

"Bunun için sana fazladan bir beşlik vereceğim." "Önemli bir hanımefendi olmalı."

"İçindekileri dökerse hepimizi mahvedebilir." "O zaman ona ilk ben ulaşmalıyım."

"İşi tamamladığınıza dair çok çabuk bir telefon bekliyorum." Görüşmeyi sonlandırdı.

Purosunu hazırladı ve yaktı. Derin bir nefes aldı ve bıraktı.

Tüm işlerimi iptal edeceğim ve tüm şüpheli ilişkilerimle bağlantımı keseceğim.

Bana ulaşmak için takip edilecek bir iz olmayacak. Aynaya baktı.

"Bu macerayı sona erdirmenin zamanı gelmişti zaten," dedi imgesine. "Belki de Bayan Quinn beni peşindeki çeteden kurtararak bana yardım etmiştir." Aynada kendini selamladı. "İyi yapılmış bir iş daha. Şimdi, eğlenmek ve daha fazla para kazanmak için ne yapmalıyım?"

* * *

RANGER oturup Haley'le tanıştığından beri olanları düşündü. Hastane yatağında uyuyan ona gülümsedi. Haley onun hayatını ve hayattan ne istediğini değiştirmişti. Gözlerini kapatırken, her şeyin ne kadar hızlı olup bittiğini düşündü. Birden sandalyesinde doğruldu, cep telefonunu çıkardı ve yerel polisi aradı. Şefle konuşmak istedi.

"Tutuklumuz hala hapishanenizde mi?"

"Evet, ben de sizi arayacaktım. Yüzbaşı Buchanan olduğunu söyleyen bir adam mahkûm için zırhlı bir araç gönderiyor. Sizin ve adamlarından birinin onunla birlikte geri döneceğinizi söyledi."

"Onu diğer hapishaneye nakledinceye kadar birinin ona göz kulak olmasını istemek için aradım. Haley'e yapılan saldırıların arkasında her kim varsa, Ava konuşmaya başlamadan onu öldürmek isteyebilir."

"Bunu düşündüm ve en iyi adamlarımdan biri onun hücresinin yanında duruyor. Yemeği bizim mutfağımızdan geliyor. Küçük bir polis gücümüz var ve yemeğimizi evde pişirmeyi ya da ısıtmayı tercih ediyoruz."

"Mükemmel. Bunun arkasındaki kişi onu susturmak için öldürmek isteyebilir." "Aynen benim düşüncelerim."

Ranger aramayı sonlandırdı ve Yüzbaşı Buchanan'ın numarasını verdi.

"Merhaba, ben Buchanan."

"Yüzbaşı, polis şefi bana mahkûmumuz Shadow ve benim için zırhlı bir araç göndereceğinizi söyledi. Haley'i yalnız bırakamam."

"Tabii ki hayır. Buradaki hastaneye gidene kadar onunla ilgilenecek bir hemşire ile bir ambulans olacak. Rehabilitasyona başlamak üzere hastanemizde kalması için izin almayı umuyorum."

"Teşekkür ederim. Buradan ayrılmaya hazır olacağız." "Annesi hâlâ orada mı?"

"Bu sabah eve gitmek ve eşyalarını toplamak için ayrıldı. İyileşene kadar Haley'e bakmaya yardım etmek için benimle kalacak."

"Güzel, o zaman hazırız. Yakında görüşürüz."

* * *

AMBULANS öğleden sonra erken saatlerde geldi. Haley uyanıktı ve kendisi için ayarlanmış olan hastane rehabilitasyonuna gideceği için heyecanlıydı. Hemşire Dryden ambulansla gelen hemşireyle konuşmuş ve ona ilaçlar ve Haley'nin bakımı hakkında bilgi vermişti. Haley'e veda öpücüğü verdi ve sonra Ranger'a döndü. "Bir ara ziyaret etmeyi unutma yakışıklı dostum," diye takıldı.

"Haley ve ben seni görmek için geri döneceğiz. Bizden bu kadar kolay kurtulamazsın." "Eğer gelmezseniz, rüyalarınıza girerim."

Ranger güldü ve Gölge gülümsedi. "Seni hayal kırıklığına uğratmayacağız," diye söz verdi Ranger.

* * *

HALEY ambulansın arkasında bir sedyenin üzerindeydi. Ranger onun yanında oturuyordu. Yolculuğun çoğunda uyudu.

Ranger hem zırhlı aracın hem de ambulansın durmasını istedi. Shadow ile yer değiştirdi. "Ava'yla konuşmak istiyorum."

Gölge başını salladı. "Sorun değil."

Ranger Ava'nın yanına otururken tekrar kalktılar. "Bunu neden yaptın?" diye sordu ona.

O kadar sessizdi ki, Ranger ona cevap vermeyeceğini düşündü. Sonra şöyle dedi: "Tüm bunların arkasındaki adam küçük kardeşimi öldürmekle tehdit etti. O bir

sahip olduğum tek aile. Kardeşim onun için çalışıyor, ama patronun kafamda ne tuttuğunu bilmiyor. Patronu kardeşimle ne kadar yakın olduğumuzu öğrenince beni planını kabul etmeye zorladı. Aksi takdirde kardeşimi ldürteceğine söz verdi."

"Ailenin geri kalanına ne oldu?"

"Başka bir grup tarafından ldürüldüler. Kardeşim ve ben en küçükleriydik ve ailemiz bizi, bize bakacağına ve kendi ocuklarıymışız gibi davranacağına söz veren bir adamın yanına gönderdi."

"Adını biliyor musun?"

"oğu kişi biliyor. San Diego ve Washington'da önemli bir kişi. Seçimlerde aday olan pek çok kişiyi destekliyor ve değerli amaçlar için çok para bağışlıyor. Kimse onun bizim patronumuz olduğuna inanmaz."

"Ah, biliyorum. Sesi tanıdığımı sanmıştım. Kısa bir süre önce bağışçılar için düzenlenen büyük bir davette patronunuzla kısaca konuştuk. Onu görüp sevgilime sorduğumda, Bay Zilah'ın cömertliği ve zenginliğiyle tanındığını söyledi."

"Ah, evet." Ava acı acı gülümsedi. "Bay Zilah karanlık tarafını çok iyi gizliyor.

Ama onu gören çok az kişi ona karşı gelmemesi gerektiğini biliyor."

"Polis sizi güvende tutacaktır ve onlara bu örgüt hakkında her şeyi anlatırsanız daha hafif bir ceza alabilirsiniz."

"Sen ve Haley beni affedebilecek misiniz?"

"Hayır ve seni bir daha Haley'nin etrafında görürsem sonsuza dek hapse girmeni sağlarım. Anladın mı?"

Ava başını eğdi ve fısıldadı, "İstiyorum."

"Güzel." Ranger şoförün omzuna dokundu ve tekrar kenara çekmesini istedi. Gölge'yle yer değiştirdiklerinde, Haley'nin sedyede oturmuş soda içtiğini görünce şaşırdı.

Hemşiresi gülümsedi. "Durumu daha iyi, daha uyanık, susamış, biraz da acıkmış." "Kendimi yeniden kendim gibi hissetmeye başlıyorum," dedi Haley.

"Bizi terk etmeye çok yaklaşmıştın." Ranger eğildi ve onun başının tepesini öptü.

"Ava'nın bana bunu yaptığına inanmakta zorlanıyorum."

"Kardeşinin hayatından endişe ediyordu ama sizi zehirlemek yerine polise gidebilirdi."

"Biliyorum. Yine de onun için zlyorum." "Sen, canım, çok nazıksın."

Haley güldü. "Bunu bana söyleyeceğini hiç düşünmemiştim. Hiç bu

kadar

sana karşı nazik."

"Çünkü siz her erkeği babanız gibi görüyorsunuz ama öyle değil."

"Biliyorum. Daha iyisini yapmaya çalışacağım."

"Gölge dedi sen alarak Ben ev içinsenin ev. Bu gerekli değildir."

"Evet, öyle. Annen de bizimle aynı zamanda gelecek. Bizimle birlikte evime gelecek ve özellikle ben yokken seninle ilgilenecek."

"Gücümü geri kazanıyorum."

"Elimi sık."

Denedi.

"Gördün mü? Kendine bakabilmen zaman alacak. Birbirimizi daha iyi tanıyabilmemiz için yanımda ve uyanık olmanı istiyorum." Ranger ona yaklaştı ve kulağına fısıldadı, "Seninle evlenmeyi planlıyorum. O yüzden çabuk iyileş."

"Bu konuda söyleyecek bir şeyim var mı?" "Evet diyebilirsin."

* * *

Zırhlı araç ve ambulans üste durur durmaz silahlı muhafızlar etrafını sardı. Yüzbaşı liderliğindeki Ranger'ın ekibi ambulansa doğru yürüyerek onu şaşırttı.

"Etrafını saracağız, böylece kimsenin ona zarar verme şansı olmayacak." Yüzbaşı Buchanan ekledi, "Tehlike geçene kadar ekipten biri sürekli onunla birlikte olacak."

Ranger derin bir nefes aldı ve boğazındaki yumruyu yuttu. Hemen arkasındaki sedyede yatan Haley'e döndü. "Çocuklar seni eve karşılamaya geldiler."

Haley'nin etrafını sardılar, Haley ağlamaya başladı. "Bana karşı çok iyisin. Bütün bu sorunu inatçılık edip nereye gittiğimi kimseye söylemeyerek ben başlattım."

Yüzbaşı Buchanan onun elini tuttu ve sıktı. "Pek çok insana zarar veren bir grup korkunç adamdan kurtulmamıza yardım ettin. Bu kısmı unutma."

"Teşekkür ederim," dedi ve yutkundu.

Adamlar onun etrafında toplandılar ve Ranger ona yol gösterdi.

bir ambulanstan diğerine. Ranger onun ve hemşirenin yanına bindi.

"Bazı torpiller yaptım. Ekibimize yardım ettiği ve senin nişanlın olduğu için bizim hastanemize gidecek. Sanırım yakında onu taburcu edecekler," dedi Kaptan.

"Annesi bugün geliyor ve benim evimde kalacaklar."

"Güzel. Bir göreve çıksak bile, Alec'in ekibindeki adamlardan biri evinizi koruyabilir."

"Teşekkürler kaptan. Yaptığınız her şey için minnettarız."

* * *

BUCHANAN başını salladı, kapıyı kapattı ve ambulansa yoluna devam etmesi için el salladı. Sonra döndü ve tüm çatıları kontrol etti.

"Heath ve Gordy çatılara çıkıp mahkûmu getirmeden önce etrafı iyice kontrol etsinler. Bu operasyonu yürüten büyük adama karşı ifade vermeden önce başına bir şey gelmesini istemiyoruz."

"Emredersiniz efendim." Bölgeyi aramak için acele ettiler.

"Geçenlerde burada biri vardı," diye bağırdı Gordy. "Ama şimdi gittiler."

Buchanan zırhlı arabaya girdi ve Ava'nın yanına oturdu. "Hapse girerken güvende olacaksın ve Şerif'le konuştum. Bu operasyonları kim yönetiyorsa ona karşı tanıklık etmen için seni sağ bırakacak."

Ona bakmadı ama "Teşekkür ederim. Bana ulaşması ihtimaline karşı sana onun adını vereceğim. Erişim alanı çok geniş ve ölümcül."

"Bana kayıt cihazım açıkken söyler misiniz?" Yüzbaşı Buchanan sordu.

"Evet." Ranger'a söylediği her şeyi ve daha fazlasını ona da söyledi. "Bana ne olursa olsun, onun aşağı inmesini ve kardeşimin özgür olmasını istiyorum."

"Kardeşinin adı ne?" "Ona

Volker derler."

Yüzbaşı Buchanan başını salladı. "Volker'ı tutukladıklarında bana haber vermeleri için polise haber vereceğim ve onunla konuşmaya çalışacağım. Ama bu işe karıştıysa ve birini soyduysa ya da öldürdüyse, herhangi bir hoşgörü göreceğinden şüpheliyim."

"Anlıyorum."

"O zaman seni güvenli bir şekilde hapse götürelim."

* * *

Ertesi gün hastaneden eve dönerken Ranger Haley'e baktı. "Annen taburcu olduğun için çok mutlu. Onu da getirmeyi teklif ettim ama o bizim için harika bir öğle yemeği hazırlamakla meşgul."

"Annemle benim evime gitmemizi istemediğine emin misin? Annem bana bakabilir ve gerekirse yardım tutacak kadar param var." "Seni evimde istiyorum. Birbirimizi tanımak için hiç fırsatımız olmadı. Hâlâ aramızdaki duyguları inkâr etmeye çalışacağını umuyorum, ama umarım fikrini değiştirmek için."

Kadın sessizdi ve adam ona baktı. "Ne diyeceğimi bilemiyorum. Aramızda duygular var ama ne zaman uzun süreli bir ilişki yaşamaya çalışsam gemi battı."

"Bu benim için bir alay konusu değil."

Haley derin bir nefes aldı. "Benim için de öyle değil. Ama korkarım diğer denemelerim gibi bizim de sonumuz gelecek ve..." Ona doğru döndü ve dudağının kenarını ısırdı. Aralarındaki sessizlik yüksek sesli gibiydi. "Korkarım sana aşık olacağım ve sen de kalbimi kıracaksın."

Şok olan Ranger bir park yeri aradı ve durdu. Koltuğu geriye çekti, ortaya doğru kayd ve onu kollarına aldı. Onu öptükten sonra yüzüne bakmak için arkasına yaslandı.

"Sana söz veriyorum, başka hiç kimseye karşı bu kadar güçlü duygular beslemedim." Hafifçe sırttı ve kızın yanaklarından süzülen yaşları sildi. "Sanırım kalbim seni bekliyordu. İkimiz de risk alıyoruz, ama bence almaya değer bir risk ve bizim için işe yarayacak."

Ranger onun yüzünü ellerinin arasına aldı. "Birbirimizi çok uzun zamandır tanıımıyormuşuz gibi görüldüğünün farkındayım ama tanıştığımızdan beri çok şey atlattık." Yüzünü yukarı kaldırdı ve inatçı kaşlarını, yanaklarını ve sonra dudaklarını öptü. Kadın ağzını açtı ve adamın dili içeri kayd, kadının tatlılığını tattı, yumuşaklığını okşadı. Aynı anda eli yukarı kayarak kadının göğsünü avuçladı. Parmakları meme ucuna dokunduğunda iç çekti.

Ranger geri çekildi ve etrafına bakındı. "Seni soymadan önce eve gitsek iyi olur."

Haley'nin yüzü ateşle kızardı ve ondan uzaklaştı.

"Bu iş daha bitmedi," dedi Ranger ve göz kırptı. "Bu sadece bir aperatif. Ana yemek daha sonra gelecek."

"Sonunda kalplerimiz kırılabilir dediğimi duymadın mı? İşimiz ayrı devam edecek."

"Bir yolunu buluruz. Ve ne olursa olsun, birinden kırık bir kalp alabilirim"

ama bu beni uzak tutmuyor."

Ona benimle evlenmek istediğini kabul ettirmek, şimdiye kadarki en zor görevim olacak. Vazgeçmeyeceğim ve onun da vazgeçmesine izin vermeyeceğim.

* * *

RANGER Haley'e kendi yatak odasına en yakın odayı verdi. Annesi koridorun ilerisinde uyuyordu. Ranger'ın annesini nasıl parmağında oynattığına hayret etmişti. Annesi onun için her şeyi yapıyor, en sevdiği yemekleri ondan aldıktan sonra pişiriyordu. Haley mutfaktaki küçük masada oturmuş, onların birbirlerine takılmalarını izliyordu.

"Bu çikolatalı pastanın lezzetli olduğunu düşünüyorum, ancak elmalı turtta ve dondurma şu ana kadar bir numaralı favorim."

Bayan Quinn gülümseyerek, "Zor bir görev adamısınız," dedi. "Ama öğle yemeği için hazırladığım ıstakoz çorbasını çok seveceksin."

"Acıktım. Büyük bir kase dolusu ile ne zaman test edebilirim?"

"Kızımı bahçeye çıkar. Hâlâ solgun görünüyor. Otuz dakika içinde kızarmış ekmek ve salatayla birlikte getireceğim." Dirk'e göz kırptı.

"Bu sana Haley'e kur yapman ve onu öpmen için zaman kazandıracak. İşine bak. İlk torunumu istiyorum. Oğullarımın evlenmesi çok uzun sürüyor ve bana torun vermek için çok meşguller." Sırıttı ve ekledi, "İlkinin kız olmasını tercih ederim."

Dirk kahkahalarla kükredi. "Çok talepkâr bir kadınsın."

Bayan Quinn alay etmeyi bıraktı ve Dirk'e baktı. Ona hep böyle seslenirdi, iki ismin kafa karıştırıcı olduğunu söylerdi. Küçük elini onun göğsüne koydu.

"Senin sayende yıllardır içinde yaşadığım kabuğumdan çıktım." Gözlerine yaşlar doldu ve Dirk onu kendine çekti.

"Sen her zaman şu anda olduğun kişiydin, içeride. Ben sadece o kapıya vurdum ve kapı açıldı."

Kızına şöyle bir baktı. "O iyi bir adam. Fırsatınız varken onu yakalayın. Şimdi ikiniz de birer bardak çay alın ve dışarı çıkın. Çok güzel bir gün."

Çok güzeldi. Haley bardakları taşıdı, Dirk de sandalyelerin yerini değiştirdi ve sabah çiğini sildi. Oturduklarında Haley gözlerini ona dikti.

"Ne?" diye sordu.

"Annemi büyüledin ve hep umduğum gibi biri oldu."

olabilirdi, ama babam onu alıkoydu. Bunu şimdi görebiliyorum. Bir keresinde bana ailesinin çok katı olduğunu ve babamın evlenme teklifini kabul ettiğinde çok mutlu olduğunu söylemişti."

"Evimde bu kadar mutlu ve rahat olmasına sevindim. Onu terk ederse ne yapacağından korktuğu için babana isyan edemeyecek kadar çekingen olduğundan şüpheleniyorum."

"Sanırım her zaman korkuyordu, ama onunla birlikte isyan ederken hiç korku görmedim."

"Rahatlamak ve ona ulaşmak için çok geç değil."

"Biliyorum, ama bir duvarı aşmak zaman alır."

"Umarım çok uzun sürmez. Seninle evlenmek ve bir aile kurmak istiyorum."

Onunla sık sık yaptığı gibi konuyu değiştirerek sordu: "Sampson'ım nerede? O benim ailemin bir parçası."

"Sen çok hasta olduğunda Jackson'a Kayla'yla birlikte Sampson'a bakmaya devam edip etmeyeceklerini sordum. Kabul ettiler. Oğulları ona aşık oldu. Sampson onun yanında kalıyor."

"Sampson'ı onlara vermem gerektiğini ima ediyorsun."

"Hayır. Sadece Sampson'a iyi bakıldığını ve sevildiğini anlamanı istiyorum."

"Biliyorum." Haley başını eğdi ve gözyaşları yüzünden aşağı aktı.

Dirk ayağa fırladı ve onu kucağına aldı. "Lütfen ağlama. Bunun olmasını istememiştin."

"Yapmadığını biliyorum ama Sampson'ın bir çocukla birlikte bir eve ihtiyacı olduğunun da farkındayım. Bakıcısının haftalarca gitmeyeceği bir eve. Onu almakla bencillik ettim. Onu sevildiği ve mutlu olduğu bir yerden ayırmayacağım."

"Yarın Wolf'un evindeki barbeküye gidene kadar bekle. Herkes orada olacak ve sen de Sampson'la görüşebileceksin."

"Pekâlâ. Sampson'ı haftalarca unuttuğuma inanamıyorum." "Unutma, zehirlenmiştin ve ölmek üzereydin. Zehirlenip ölmek üzereydin. tamamen iyileşti. Daha iyi gidiyorsun, beklediğimden daha çabuk iyileşiyorsun." "Daha önce sahip olduğum güce geri dönmek için çok çalışıyorum. Benim fizyoterapistim son derece iyi olduğumu söylüyor."

Haley konuşmasını bitirdiğinde annesi de onlara katıldı. Çorba ve salatayı masaya koydu, sonra da bardakları ve çatal bıçak takımlarını.

Dirk, "Bu ağır bir tepsiydi," dedi ve tepsiyi boşaltmasına yardım etti. "Neden beni aramadın?"

"Dışarı baktım ve ciddi bir konuşma yaptığınızı gördüm. Ben ciddi

değildim.

araya gireceğim. Benim dik kafalı kızımı seninle evlenmeye ikna ettin mi?"

"Onu ikna etmeye çalışıyorum." Dirk gülümsedi ve müstakbel kayınvalidesi olmasını umduğu kadın için bir sandalye çekti.

Cep telefonu çaldığında onun elini okşamıştı. "Devam et ve bensiz başla. Bu telefona cevap vermem gerekiyor." Dirk uzun adımlarla eve ve ofisine girdi.

CHAPTER 11

"N'aber?" diye sordu kaptana.

"Polis şefi aradı. Bugün saat üçte SWAT ekibi Zilah'ı tutuklayacak. İhtiyaç duydukları tüm kanıtlar ellerinde. Onlarla birlikte gitmek isteyebileceğinizi düşündü. Onu kelepçeleylene kadar arkada kalman gerekecek."

"Çok isterim. Bu canavarın gözlerinin içine bakmak istiyorum."

"Pekâlâ. Şefle Zilah'ın evinin yanındaki restoranda buluşun." Yüzbaşı adresi sayarken Ranger da kopyaladı. "Siz varır varmaz yukarı çıkacaklar. Sakın geç kalmayın."

"Merak etmeyin. Erken geleceğim." Telefonu kapattı ve baskın bitene kadar Haley'ye ya da annesine bir şey söylememeye karar verdi. Ama Alec'ten kadınlarla kalmasını isteyecekti. Henüz gardını düşürmenin bir anlamı yoktu.

Dışarıda otururken Haley başını kaldırıp baktı. "Bir göreve mi gitmen gerekiyor?"

"Henüz değil. Ama Buchanan saat üçte bir toplantı için bir araya gelmemizi istiyor. Eminim siz ikiniz bir süre bensiz evin tadını çıkarabilirsiniz."

Haley korkmuş görünüyordu.

"Sorun yok, tatlım. Komşum Alec'ten ben dönene kadar burada kalmasını istedim."

"Ben iyiyim. İyiyim, gerçekten," dedi Haley.

"Bu senin için değil. İçimin rahat etmesi için. Az önce söylediğin şeyi söyleyeceğini biliyordum. Ve aşçımın da güvende olmasını istiyorum," diye annesine takıldı.

SWAT timi sessizce Zilah'ın ön kapısının etrafında toplandı. Lider polis şefine baktı, o da başıyla onayladı. Kapıyı patlatmak için küçük bir patlayıcı yerleştirmişlerdi. Bir adam patlayıcıyı ateşledi ve geri çekildiler.

Kapı gürültüyle açıldı ve yere düştü. SWAT ekibi apartman dairesine doğru hızla ilerledi. Bay Zilah, kütüphanesine girdiklerinde sakince dönüp onlara baktı. Sırıttı. "Vay, vay. Ne kadar acele ve ne kadar çok insan var. Bu ziyareti neye borçluyum?"

SWAT lideri ona yöneltilen birçok suçlamayı okudu.

"Bence sen daha doğru bir liste yapmış olabilirsin." Sonra Zilah kaşlarını çattı. "Ben asla suçlu bulunmayacağım. Zamanınızı boşa harcıyorsunuz."

"Zahmet etmeyin," dedi Şef. "Sizin için kalacak yerlerimiz var. Bunlar kadar güzel değil ama," diye omuz silkti, "yaşamaya alışık olduğunuz kadar iyi olmayan yerlere alışmanız gerekecek."

SWAT ekibi üyelerinden biri Zilah'ı kelepçeledi ve ileri doğru itti. Ranger yaşlı adamın önüne geçti.

"Seni öldürmek ya da müstakbel eşimi öldürmeye çalıştığın için idam edildiğini görmek isterdim. Ama bence hapiste çürümeyi daha çok seversin. Yanlış yaptığın bazı mahkûmlar senin işini bitirmenin bir yolunu bulacaklardır."

Zilah'ın yüzü çirkin bir koyu kırmızıya döndü. "Hâlâ senin öldüğünü göreceğim kadar gücüm var."

"Dene, sonra seni vurabilirim."

Zilah kurtulmaya çalıştığında hepsi güldü.

"Seninle ilgili özleyeceğimiz tek şey," dedi Şef, "bağışların olacak. Bizi bir süreliğine atlattın. Hadi, onu hapse götürelim." Polis şefi yolu gösterdi.

Ranger onun yanında yürüdü. "Kimsenin onu kurtarmak istediğinden şüpheliyim." Polis şefi Ranger'ın elindeki silahı gördü. "Bela bekliyorsun."

"Boynum ağrıyor. Her zaman bunun bir uyarı olduğuna inanırım.

Şef kıkırdadı. "Sanırım hepimizin batıl inançları var."

Ranger grubun önüne geçti ve kapıyı kısmen açtı. Sokağın karşısındaki çatıda güneşin parıltısı onu uyardı. "Çatıda silahlı adam var, haber verin," diye fısıldadı Ranger.

SWAT ekibi üyelerinden biri öne çıktı. "Bunu ben hallederim," dedi ve kısmen açık olan küçük bir yan pencereye doğru yürüdü.

"Eminim yapabilirsin," dedi Ranger. "Ama sana destek olmamın bir sakıncası var mı? Ben de oldukça iyi bir nişancıyım."

Keskin nişancı ona baktı. "Iskalamayacağım."

"Pekâlâ. Hanımım sizin mahkumunuz yüzünden neredeyse ölüyordu. Sanırım öfkem beni müdahale etmeye itti. Kapıdan çıkacağım ve adamlarınızdan birini kısmen dışarı çekeceğim. Tetikçi onu Zilah sanacak."

"İyi fikir. Ateş etmek için ayağa kalkacak ve ben de onu indirebilirim."

Planın işe yarayacağını uman Ranger kapıyı yarıya kadar açtı ve bir SWAT üyesini öne çekti.

Her şey çok çabuk oldu ve tetikçi vurulduğunda geriye doğru düştü. Atışı havada boşa gitti. Ranger ve birkaç SWAT üyesi binaya koştu. Bazıları asansöre binerken diğerleri merdivenlerden yukarı koştu. Ranger keskin nişancıyla birlikte asansördeydi. Yaralı adama doğru koşular ve silahı ondan uzaklaştırdılar. Ranger onun yanında diz çöktü.

"Zilah'ı öldürmek istedim." Güldü ve göğsündeki kan daha da yayıldı.

"Konuşmayın. Ambulans yolda."

"Benim için çok geç. Paramı alıp yurtdışına gitmeyi planlıyordum. Patron dışında kimse adımlı bilmiyordu." Nefes almaya çalıştı. "Sanırım karma var." Son nefesini verirken gözleri kapandı.

Keskin nişancı eğilip zemini inceledi. "İşte mermi betona gömülmüş. Kazıp çıkaracağım."

Ranger ölü adama baktı. İstedğini elde etmişti ama son zamanlarda yaşanan tüm ölümler ve Haley'i neredeyse kaybedecek olması omuzlarını bükmüştü.

"İyi misin?" diye sordu keskin nişancı.

"Evet. Bunun bu canı grubun sonu olduğuna inanmak zor ama bir başkası olacak. Kötülük her zaman en az beklediğiniz yerde başını kaldırır."

Adamın elini sıktı. "Şefe benim de dahil olmama izin verdiği için teşekkür ettiğimi söyle. Bayan Quinn'i görmeye ve ona güvende olduğunu söylemeye gidiyorum."

Ranger, adamın Ranger'ın tepkisi karşısında şaşırdığını biliyordu. *Ben de öyleyim.* Ranger arabasına bindikten sonra sahile doğru gitti ve beklenmedik gözyaşlarının akmasına izin verdi. *Belki de başımdaki yara tamamen iyileşmemiştir.* Bitirdiğinde göğsü ağrıyordu. Telefonu birkaç kez çalmıştı ve yine çaldı.

"Kahretsin dostum, neredesin?" Alec sordu. "Hepimiz endişelendik. Tüm haberlerde vurulma olayı ve Zilah'ın tutuklanması var. Bu birkaç saat önceydi."

"Ben iyiyim. Olanları sindirmek için zamana ihtiyacım vardı." "Ver şu telefonu bana."

Haley'nin sesini duydu ve ona ihtiyacı olduğunu anladı. "Hemen eve git. Seni burada istiyorum."

"Vay canına, otoriter olabiliyorsun ama hoşuma gitti. On beş dakika içinde orada olacağım." Arabayı çalıştırdı. "Motorun sesini duyabiliyor musun?" Sesi yumuşadı. "Eve sağ salim dön."

* * *

RANGER evine varıp kapıyı açtığı anda içerisi sessizdi. "Haley," diye seslendi.

"Burada," diye cevap verdi.

Kadının sesini takip etti ve onu yatak odasının kapısında dururken buldu. Yüreği ağzına geldi. Üzerindeki tek şey transparan bir gecelikti. Ranger güçlükle yutkundu. Boğazı kurumuştı.

Haley uzanıp onun elini tuttu. "İçeri gel." Ranger koridora bir göz attı. "Annen nerede?"

"Güzel bir otelde, tüm yemekleri ve eğlencesi bizim tarafımızdan karşılanan bir gecenin tadını çıkarıyor."

"Gerçekten mi?" Ranger gülümsedi ve eğildi. Dudakları onunkilere değdi. Elleri aşağıya doğru inip kızın yumuşak kalçalarını kavrarken öpücüğü derinleştirdi.

Kadın ondan uzaklaştı ve adam inledi. Elini tutarak onu yatağa götürdü ve yavaşça soydu, giysileri çıkarken vücudunu öptü.

Haley geri çekildi ve onun güçlü, kaslı vücuduna baktı. "Bir silah almalıyım."

Dirk'ün kaşları kalktı. "Ne için?"

"Bütün kadınları erkeğimden uzak tutmak için."

Onu kollarının arasına aldı. "Yani, ben senin erkeğimim. Bu da seni benim kadını yapar."

Haley gülümsedi. "Evet."

Yatağın üzerine düştü ve yuvarlanarak göğsünün üzerine düştü. Sıcak, yumuşak vücudu ona doğru kıvrıldı.

"Birbirimize çok iyi uyuyoruz," diye fısıldadı kulağına ve kulak memesini hafifçe ısırdı. Sonra onu tekrar yuvarladı, dirseklerinin üzerine eğildi, böylece vücudunu başından ayaklarına kadar inceleyebildi. Kızın her yeri kızardığında sııttı.

"Kimse sana benim gibi bakmadı mı?"

"Hayır. Dediğim gibi, çıktığım erkeklerin çoğu ben onlara defolup gitmelerini söylemeden önce bu aşamaya gelememi."

"Bana söyledin ama ben dinlemedim."

"Fark ettim." Elleri adamın geniş omuzlarını ovuşturdu ve göğsüne doğru indi. Sonra onu sırt üstü yatırdı. "Bana izin verdin."

"Evet. Benim için ne planladığınızı görmek istiyorum."

"Başından başlayacağım." Parmaklarını adamın gür saçlarında gezdirdi ve dudaklarını öpmek için eğildi. Dilini kulağının üzerinde gezdirdi.

Dirk onu tekrar altına aldı. "Hiç adil değil. Ben de tatmak istiyorum." Başını eğdi ve meme ucunu emdi. Kadın titrediğinde sıırttı.

"Üşüdün mü?"

"Zamanını boşa harcıyorsun. Meşgul ol."

Göğüslerini emdi ve dişlerini her bir meme ucunda gezdirdi. Bunu yaptığında, eli en hassas noktasını ovma için aşağı kaydı.

"Dur," dedi soluk soluğa.

Dirk şaşırması bir halde ona baktı. "Seni incittim mi?"

"Hayır, çok hızlı gidiyorsun. Vücudunu tanımak için ben de zaman istiyorum."

Güldü. "Sevgilim, bütün gece bizim. Bu odada güneş doğana kadar seninle sevişmek niyetindeyim, belki ondan sonra da."

"Bunu sadece iki kez yaptığımı biliyorsun, o da lisedeyken." Dirk'ün başı geriye gitti. "Gerçekten mi?"

Kızardı. "Evet."

"O zaman olabildiğince yavaş yapacağım." Onu yüzüstü çevirdi ve boynundan başladı, aşağı doğru inerken öptü, ısırđı ve ovdu.

"Aman Tanrım. Seninle sırf sırt masajı için evlenebilirim." Sesini duymak zordu ve öne doğru eğildi.

"Benimle evleneceğini söylediğini mi duydum?"

Omzunun üzerinden baktı. "*Olabilir* dedim."

"Ah, demek söyledin. Sabaha kadar bir evet bekliyorum." Kadın kıkırdadı ve adam topuklarının üzerine oturdu. "Durma," diye inledi kadın.

"Elimde değil. Senin kıkırdadığını hiç duymamıştım. Kendim duymamış ol s a y d ı m asla inanmazdım."

"Keyfini çıkarın. Nadiren kıkırdarım."

"Bahse girerim istediğim zaman seni kıkırdatabilirim."

"Ne yaptığımızı unuttun mu? Bir kadından daha kötüsün, çok konuşuyorsun."

"Bu kadar yeter." Onu sırt üstü çevirdi ve karnını öpmek için aşağı indi. Parmakları onun ıslaklığına kaydılar ve daha fazlası için yalvarmasına neden olan noktada hareket etti. Parmakları meme uçlarında sıkılaşıırken aşağı indi ve tatlılığının tadına baktı.

Kadının yüzüne baktı ve komodinin üzerinde gördüğü prezervatife uzandı. *En azından birimiz korunmayı düşünmüştü.*

"Seni seviyorum," diye fısıldadı ve onun sıcaklığının içine kaydılar.

Onu içine almak için kalçalarını kaldırdılar. Adam daha derine ve daha hızlı girdiğinde, kadının zevk çılgılığı kulaklarında yankılandı.

* * *

Onun hızını takip ederken vücudunda ATEŞ DALGALARI dolaştı. Adam onu gittikçe daha yükseğe çıkarırken nefesi kesiliyordu. Açısını değiştirdiğinde ve her itişte yumruğuna bastığında, çılgılık attı ve bir zevk gökyüzüne uçtu. Vücudunun her parçası sarsıldı ve ona sıkıldığında, birlikte zevk dalgalarını yaşarken sevinçle bağırdılar.

Titremeleri ve sert nefes alışları azaldığında Dirk sırt üstü döndü ve onu kendine çekti. Onu alnından öptü.

Haley onun boynuna sokuldu ve onu öpmek için başını kaldırdı. "İyi ki annemi otele göndermişim."

"Ben de öyle. Annen bu gece için gitmesinin istenmesini nasıl karşıladı?"

"Gittiği için çok mutluydu." Haley başını kaldırdı ve ona baktı.

"Sizi tek damadı olarak tercih ettiğini tüm sözlerinden anlamış olmalısınız."

Dirk onu sırt üstü yatırdı. "Beni tercih ettiği fikrine kapıldım. Beni neden o anda aradın?"

"Sana ulaşmaya çalıştım ama cevap vermedin. Sonra..." Haley tereddüt etti ve gözlerini kaçırdı. "Yüzbaşı Buchanan'ı aradım," dedi aceleyle.

"Umarım bana kızmazsınız. Polis şefiyle görüşeceğini söyledi. Bana geri döndüğünde, başarılı olduklarını ve kısa süre sonra gittiğinizi söyledi."

Kadın tekrar ona baktı. "Bir şeylerin ters gittiğini hissettim ve sesini duyduğumda neredeyse rahatlayarak ağlayacaktım."

Dirk onu öptü ve yataktan yuvarlandı. "Duş alalım, bir şeyler atıştıralım ve dışarıda, verandada tekrar konuşalım."

"Birlikte duş almayı mı kastediyorsun?"

Gülümsedi. "Bunu da mı daha önce yapmadın?"

"Hayır. Benim sevişme konusunda tanıdığın en sıkıcı ve beceriksiz kadın olduğumu düşünüyor olmalısın."

"Çok heyecanlıyım. Sana birlikte yaşayabileceğimiz tüm zevkleri göstereceğim." Onu kucağına aldı ve ayağa kaldırmadan önce banyoya doğru yürüdü. "Suyun sıcaklığını ayarlayayım ve içeri girelim."

Memnun kaldığında onun elini tuttu ve birlikte duşa girdiler. "Kollarını boynuma dola."

Haley onun dediğini yaptı. Sonra bacaklarını kaldırdı ve beline doladı. Onu karo kaplı duş duvarına yasladığında, elleri Haley'nin göğüslerini okşadı ve onun sıcaklığına doğru kaydı. Kadın içgüdüsel olarak onun etrafında sıkılaştı ve inledi.

Sıcak nefesi kulağına değerken fısıldadı: "Seni seviyorum ve benimle evlenmen için seni ikna edeceğim."

Adamın sıcak tenine doğru yaklaştı ve adam daha hızlı hareket edince, kadın kendini bıraktı ve adamın etrafında daha da sıkılaşıırken vücudunda zevk dalgaları yayıldı.

* * *

DIRK'ün nefesi kesildi ve vücutları birlikte yükseldi. Onun sevebileceği tek kadın olduğundan hiç şüphesi yoktu. Ne pahasına olursa olsun, onu kaybetmeyecekti.

Dikkatlice bacaklarının aşağı kaymasına izin verdi ve dengesini bulana kadar onu tuttu. "Sanırım yemek yesek iyi olacak yoksa bizi bir iki gün içinde bitkin ve açlıktan ölmüş halde bulacaklar."

Kadın kıkırdadı ve adam bu sese bayıldı. *Sanırım nadiren kıkırdayacak kadar kendini bırakmış bir kadın.*

Dirk, "Sen giyinirken ben de bize kahvaltı hazırlayayım," dedi. Duştan çıktı, kurulandı ve şortunu çekti. Sonra elini ıslak saçlarının arasında gezdirdi.

"Bu adil değil. Erkekler çabucak giyinebilirken, kadınlar daha fazla kıyafet giymek, makyaj yapmak ve saçlarına şekil vermek zorunda kalıyor." Onun yanında durdu ve aynaya baktı. "Kısa, kıvrık saçlara sahip olmanın daha kolay olduğunu itiraf etmeliyim. Onunla fazla uğraşmam gerekmiyor."

"Bu yüzden mi kısa tutuyorsun?"

"Evet, ben de az makyaj yapıyorum. İşimden dolayı fazla zamanım olmuyor,

Çoğu kadının güzel görünmek için yaptığı onca şeye rağmen şükürler olsun."

"Sen doğuştan güzelsin."

Onu kapıya doğru itti. "Ben açım. Beni iltifat yağmuruna tutmana gerek yok."

"Buna alışın. Sanırım gençken ailen seni övgüden mahrum bıraktı. Bu sorunu düzeltmek niyetindeyim."

* * *

O yatak odasından çıktığında, Haley banyo aynasının önünde duruyordu. Cildi açık pembe bir renk almıştı ve gözlerinin farklı görüldüğünü düşünüyordu. *İlk kez aşık oluyorum ve kendime bile farklı görünüyorum.*

Bir SEAL'i sevmek, sekizden beşe çalışan bir adamı sevmekten farklıdır. Dirk görevde olacak ve bu benim denizaşırı görevde olduğum zamanla aynı zamana denk gelebilir. Sanırım çocuk isterdi. Ben ister miyim? Ve eğer istersek, çocuğumuzu ya da çocuklarımızı onlara bırakacak kadar güvenilir kimi bulabiliriz? Bir adım geri çekilmem gerek. Ama yapabilir miyim?

"Daha giyinmedin mi?" Dirk banyo kapısında durarak sordu. "Kahvaltımıza başladım. Sadece birkaç dakika daha sürecek."

Haley onun sesiyle irkildi. "Bu kadar zaman geçtiğini fark etmemiştim. Uzun sürmez."

Dirk odanın içine girdi ve onu vücuduna doğru çekti. "Çok fazla düşünme. Sorunların çözülmesinin bir yolu vardır."

Başını arkaya yatırdı ve ona baktı. "Filozof mu oluyorsun?"

"Belki." Kadının çıplak sırtını sıvazladı. "Giyin yoksa seni yatağıma atarım ve asla yemek yiyemeyiz."

"Çık dışarı. Bir dakika içinde orada olacağım. Acıktım.

Göz kırptı. "Ben de öyleyim ama sadece yemek için değil." Odadan dışarı çıktı.

Haley hızla kullandığı odaya koşup şortunu ve kolsuz gömleğini giydi. Mutfağa varmadan önce pastırma ve kreplerin kokusunu aldı.

"Ve adam yemek de yapabiliyor."

"Evet, birkaç tarifte oldukça iyiyimdir. Beni nasıl geri çevirebilirsin?" "Bu büyük bir soru."

"Kreplerimi yerken bunu düşün."

* * *

DIRK krepleri verandadaki şemsiyenin altındaki masaya taşıdı. Haley, üzerinde kızarmış ekmek ve domuz pastırması olan tabakları getirdi. Dirk kahve almak için geri döndü.

"Hızlı yeseniz iyi olur," diye tavsiye etti. "Güzel bir esinti var ama yiyecekleri çabucak soğutacaktır."

"Sorun değil. Ben çok açım."

Kahveleri hariç hepsini bitirene kadar ikisi de konuşmadı. Dirk arkasına yaslandı, bir yudum aldı ve fincanın üzerinden ona baktı. "Annen ne zaman dönüyor?"

"Bugün tramvaya binecek ve çevreyi gezecek. Yarın otelin havuzunun keyfini çıkaracak ve farklı restoranlarda yemek yiyecek. Ondan sonraki güne kadar onu almayacağız."

"Lanet olsun." Dirk dik oturdu. "Saat kaç?"

Haley her zaman taktığı kol saatine baktı. "Şaşırdım. Saat daha on. Sanırım erken uyandık. Ne unuttun?"

"Wolf ve Caroline'ın barbeküsü. Saat üçte başlıyor, yani bolca vaktimiz var. Ben de daha geç sanıyordum." Göz kırptı, "Çok eğlenirken ve zevk alırken zamanın hızlı geçmesi hakkında ne derler?"

"Sampson'ı göreceğim." Dudağının kenarını ısırdı.

"Onun hakkında bugün bir karar vermek zorunda değilsin."

"Biliyorum. Dediğim gibi, evcil hayvan beslemeye elverişli bir işim yok." "Peki bu işte kalmaya kararlı mısınız?"

"Sanırım öyle."

"SEAL olmasaydım zor zamanlar geçireceğimi biliyorum." "Ben dahil hiç kimse senden değişmeni istememeli." "Ben de senden istemeyeceğim."

"Böylece ikimiz de şehirdeyken birbirimizi görebiliriz ve evlenmeyiz."

Dirk ayağa kalktı ve bahçede volta attı. Masaya geri dönerken cep telefonu çaldı. "Alo? Evet, hemen geliyorum."

"Bir görevin var," dedi Haley.

Başını salladı. "Sanırım bunun nasıl gittiğini düşündüğümüzden daha çabuk göreceğiz." Onu öptü. "Üstümü değiştirip gitmem gerek. Ya yalnız geçirdiğin zamanın tadını çıkar ya da annene katıl ve bir günlüğüne turist ol."

Haley kapıdan çıkmadan önce onu sertçe öptü. Sonra boş eve geri döndü. Yatak odasında onun yastığına sarıldı. Onun kokusu vardı.

Onsuz burada kalmak istemiyorum. Onu daha çok özleyeceğim ama onsuz burada olmanın nasıl bir his olduğunu görmek iyi bir deney olabilir.

Cep telefonu çaldı ve ona uzandı. "Alo?" dedi, arayanın Dirk olabileceğini ve gitmeden önce sesini bir kez daha duyabileceğini umarak. Ama değildi.

"Merhaba, Haley. Bu Caroline, Wolf'un karısı. Onun ekibi de çağrıldı. Sanırım büyük bir göreve çıkıyorlar, iki ekip gönderiyorlar," dedi Caroline. "Eşler yine de barbekü yapmaya karar verdiler. Wolf çağrı almadan önce eti neredeyse pişirmişti. Neden bize katılmıyorsunuz?"

"Ben bir eş değilim."

Caroline kahkahalarla güldü. "Bahse girerim siz ikiniz altı ay dolmadan evlenirsiniz."

"Ne kadarına bahse girmek istiyorsun?"

"Diyelim ki kaybeden diğerini sinemaya ve öğle yemeğine götürdü."

"Bana uyar." Sonra Haley derin bir nefes aldı. "Umarım kaybederim."

"Güzel. Gel bakalım. Kayla'nın oğlu ve Sampson burada olacaklar."

"Beni ikna ettin. Sampson'ı görmek için sabırsızlanıyorum. Bunu söylerken sizi daha yakından tanımak için sabırsızlanıyormuşum gibi anlaşılmasın."

Caroline onu rahatlattı: "Seni çok iyi anlıyoruz. Duygularımızı kolay kolay incitemezsin. Biz sertiz. Evliliğin başarılı olması için bu bir SEAL eşinin neredeyse şartıdır."

Haley, "Bir saat içinde size doğru yola çıkacağım," dedi. "Aceleye gerek yok. Seni izliyor olacağız."

Haley hızla giyindi ve makyajını yaptı. Arabasının yanında olmadığını fark ettiğinde henüz dışarı adımını atmıştı.

"Merhaba Haley," diye seslendi bir kadın sesi. Kaldırımında bir araba durmuştu.

Dışarı çıktı. "Ben Jackie, Gordy'nin karısıyım. Barbeküye mi gidiyorsunuz?"

"Evet ama Dirk'ün beni gezdirdiğini fark ettim ve annem onun arabası, ben de benimkini evde bıraktım."

"Barbeküye götürmemi ister misin? Şimdi o tarafa gidiyorum. Ranger'dan sadece birkaç sokak ötede oturuyorum."

"Seni sahilden tanıyorum. Seninle gelmeyi çok isterim," dedi Haley ve arabaya doğru yürüdüler.

Jackie ona gülümsedi. "Ben iyi bir sürücüyümdür, merak etme." "Eminim öylesindir."

Yolda giderlerken Jackie, "Bu Ranger'ın tanıştığınızdan beri çıktığı ilk görev mi?" diye sordu.

"Beni kurtarmalarını saymazsanız öyle."

"Zamanla daha kolay oluyor. Ve çocuklarımız eve döndüğünde, bu başka bir balayı gibi oluyor."

Haley Jackie'ye döndü. "Ben denizaşırı ülkelere giden bir birime atanmış bir FBI ajanıyım. Dirk ve benim bu sorunu çözebileceğimizden emin değilim."

"İşini değiştirebilir misin?"

"Belki, ama bunu isteyip istemediğimi bilmiyorum." "Ranger'ın SEAL'den ayrılmasını mı istiyorsun?"

Haley başını salladı. "Ondan sevdiği bir işi bırakmasını asla istemem. O ve çocuklar kardeş gibiler ve çok fazla iyilik yapıyorlar. Bunların çoğu bilinmiyor bile."

"Bu doğru. Sanırım o yokken düşünecek çok şeyin var." "Evet." Haley derin bir nefes aldı ve günün geri kalanında pencereden dışarı baktı. yolculuk.

Caroline'ın evine vardıklarında Jackie onu kolundan tutarak durdurdu. "Umarım sorularıyla gününüzü mahvetmemişimdir."

Haley gülümsedi ve kadının düşünceliliğine minnettar oldu. "Hayır. Yine de bana düşünecek çok şey verdiniz."

CHAPTER 12

RANGER, Yüzbaşı Buchanan'ın ofisine girdi. "Komutanın bunu aldığını görebilir misin?"

"Umarım SEAL ekibimizden ayrılmıyorsundur."

Ranger cevap vermeyince kaptan başka bir şey sormadı. "Siz gidin. Bunu Komutan'ın paketine ekledikten sonra hemen geleceğim. Uçak birazdan havalanacak."

"Teşekkürler." Kaptan dışında gemiye en son Ranger bindi.

Kaptan Buchanan onları etrafında toplanmaya çağırdı. "Genelde yola çıkmadan önce plan yaparız ama zamanımız yoktu. Geçen sefer peşinde olduğumuz lider görüldü, kimliği tespit edildi ve iner inmez peşine düşeceğiz."

Başını kaldırdı ve Wolf'tan evrak çantasını ona vermesini istedi. Sonra kaptan birkaç kâğıt çıkardı. "Her biriniz için bir tane var. Onları inceleyin. İniş için zamanımız yok. Eğer hızlı hareket etmezsek, yine sisin içinde kaybolacak. Onu bizimle birlikte geri getirmek istiyorum."

Hepsi yerlerine oturdu ve harita ile planı inceledi. Daha sonra bir araya gelerek not ettikleri sorunları ya da yapılması gerektiğini düşündükleri değişiklikleri tartıştılar. Yüzbaşı Buchanan paraşütlerini işaret etti. "Onları ne zaman takacağınızı söyleyeceğim. İndikten sonra bir araya gelip kampa doğru yola çıkacağız. Bu bir Uzun bir yürüyüş olacak ve gelişimizi fark etmelerini önlemek için tetikte olmak istiyoruz. "Wolf, senin takımın doğudan gelecek ve Jackson, seninki de

Batı. Sorusu olan var mı?" Kaptan etrafına bakındı. "Pekâlâ, dinlenin. İndiğimizde işler zorlaşacak."

Ranger uyumadı ama gözlerini kapatıp dün geceyi ve bu sabahı düşündü. Haley'i şimdiden özlemişti. Ama kaptan herkesin yanına gelip paraşütle atlamaya hazırlanmalarını söylediğinde, Ranger her şeyi bir kenara bıraktı.

görev dışındaki düşünceler.

Paraşütle yere indiler ve gece gözlüklerini taktılar. Wolf ve ekibi doğuya doğru yürüdü. Yüzleri siyaha boyanmıştı ve yemyeşil ormanın içinde kayboldular.

Yüzbaşı Buchanan, Jackson ve ekibine hareket etmelerini işaret etti. Geri dönmeleri için o noktada kalacak ve yönleri ekipten ekibe ve kendisine doğru ilerletecekti.

Her iki ekip de karanlığa karıştı ve sessizce çok sayıda erkek, kadın ve çocuğu öldüren adamın saklandığı kamp alanına doğru ilerledi. Kamp ateşini görebilecek kadar yaklaştıklarında Yüzbaşı Buchanan'a mesaj gönderdiler.

"Shadow'a söyleyin, şüphelimizin hâlâ yerinde olduğunu doğrulamak için ne kadar yaklaşabileceğini görsün."

Gölge emirleri aldığıında Jackson'a başıyla onay verdi. Karanlıkta çok az kişinin yapabildiği gibi kayan Gölge, çalılıklardan ağaçlara santim santim ilerledi ve yavaş yavaş ateşin yanındaki adamları görebilecek kadar yaklaştı. Hiçbiri aradıkları adam değildi. Yüzbaşıya mesaj gönderdi.

Geri dönüş mesajı: *Yerinizde kalın, izleyin, dinleyin.*

Shadow kendisine en yakın oturan adamın yakındığını duydu.

"Keşke," diye başıyla sol taraftaki çadırı işaret etti, "burayı terk edecek kadar cesur olsaydı. Yiyecek azalıyor ve bir iki yudum soğuk bira ve bir yudum viski iyi gelirdi."

"Sen ve ben," dedi başka bir adam.

Üçüncü bir adam onlara çenelerini kapatmalarını söyledi. "Sizi duyarsa vurmazsa da vurur. Sanırım ormanlar onu etkiliyor."

İlk adam güldü. "Neden onu ihbar edip ödülü almıyoruz?"

Kısa boylu, şişman bir adam çadırdan çıktı, silahı nişan almış ve sabit tutuyordu. Yüzü soluk bir griye dönmüş olan konuşmacıya baktı. "Ne dediğinizi duydum."

"Öyle demek istemedim patron."

"Bence sen yaptın." Çadırdaki adam silahını kaldırdı ve adamını iki kaşının arasından vurdu. Grubun etrafına baktı.

* * *

WOLF kaptanla telefonda konuşuyordu. "Sanırım şimdi saldıracağız."

Gölge'den aktarılan durumu hızlıca açıkladı. "Yapın. Hepiniz aynı anda."

Gölge ayağa kalktı ve ateşin etrafındaki tüm adamların sıçramasına neden olan bir çığlık attı. Silahlarına sarıldılar ama artık çok geçti. Wolf ve Jackson'ın ekibindeki adamlar etraflarını sarmıştı.

Peşinde oldukları adam Gölge'ye doğru ateş etti ama ortadan kaybolmuştu.

SEAL'lar esirleri etkisiz hale getirdi ve Wolf ile Jackson Yüzbaşı Buchanan'la temasa geçti.

"Çabuk geri dönün. Pilot size doğru gelen bir grup tespit etti. Bağladığınız gruptan çok daha büyük bir grup. Adamların ağızlarını bantlayın ki mürettebatlarına seslenemesinler."

"Çoktan hallettik. Yangını söndürdük ve size doğru geliyoruz," diye bildirdi Jackson.

Mahkûmlar ayak sürümeye çalıştı. Jackson, takviye kuvvetlerin geldiğini bildiklerini ve bu adamların yakınlarda olabileceğini düşündü.

Jackson diğerlerine başıyla işaret etti ve bıçağını tüfeğinin ucuna taktı. Önündeki mahkûmun sırtına zar zor bir bıçak sapladı ve adam hızla ilerledi.

Karanlık ve sık çalılıklar arasında sessizce ve hızla ilerlerken Wolf onlara yol gösterdi.

Kıyıya varır varmaz birkaç helikopter belirdi ve halatları indirdi. Önce mahkûmlar yukarı çekildi ve SEAL'lar son adamı da zamanında içeri aldı. Helikopterler hızla uzaklaşırken, bir grup adam nehrin kenarına koştu ve onlara ateş etti.

Aralarındaki mesafe arttıkça SEAL'lar onları görmezden geldi. Yüzbaşı Buchanan derin bir iç çekti. "Sanırım hepiniz bunun için bir madalya alabilirsiniz."

"Bu komik olurdu," dedi Mozart. "En kolay ve en hızlı görevlerimizden biri olmalı."

Helikopterden uçağa transfer için hiç vakit kaybetmediler. Washington mahkûmların derhal Amerika'ya getirilmesini istiyordu. SEAL'lar da onlarla birlikte gitmiş, bağlı olmalarına rağmen gözlerini dört açmışlardı.

İndiklerinde, Kaptan Buchanan ayrılmadan önce Ranger'ı durdurdu. "Lütfen isteğinizi uzun uzun düşünün."

"Yapacağım." Ranger arabasına koştu ve neredeyse hız sınırını aşarak evine vardı. Karanlık ve sessizdi. Daha kapıdan girmeden kızın gittiğini anlamıştı.

* * *

HALEY geceyi annesiyle birlikte otelde geçirdi. Kahvaltıdan sonra odaya geri döndü. "Anne, planladığın gibi eğlenmene bak. Ben ofise gidiyorum. Biraz iş yapmam lazım."

"Dirk senin gittiğini görünce üzölmeyecek mi?"

"Bir süre daha dönmeyeceğinden eminim. Patronum işe geri dönmemi bekliyor. Şu ya da bu sebepten dolayı son zamanlarda çok fazla işe gitmedim. Bugün de gelebilirim."

"Pekâlâ. Bu lüks konaklamanın tadını çıkarıyorum. Bunu karşılayabileceğinden emin misin?"

"Eğer istersen daha fazla zaman ayırabilirim."

"Hayır, bu iyi. Ama belki daha sonra başka bir savurganlık için geri dönerim."

Haley annesine sarıldı ve fısıldayarak, "Yaşadığımız tüm zor zamanlar için özür dilerim. Seni seviyorum." İkisi de ağlamadan önce aceleyle odadan çıktı ve koridora indi.

Ofisine doğru uzun bir yürüyüşü ama Haley'ye geleceğı hakkında düşünmek için zaman kazandırdı. Hava son günlere göre daha serin olduğı için ceket giymişti. Birkaç kez derin derin nefes aldı ve birkaç dakika oturup kaldırımın karşısına geçerek iskeleye baktı. Turistler için kullanılan gözlem teknelerinden biri hareket ediyordu.

Kalp atışları giderek yavaşladı ve rahatladı. Yürüyüşünü bitirmek için ayağı kalktı.

FBI binası göründüğünde adımlarını hızlandırdı ve içeri girip doğrudan ofisine yöneldi. Masasının bir tarafını kâğıtlar dolduruyordu. Oturdu ve onları gözden geçirdi.

"Dönmüşsün," dedi Mike Powers kapının eşiğinden. İçeri girdi ve Ava'nın sık sık oturduğu sandalyeye oturdu. "Nasılsın? Ava'yla arkadaş olduğunuzu biliyorum."

"Kulağı çılğınca geldiğini biliyorum ama onu özölüyorum. Yine de geçen gün SEAL'lerin çoğunun eşlerini tanıdım ve sanırım iyi arkadaş olacaklarına güvenebilirim."

Gölümsedi. "Sanırım öyle. Seninle bir sonraki görev hakkında konuşmaya geldim. Güney Amerika'da olacak. Gitmek isteyeceğınızı umuyorum." Ona bir dosya uzattı. "İşte planlar. Bunlara bir göz at, sonra konuşuruz."

"Elbette." Haley dosyayı açtı ve bilgileri okudu. Sonra da yere bıraktı. *Hâlâ bu işi yapmak istiyor muyum? Bu işe devam etmeye mi yoksa Dirk'le evlenmeye mi karar vermeliyim? İkisi birbirine asla uymaz.*

Telefonu aldı. "Alo?"

"Evimden
ayrılmışsın."

Onun sesini duyunca gülümsedi. "Geceyi annemle geçirdim ve kahvaltı ettik. Sonra işe yürüyerek gittim. Sonsuza kadar uzak kalamazdım. Gitmen uzun sürmedi."

"Hayır. Hatırlayabildiğimden daha hızlı dönmeyi başardığımızı söylemekten memnuniyet duyuyorum."

"Ekibim bir göreve çıkmaya hazırlanıyor."

"Anlıyorum. Bu akşam yemeğe çıkabilir miyiz? Harika yemekleri olan sakın bir yer biliyorum."

"Bu hoşuma giderdi."

"Seni altıda alırım."

"Tamam, bekliyor
olacağım."

Zamanı gelmişti. Haley karar vermek zorundaydı, ya iş ya da Dirk'le evlenmek.

* * *

"ACELE ETMEYİN. Bir hafta kadar üzerinde düşün," dedi Kaptan Buchanan. "Teşekkürler."

Ranger onu neredeyse hiç duymadı. Bu gece Haley'i görecekti ve Haley onun için en önemli şeydi. Eve döndüğünde bahçeyi biçti, çalıları budadı ve Alec'le birlikte dışarıda oturup soğuk bir bira içti.

"Bugün neşeli ve enerjik görünüyorsun," dedi Alec.

"Öyleyim. Harika bir gün ve Haley ile randevum var."

"Kalbini kırabilir."

"Eğer yaparsa, sanırım bu karma olacak. Geride pek çok kadın bıraktım ve şimdi bundan gurur duymuyorum."

"Kendinizi çok fazla hırpalamayın. Hepimiz duygularımızın işin içinde olmadığını bildiğimiz zamanlarda dikkatsiz davranmışızdır. Yine de, bayanların çoğu uzun vadeli bir ilişki aramadığını itiraf ediyor."

"Sanırım, ama aramak istediğim biri var."

"O zaman bırakayım da sen hallet." Alec kendini ayağına kaldırdı. "Birkaç arkadaşla birlikte atış poligonuna gidiyoruz. Bu gece iyi eğlenceler."

Ranger cep telefonuna uzandı ve Josie'nin numarasını çevirdi. Cevap verdiğinde rahat bir nefes aldı. Ona ulaşmadan önce defalarca aramak istemiyordu.

"Josie, bu Ranger. Nasılsın?" "Ben iyiyim. Sen nasılsın?"

"Güzel. Dinle, seninle evlenmeye söz vermeyerek seni hep bir ipin ucunda tuttuğum için özür dilemek istedim."

Josie güldü. "Biri bana bunun için benden özür dileyeceğini söyleseydi, ona deli olduğunu söyledim. Kendini kötü hissetme. Davetlerini kabul edip etmemeye ben karar verdim. Sanırım birbirimize tanıştığımız herkesten daha çok değer veriyorduk. Bu yüzden bir araya gelmeye devam ettik."

"Ama nişanlımla tanıştığımda, seninle birbirimizi hiç sevmediğimizi fark ettim. Sen ve ben birbirimizden çok hoşlanıyorduk. Giles'a senin hakkında her şeyi anlattım. O da geçmişte benzer bir deneyim yaşamıştı. Ben mutluyum, Ranger. Umarım sen de öyle olursun."

"Beni affetmen beni daha iyi hissettiriyor."

"Sen iyi bir adamsın. Seninle evlenecek mi? Balo salonunda birlikte olduğun bayanla mı?"

"Umarım öyledir. Haley beni vahşi bir kovalamacaya sürükledi." "Öyle bir kadına ihtiyacın var."

Kıkırdadı. "Evet, istiyorum. Bu akşam yemeğe çıkacağız ve dördüncü ya da beşinci kez evlenme teklif edeceğim."

"Aferin ona. Eminim sizi çok mutlu edecektir."

Telefonu kapattığında, Ranger aradığı için memnundu. *O harika bir kadın. Aşkını bulduğu için mutluyum. Umarım bu gece evet cevabını alırım.*

* * *

HALEY kapıyı açtığında Dirk ona bakakaldı. Sonunda ona getirdiği çiçekleri uzattı ve "Çok güzel görünüyorsun" dedi. Kızın yanakları pembe bir renge büründü.

"Sana daha çok iltifat etmeliyim, böylece buna alışırsın," diye takıldı Dirk. Onu içeri davet etti. "Gitmeden önce bir şeyler içmek ister misin?"

"Hayır, yaklaşık otuz dakika içinde restoranda olmamız gerekiyor. O sürenin çoğunu oraya gitmek alır." Kapıya en yakın sandalyenin üzerinde bir şal gördü. "Bu senin şalın mı?"

"Evet, restoranlarda üşüme eğilimindeyim. Klimaları genellikle düşük ayarda çalıştırıyorlar."

Dirk şalı ona sardı ve boynuna bir öpücük kondurdu. "Parfümünü ve siyah elbiseni beğendim."

"Terbiyeli ol," dedi ama gülümsedi.

"Yemek sırasında deneyeceğim, ama döndükten sonra hiçbir şey için söz vermiyorum." Eğildi ve onu usulca öptü. "Seni özledim."

"Gitmen uzun sürmedi."

"Yeterince uzun. Beni özledin mi?"

"Belki biraz," diye alay etti. "Hadi yemeğe gidelim. Açlıktan ölüyorum. Senin için bir eve dönüş hediyem var ama daha sonra alabilirsin."

"Bu ne sürpriz," dedi Dirk. "Benim de senin için bir sürprizim var. Yemekten sonra evime gidip şöminenin önünde bir şeyler içmeye ve sürprizlerimizi paylaşmaya ne dersin?"

"Yarın beni işe götürecek misin?"

"Evet." Onu arabasına kadar geçirdi. Kapıyı açtığı anda, "Annen nerede?" diye sordu.

"Hâlâ otelde yaşıyor." "Vay canına. Aferin anneme."

"Bizi yeterince uzun süre yalnız bırakırsa birbirimizin kollarına düşeceğimize inandığından eminim."

"Bilirsin, anneler genellikle haklıdır." Dirk sırttı ve kapıyı kapatarak ön tampondan kendi kapısına doğru yürüdü.

Yemeğe giderken çok az konuştular. Radyosunda klasik müzik çalıyordu. Restoranın önünde durduklarında bir adam ona inmesi için yardım etti ve bir diğeri de arabayı park etmesi için Dirk'ün anahtarlarını aldı.

Bina eski tuğlalardan yapılmıştı ve zarif bir havası vardı. Haley Dirk'e doğru eğildi ve fısıldadı, "Bunu karşılayabileceğinden emin misin?"

Onu alnından öptü. "Endişelenmeyi bırak. Her gün değil, ama kesinlikle özel bir durum için."

Şef garson onları yarı kapalı bir masaya götürdü. Ortada kırmızı güllerle dolu büyük bir vazo duruyordu. Dirk, güllere ve aydınlatılmış bir bahçeye bakan bir pencereye bakan sandalyesini çekti. Adam da onun karşısına, binanın ön tarafına bakacak şekilde oturdu.

Haley öne doğru eğildi. "Bu çok fazla. Size bir servete mal oluyor olmalı."

"Para konusunda çok iyiyimdir. Birikimlerime hiç zarar vermiyor."

"Tamam, uyarayım, menüdeki en pahalı şeyi sipariş ediyorum."

Güldü. "Biftek ve ıstakoz olacak." "Güzel, açlıktan ölüyorum."

Garson siparişlerini almak için geri döndü. "Hanımım acıktı, o yüzden aperatiflerle başlayalım." Haley'e baktı. "Çorba mı yoksa başka bir şey mi?"

"Bu akşam için hazırladığınız özel çorbayı denemek isterim."

"Ben de aynısından alacağım," dedi Dirk. "Hanımefendi de biftek ve istakoz istiyor."

Ben porterhouse bifteği alacağım."

Garson, Dirk'ün ısrarla içmek istediği şampanyayla döndü.

Kadehini kaldırdı.

"Tanıdığım en güzel kadına, en kararlı, cesur ve sevdiğim kişiye."

Haley kızardı ve bir yudum aldılar. Sonra da zarflarını paylaşmalarını önerdi. Dirk, "Bayanlar önden," dedi ve kendi zarfını ona uzattı.

Elleri titreyen Haley mührü kırdı ve tek bir sayfa çıkardı. Okudu.

Sevgili Haley, hayatımı değiştirdin ve çok daha iyi bir hale getirdin. Seni seviyorum ve yakında seninle evlenmek istiyorum. İşlerimizin mutlu ve verimli bir evlilik için elverişli olmadığını biliyorum. Benim için ne kadar önemli olduğunu göstermek ve evet demeni istediğim için üste SEAL eğitmeni olmak için başvurduğum. Artık görev yok. Lütfen evlen benimle.

Mektubu okumayı bitirdiğinde Haley gözyaşları içindeydi. "Al. Bir şey söylemeden önce, lütfen kartımı okuyun."

Dirk şaşkınlıkla zarfı aldı ve içinden kartı çıkardı. Ön yüzünde "*Seni Seviyorum*" yazıyordu. İçinde, hiçbir işin onu kaybetmeye değmeyeceğini ve San Diego'da kalıp denizaşırı ülkelere giden birimlerle birlikte çalışacağı bir işi kabul ettiğini anlatıyordu. Onların ofisle irtibatını sağlayacaktı ama denizaşırı seyahatler olmayacaktı.

"Yakalandıktan sonra ilk döndüğümde teklif ettiği işi istediğimi belirten notumu masasına bıraktım."

Dirk onun iki elini de tuttu. "İkimizin de birbirimiz için sevdiğimiz işlerden vazgeçmeyi teklif ettiğimize inanamıyorum." Elleri onunkileri sıkıca kavradı. "Bu kadar çok sevdiğin şeyden vazgeçmene izin veremem."

"Seni sevdiğim kadar değil," dedi Haley.

"Yine yüzün kızarıyor," dedi Dirk. "Nasıl kızarılacağını bildiğini sanmıyordum."

"Bu farklı işi yapmak istememin bir diğer nedeni de çocuk sahibi olmak istediğimi fark etmem. Çocuk istiyor musun?"

"Evet, yüzüğümü parmağına takar takmaz denemeye başlayacağız. Yarın, tüm takım arkadaşlarımla yüzük aldığı bir kuyumcuya gideceğiz."

ve düğün tarihini belirleyeceğiz."

"SEAL'ları bırakmanı istemiyorum."

"Emin misin? Diğer işi kabul edersem, yardım etmek için daha çok evde olurum."

"Hayır. Senin ve diğer erkeklerin kaçırdığı barbeküde eşlerle vakit geçirdim. Bunu yapabilirim. Birbirlerine verdikleri desteği gördüm. Aynı şeyin benim için de geçerli olacağına dair bana güvence verdiler."

Dirk yutkundu ve yere baktı.

Haley elini masanın üzerinden onunkine uzattı. "Neyin var?"

"Bu kadar şanslı olduğuma inanamıyorum."

Garson yemekleriyle birlikte geri döndü ve ikisi de soğukkanlılıklarını yeniden kazandılar.

"Barbeküye gittiğinde Sampson'ı gördün mü?" Dirk yemek yerlerken sordu.

"Sampson hemen bana doğru koştu. Onu kucağıma aldım, sevdim ve sonra aşağı inip yeni arkadaşı Jacob ile oynamaya hazırды. Onları birlikte izlerken, onu yeni evinden asla alamayacağımı biliyordum. Böyle olması gerekiyordu. Daha sonra, belki evlendikten sonra, aynı kurtarma merkezine geri dönebilir ve bizim için başka bir yavru köpek ya da köpek seçebiliriz."

"Seni üzmediği sürece kulağa hoş geliyor."

"Hayır. Sampson bana çok şey öğretti. Onunla ilgilenmekten keyif aldım ve çocuk sahibi olma fikrini aklıma ilk o soktu."

"Yarın uyandığınızda hata yaptığınızı söylemeyeceğinizden emin misiniz?"

"Eminim." Uzandı ve onun eline dokundu. "Hadi acele edelim ve eve gidelim."

Yemek çok lezzetliydi ama kadın birlikte eve gitmeyi önerdiğinde, ikisi de yemeği bitirmek için acele etti.

Garson yüzünde endişeli bir ifadeyle "Yemeğinizi beğenmediniz mi?" diye sordu.

"Çok lezzetli," dedi Dirk ona. "Düşündüğümüz kadar aç değiliz. Lütfen kalanları bizim için topla mısın?"

"Elbette." Aceleyle gitti.

Sahibi masalarına geldi. "Eğer yemek beklediğiniz gibi değilse, sizden ücret almayacağız."

"Hayır, hayır." Dirk adama gülümsedi. "Daha sonra tadını çıkaracağız. Leydim sonunda teklifimi kabul etti ve yalnız kalmak istiyoruz."

Ellerini birbirine kenetledi ve onlara gülümsedi. "Ah, ne kadar güzel bir

bir fırsat. İlk yıldönümünüz için bize gelmelisiniz ve ücretsiz bir yemek alacaksınız."

"Bu bir söz," dedi Dirk.

* * *

Dirk'ün evine varır varmaz kıyafetlerini çıkardılar. Koridorda ilerlerken onları çıkarıp birbirlerini öptüler. Dirk yorganı geri çekti ve Haley'i yatağa kaldırdı. O da hemen onu takip etti.

Büyük boy yatağın üzerinde yuvarlanırken eller ve dudaklar her yerdeydi. İkisi de hazır olduğunda Dirk prezervatifi takmak için durdu. Haley'nin bacaklarını ayırdı ve onun nemli sıcaklığına doğru kayd. Yüzünü ellerinin arasına aldı.

"Seni seviyorum ve ölene kadar da seni ve çocuklarımızı seveceğim."

"Ölmekten bahsetme. Seni uzun yıllar boyunca rahatsız etmek için etrafımda istiyorum." Sırıttı ve ekledi, "Ve sevmek için."

Dirk onun içinde derinlere doğru hareket etti ve kadın onu sıkıca kavradı. "Kahretsin, bu çok iyi hissettiriyor." Başını kaldırdı ve onun yüzüne baktı. "Düşünsene, uzun yıllar boyunca birbirimizi sevmenin tadını çıkarabiliriz, özellikle de öğretmenlik işini kabul edersem."

İçinden bir ürperti geçti. "Görev sırasında öleceğinden mi korkuyorsun?"

"Hayır. İşimizin tehlikeli olduğunu bilecek kadar aklım var ama becerilerimize, adamlarımıza, ekibimize ve arkamızı kollayacak diğer ekiplere güveniyoruz."

"Benimle tanışmamış olsaydın, SEAL'den ayrılmayı düşünür müydün?" "Asla."

"O zaman bir SEAL ve kocam ol. Senin SEAL olmanı kaldırabilirim. Orada bulundum ve hâlâ da bulunurum ama senin karın ve annen olmayı daha çok istiyorum."

Dirk onun yüzünü ellerinin arasına aldı. "Hayal kırıklığını benden saklamadığına emin misin?"

Ona bir bakış attı. "Herhangi bir konuda duygularımı saklayabileceğimi mi sanıyorsun?"

A r a l a r ı n d a geçen her şeyi düşündü. "Hayır, yapamazdın ve yapmazdın da. Eminim yapmanı dilediğim zamanlar olacaktır." Kadın güldü ve onu sırt üstü yatırdı. "S ı r a bende," dedi ve

Bacağını adamın ortasına doğru salladı. Kadın onu içine aldığı anda, adam inledi. Kadın başını geriye attı ve onu sıkıca kavradı.

Daha sonra duşta Dirk ona sıkıca sarıldı. "Tam bir kaplan oluyorsun."

"Sen gittiğinde, evdeki kaplanını hatırladığından emin olmak istiyorum."

"Merak etme tatlım. Seni bulmam otuz üç yılımı aldı. Seni serbest bırakacak değilim."

* * *

ERTESİ SABAH önce evlilik cüzdanını aldılar, sonra da kuyumcuya gittiler.

"Diğerlerinin başına geldiğini söylediğim tüm o tuhaf şeyleri hatırlıyor musun? Buradan bir yüzük almak seni rahatsız edecek mi?"

"Asla olmaz. Bu fikri sevdim." Kapısını açtı ve dışarı fırladı. "Hadi gidelim."

Haley ve Dirk dükkândan içeri adım attıklarında tezgâhın arkasındaki yaşlı adam gülümsedi. "Ah, ben de sizi bekliyordum. Grubunuzda birbirini en son bulan sizsiniz."

Dirk kaşlarını çattı. "Arkadaşlarımdan biri geleceğim konusunda seni uyardı mı?"

Yaşlı kuyumcu başını salladı. "Sizi bekleyen yüzükler son birkaç gündür daha da ıslıl ıslıl parlıyor."

"Nişanlık için nişan ve alyans, benim için de alyans almak için buradayız."

"Size ne seçtiğimi göstereyim." "Ya beğenmezsek?" Haley sordu.

"Sana ve ailene sağlayacağı korumayı kaybedeceksin." Haley'e daha yakından baktı. "Tehlikeli bir işin var ve hayatında çok fazla öfke var."

Dirk'ü değerlendirdi. "Ve sen yalnız bir evde büyüdün, ne annen ne de başka çocukların var." Ellerini birbirine kenetledi. "Ama evliliğinizde ikiniz de hoşnutluk ve sevgi bulacaksınız ve bu çocuklarınıza da sirayet edecek."

"Hakkımızda bu kadar çok şeyi nereden biliyorsun?" Haley bir yabancıнын kendileri hakkında bu kadar çok kişisel bilgiye sahip olduğu düşüncesiyle kaşlarını çattı.

"Taşlarınıza bakıyorum ve çok şey görüyorum. Bu babadan babaya geçen bir armağan."

"Bize şu taşları göster," dedi Dirk.

Kuyumcu cam vitrinlerin sonuna doğru yürüdü. Eğilip tezgâhın altındaki bir çekmecenin kilidini açtı ve kadife bir kılıf çıkardı. Onu açtığında Haley derin bir nefes aldı ve "Vay canına" dedi.

Alyansın ortası yuvarlaktı ve kenarlarında küçük pırlantalar vardı ama ortadaki taş daha önce hiç görmediği bir şeydi. Mavi, sarı, mor, pembe ve inci renkleri birlikte ışıltıyor, bir gökkuşağı etkisi yaratıyordu.

"Dene bakalım," dedi kuyumcu. Haley tereddütle yüzüğü taktı ve güzelliğine baktı.

Yaşlı adam gülümsedi. "Uyuyor, bildiğim gibi."

Kadife kutuda ayrıca, ışığa bağlı olarak mor ya da maviye dönüşen daha küçük taşlı bir erkek yüzüğü de vardı. Kuyumcu bunu Dirk'e uzattı. Yüzük yine tam oturmuştu.

"Evlendiğinizde iki aileyi bir araya getirecek ve gençliğinizin öfke ve hayal kırıklıklarını ortadan kaldıracak. Aşkınız bir ömür boyu sürecek ve dört çocuğunuz olacak, ikisi erkek, ikisi kız."

"Ben iki tane planlamıştım, ne seks olursa olsun," dedi Haley. "Ben de öyle." Dirk kolunu ona doladı.

Kuyumcu kıkırdadı. "Kısmen haklısın. İki hamilelik ve her seferinde iki bebek olacak."

"İkizler mi?" Haley başını salladı. "İmkânı yok." "Çocuklarınızı beni görmeye getirin."

"Her neyse," dedi Dirk. "Bu yüzüklere asla paramız yetmez. Alışılmadık şeyler ve eminim çok pahalıdırlar."

"Onlar senin içindi. Diğerlerine de söylediğim gibi, sen gittiğinde ailenin onları geri getirmesi gerekiyor. Bir ömür boyu giymek için fiyat daha düşük." Satış fişinin üzerine bir numara yazdı.

Dirk başını salladı. "Asla olmaz. Seni kandırmış oluruz."

"Hepiniz dürüst davrandınız ama onlara da söylediğim gibi, yüzükler ömür boyu ödünç. Çocuklarınızdan biri onları geri getirdiğinde, oğlum burada olacak. Onları bir sonraki özel çift için saklayacağını bilecek."

"Arkadaşlarım daha fazla ödemeye çalışmanın faydasız olduğu konusunda beni uyardı. Bir anlaşmamız var ve uzun ve mutlu bir hayat yaşamanız dileğiyle," dedi Dirk.

"Ah, sen akıllı bir adamsın. Birçok insan uzun ve zengin bir hayattan bahseder ama zenginliğin değerinin mutluluk kadar iyi olmadığını biliyorsun." Yüzükleri yerine koydu

ve kutuyu bir çantaya koydu. Sonra hesabı ödedi ve Dirk ona kredi kartını uzattı.

"İçeri giren herkes için özel bir yzğnz var mı?" Haley sordu.

"ok güzel yzklerim var ama özel olanlardan sadece birkaç tane. Şimdi topladıklarımı kullandım. Bu yüzüklerden başka bir sevkiyat gelene kadar beklemeliyim."

"Bu sık sık olur mu?" Dirk sordu.

"Bazen kırk yıl ya da daha fazla sürer. Bir sonraki sevkiyatı oğlum alacak. Ben yaşılandım ve emekli olmaya hazırım." El ele tutuşımalarını istedi. Kendi elini onlarınkinin üzerine koyarak, ikisinin de bilmediğı bir dilde konuştu. "Birlikteliğınızı ve çocuklarınızı kutsadım ve sizin ve tüm dostlarınız için çok mutluluk diledim."

Sessizce arabaya doğıru yürüdüler. İçeri girdiklerinde birkaç uzun kalp atışı boyunca oturdular ve sonra birbirlerine gülümsediler. "Ona inanmayı tercih ediyorum ve böyle bir hikyeye kanacağımı hiç dşınmemişıtim," dedi Haley.

"Katılıyorum. Kuyumcu bizim için harika ve dolu bir hayat gördü. Daha iyi ne olabilir ki?" Dirk ne doğıru eğildi ve onu öptü. "Hadi gidip hızlı bir evlilik planlayalım, aşkım."

CHAPTER 13

DIRK, JACKSON'ı arayıp haberi verdiğinde arkadaşı hiç şaşırmadı.

"Sana sahip olduğunu biliyordum. Sadece ne kadar dayanacağından emin değildim. Bu harika bir haber. Düğün ne zaman?"

"Yakında. Nereye gideceğimize karar vermeliyiz ve tüm ekibi ve diğer ekiplerden tanıdıklarımızı davet edeceğiz."

"Geniş bir alana ihtiyacınız olacak."

Aramaya başka bir ses girdi. "Merhaba Ranger, ben Kayla. Anladığım kadarıyla siz ikiniz evleniyorsunuz."

"Evet. Töreni nerede yapabileceğimize dair bir fikriniz var mı?"

"Nehir kenarındaki parkı sık sık düşünmüşümdür. Orası sadece ordu için. Düğün için bir masa ve bir alan ayırabilirsiniz. Haley ve annesine planlar konusunda yardımcı olmaktan memnuniyet duyarım."

"Telefonu ona vereyim."

"Merhaba, Kayla."

"Tebrikler. Dirk'le evlenmeyi planladığınız için çok mutluyum. Dirk'e ordu için ayrılan parktan bahsettim. Düğün için belli bir alan isteyebilirsiniz, onlar da orayı kapatırlar. Yoksa kilise düğünü mü yapmak istersiniz?"

"İşimden dolayı kiliseye istediğim kadar gidemiyordum, bu yüzden park kulağa harika geliyor."

"Bir papaz bulmanız gerekecek ya da isterseniz Kijika Heath ve Cheryl için sivil bir tören yaptı."

"Bence açık havada güzel bir yerde yapılacak bir düğün harika bir anı olacak ve Kijika'nın nikâhı kıyması da çok özel olacak." Haley Dirk'e döndü.

"Ne yapmak

"Açık hava düğününe ne dersiniz?"

"Seninle her yerde evlenirim, aşkım.

Haley onu bir öpücükle ödüllendirdi. "Dirk, Kijika'nın seremoniyi gerçekleştireceği açık havada bir düğünün mükemmel olacağını söylüyor."

Müstakbel kocası başıyla onaylayıp kollarını beline dolamak için yaklaştığında ona sırtıttı. Haley'den telefonu aldı ve ekledi, "Acele etsek iyi olur, böylece dokuz aylık evlilikten önce bir çocuğumuz olmaz."

"Bunu duydum," dedi Jackson. "Odanın içinde volta atıp tüm bunları düşündün mü?"

"Birçok kez. Ben hazırım."

Haley telefonu geri aldı. "Kimse hazır olup olmadığını sormayacak mı?"

"Hayır. Sen zaten hazırdın. Sen sadece kaçınılmaz olanı inkâr ettin. ikisi tanıştı."

Haley, "İyi bir mücadele verdim," dedi.

"Kesinlikle öyle. Umarım Dirk seninle başa çıkabilir."

"Bunu yapabilecek tek kişi o."

Kayla telefona geri döndü. "Düğünü ne zaman yapmak istersiniz?"

"Yarına ne dersiniz?" diye sordu ikisi de telefonda.

"Eşleri arayacağım. Eminim üçe kadar hazır olabiliriz. Dirk, Kijika'ya rolünü bildir."

"Yapacağım."

Dirk Haley'i döndürdü ve yatak odalarına götürdü. Onu nazikçe yatağa yatırdı ve dudaklarını onun dudaklarına değdirdi. "Yarın, Bayan Dirk Foster olacaksın."

"Biliyorum. Annemi otelden alsak ve kardeşlerimi arasak iyi olur."

"Peki ya baban?"

Haley tereddüt etti, "Pekala. Onu davet edeceğiz ama çok iyi davranmayın yoksa yan odaya taşınmak isteyebilir."

"Benim aptal karım, seni şimdi ve sonsuza kadar seviyorum. Ben babamı ve yeni karısını arayacağım. Sen anneni ve ailenin geri kalanını ara."

Haley güneş ışığına doğru yürüdü. Mavi gökyüzüne gülümsedi ve gözlerini kapattı. Sonra gözlerini açtı. "Vay canına," dedi yüksek sesle. "Gerçekten mutlu olmanın ne kadar iyi bir his olduğunu hiç bilmiyordum.

* * *

HALEY'in Hava Kuvvetleri'nden kardeşi hariç herkes katıldı. Arthur yakında ziyaret edeceğine söz verdi.

Onu otelden aldıklarında annesi hayal kırıklığına uğramış gibi davranarak, "En azından lüks içinde bir gün daha geçireceğimi sanıyordum," dedi.

Haley ve Dirk tek kelime etmediler. Eve vardıklarında Dirk dışarıda oturmalarını önerdi. "Çok güzel bir gün. Bize içki getireyim."

"Buzlu çay istiyorum," dedi müstakbel kayınvalidesi. "Sanırım buzdolabında biraz olabilir."

Ona döndü. "Çay yoksa hemen yapabilirim." "Sana haber veririm. Git Haley ile otur."

Mutfakta Dirk bir şişe şampanya açtı ve uzun, ince bardaklara doldurdu. Sonra Haley'nin annesi için bir bardak tatlı çay hazırladı. Dışarı çıkmaya hevesli olduğu için atıştırmalıklarla uğraşmadı.

Dirk tepsiyi masanın üzerine koydu. Haley'nin annesi çaya uzandı ve sonra durdu. "Bize katılmaya kim geliyor? Gördüğüm kadarıyla üç bardak... şampanya mı o?"

"Öyle." Dirk ona ve Haley'e birer bardak uzattı. Kendisi de kadehini kaldırdı. "Benimle evlenmeyi kabul eden güzel nişanlımın şerefine kadeh kaldırıyorum. Yarın."

"Vay canına! İkinizi baş başa bırakma planım düşündüğümde daha hızlı işledi." Bayan Quinn gülümsedi. "İkinize de."

"Otel ben önerdim," dedi Haley.

"Her zaman lüks bir otelde birkaç gece kalmak istediğimi söyleyene kadar değil."

Haley düşündükten sonra, "Haklısın," diye itiraf etti. "Ne kadar sinsice." Annesine sırttı.

"İki inatçı insan üzerinde işe yaradı ve buna bayıldım. Bana tüm planları anlat. Oh, ve düğünden hemen sonra ayrılacağım."

"Güzel," dedi Dirk. Sonra elini uzattı ve başını salladı. "Şaka yapıyorum. Umarım istediğin zaman ziyarete gelersin ve özellikle de ben yokken Haley'e eşlik edersin."

Bayan Quinn ayağa kalktı ve hep birlikte sarıldılar. "Ziyarete geleceğim. Ne zaman bebeğiniz olacak?"

"Anne, evli olmanın tadını çıkarmamız için bize bir şans ver."

"Geleceğim ama çok uzun sürmeyecek. Şu anda en önemli şey kızım ve benim alışverişe gitmemiz."

"Wolf ve Caroline'ı ziyaret edeceğim. Onlar bana ne kadar yiyeceğe ihtiyacımız olduğunu söyleyeceklerdir." "Yiyecek konusunu hiç düşünmemiştim," dedi Haley.

"Bu iş gittikçe karmaşıklaşıyor. Belki de adliyede evlenmeliyiz."

"Asla olmaz," dedi annesi.

"Merak etmeyin. Bu kısmı ben halledebilirim. Alışverişinizin tadını çıkarın ve yarın gece için seksi bir şeyler alın."

"Dirk!"

Annesi güldü. "Artık beni utandıran çok az şey var. Bu arada, baban buraya gelip sana söylemeden önce ona boşanma belgelerini gönderdim."

"Anne!"

"Artık zamanı gelmişti. Sadece kendini düşünen bir adamla çok uzun yıllar geçirdim. Arkadaşlarının yanında olmak, başka bir hayata sahip olmak için hala yeterince genç olduğumu fark etmemi sağladı ve düğünden sonra evi satılığa çıkarmak için eve uçuyorum."

"Buna inanamıyorum."

"İnan buna, Haley. Tören ve sevinç bittikten ve sen balayına çıktıktan sonra kardeşlerine haber vereceğim."

"Mutlu olacak mısın?"

"Evet, Haley. Ben zaten kararımı verdim."

Annesi onları öpüp eve girdiğinde Haley başını salladı. "Başım dönüyor. Bu kadar hızlı bir değişimi hiç beklemiyordum."

Dirk onu kollarının arasına aldı ve yüzüne baktı. "Başın dönüyor. Kötü adamı öldüren ve beni bir roketle yere fırlatan kadın mı?"

Haley'nin yüzü utançtan kıpkırmızı oldu. "Evet, o zaman benim de başım döndü. Daha önce kimseyi öldürmemiştim ve seni görmemişim."

"Şaka yapıyorum tatlım ama seninle gurur duyuyorum. Ne kadın ama. Seni asla kızdırmamam iyi olur."

* * *

MÜKEMMEL BİR GÜNDÜ. Dirk, Haley ile özel gününü kutlamak için bir araya gelen tüm ailelere şöyle bir baktı.

Grupları kesinlikle büyümüştü. Jackson ve Kayla'nın Jacob'ı Kijika'nın oğlu Brodie ile oynadı. İki köpek, Scout ve Sampson, etraflarında havlayarak koşuyor ve eğleniyorlardı. Kijika'nın kızı Dacey Rose onun elini tutarken

suyun kenarında durdu ve ayaklarıyla su sıçrattı.

Tören iyi geçmiş, tüm konuşmalar ve tebrikler bitmişti. Haley'nin babası, kızının aklını başına toplayıp işini değiştirmesinden ve doğru adamla evlenmesinden ne kadar memnun olduğunu belirtti.

Dirk karısına baktı. Kolunu karısına dolamıştı. "Umarım babanın söylediklerini bana karşı kullanmaz ve işini değiştirmeye karar vermezsin."

"Seni bulduğumdan ve kardeşlerim ve arkadaşların gibi diğer erkekleri tanıdığımdan beri, onun söylediğı her şeyi engelledim. Beni erkeklere olan güvensizliğimden kurtardınız."

"Dünyada hala bazı kötülerin olduğunu lütfen aklınızdan çıkarmayın."

"Evet, ama sen ve diğer SEAL'lar onları aşağıda tutuyorsunuz." "Seni yalnız yakalamak için sabırsızlanıyorum. Ne zaman gidebiliriz?"

"Şu ana ne dersiniz? Yemeğimizi yedik, pastamızı kestik ve biraz şampanya içtik. Diğerleri istedikleri kadar kalabilirler. Kardeşlerim annemin haberi karşısında şok oldular ama kabul ettiler. Onu havaalanına götürmeyi planlıyorlar. Hepsi aynı zamanda ayrılacaklar." Gülümsedi ve fısıldadı, "Hadi eve gidelim. Eminim kendilerini eğlendirebilirler."

"Buna inansen iyi edersin."

DOKUZ AY ve BİR HAFTA SONRA

Haley dişlerini sıkarak, "Beni bir kez daha itmeye teşvik edersen, sana vururum," dedi.

Dirk sırtıttı. "Doktor daha fazla ıkınırsan bebeğın daha erken geleceğini söyledi. Neredeyse hazırsın. Değil mi hemşire?"

Hemşire sırtıttı, "Evet, ama belki de aileniz ve arkadaşlarınızla birlikte bekleme odasında beklemelisiniz. Onu doğuma aldığımızda sizi çağıracağım."

"Git," dedi Haley. "Seni seviyorum ama git." "Pekâlâ. Ama beni özleyeceksin."

Bir kasılma daha artarken Haley gülmeye çalıştı.

Sancı geçtikten sonra hemşiresi, "Çok güzel," dedi.

"Git bekleme odasına bak. Eminim muhteşem erkeklerle doludur." "Bekar olan var mı?"

"Diğer bir takımından birkaç kişi, ama diğer iki grubun hepsi evli ve çoğu çocuklu. Aman Tanrım, bu zor bir durum."

Hemşire onu kontrol etti. "Hazırsın." Doktoru çağırdı ve o da kabul etti. Haley hemşireye, "Kocama haber ver," diye hatırlattı. "Ben de o tarafa gidiyorum. Arkadaşlarını görmek istiyorum." Bir kasılma daha geldiğinde Haley gülümsemeye çalıştı.

* * *

DIRK aceleyle doğum odasına girdi. "İyi misin?" diye sordu elini tutup sıkarken. "Acıyor ama heyecanlıyım."

Doktorları ona ne zaman ıkınması gerektiğini söyledi. Dirk'e doktorun ilk bebeği havaya kaldırması uzun zaman almış gibi geldi. "İşte oğlunuz."

Haley'nin hemşiresi bebeklerini sarıp sarmaladı ve kucağına aldı. "O çok güzel."

Dirk oğlunu görmek için eğildi. "Sana benzeyecek. Şu koyu kızıl saçlarına bak."

Hemşire Dirk'e "Onu tutmak ister misiniz?" diye sordu. "O zaman onu tartmamız ve kontrol etmemiz gerekiyor."

"Evet," dedi Dirk usulca. Oğlunun gözleri açıldı ve doğruca Dirk'e baktı.

Haley onlara gülümsedi. "Benim saç rengime sahip olabilir ama senin inatçı kare çenen onda da var. Oh," diye nefes nefese kaldı. "Diğer bebeğimiz de geliyor."

Birkaç dakika sonra ikinci oğulları doğdu. İlkinden bile daha yüksek sesle ağladı. Küçük kırmızı yüzü daha da kızardı. Dirk önce onu kucağına aldı. "Öfke, öfke, küçük adam. Kardeşini beklemek zorunda kaldığın için kızgınsın."

Dirk bebeğin başının tepesini öptü ve bebek ağlamayı kesip doğrudan ona baktı. "Al, hazır sessizken annenle tanış." Bebeği Haley'nin kollarına bıraktı.

Bebeğin saçlarını taradı ve gözlerinin içine baktı. "Eminim kızıl saçların dışında tıpkı babana benzeyeceksin." Dirk'e bir bakış attı. "Belki sonraki ikisi de bana benzeyecek. Ama bu ikisi çok güzel," dedi ve bebeği hemşireye teslim etti.

"Yakışıklı, aşkım, yakışıklı."

Doktor yanlarına geldi. "Sıradaki iki kişi dediğinizi mi duydum?" Haley onlara alyanslarını ve yüzüklerini satan adamı anlattı.

tahminini.

"Arkadaşlarıma evlenmeden önce oraya gitmemelerini söylesem iyi olur. Belki yanılır."

"Güvende olmak için, biz tekrar denemeden önce bu çocuklar beş ya da altı yaşında olacaklar.

En iyi doğum kontrol yöntemi nedir?" Dirk sordu.

Doktor gülerek kapıya doğru yöneldi. Kapıyı açtığı anda, "Seks yapmıyorum." dedi. Sonra gitti ve kapının kapanmasına izin verdi.

"Bu komik bile değil," dedi Dirk ve kaşlarını çatarak kapalı kapıya baktı.

"Merak etme tatlım. Hamileliği önlemenin pek çok yolu var. günler. Tek yapmam gereken haplarımı almayı hatırlamak." "Sanırım çocuklar sana her gün hatırlatacaklar."

Haley Dirk'e gülümsedi. "Dışarı çık ve arkadaşlarımıza çocuklardan bahset. Uykum var."

* * *

DIRK bekleme odasına girdiğinde herkes etrafını sarmıştı. "İki sağlıklı oğlum var. İkisi de kızıl saçlı ama Haley bana benzeyeceklerini söyledi çünkü benim inatçı çeneme sahipler."

"Haley bir çocuğun kendisine benzememesinden dolayı hayal kırıklığına mı uğradı? Görünüşlerinin değişebileceğini biliyorsun," dedi Kayla.

"Hayır, bir sonraki grubun kendisi gibi kızlar olmasını bekliyor." Wolf ona, "Yaşlı adam yanılıyor olabilir," diye hatırlattı.

"Bundan şüpheliyim. Tekrar denemeden önce çocuklar beş ya da altı yaşına gelene kadar bekleyeceğiz."

Hepsi güldü. "Sana iyi şanslar." "Ne demek istiyorsun?"

Shadow, "Zaten oğlanlara aşıksınız ve beş yıldan daha kısa bir süre içinde bir ya da iki kız alıp alamayacağınızı görmek isteyeceksiniz," dedi. "Biz şanslıydık ve ilk denememizde her birinden birer tane aldık."

"Ve sana da büyü yapılmadı," diye hatırlattı Dirk Shadow'a. "Doğru."

"Haley hazır olur olmaz siz ikinizi ve ikizleri kutlayacağız." Caroline diğer eşlere başıyla işaret etti. "Ve hepimiz onları görmek için sabırsızlanıyoruz. "Merak etmeyin," diye ekledi, tüm erkeklerin çağrı cihazları çalarken. "Sık sık geleceğiz ve biraz dinlenmesini sağlayacağız."

Haley'nin annesi Dirk'ün sırtını sıvazladı. "Sen dönene kadar kalacağım. En sevdiğim torunlarımı kucaklamak için sabırsızlanıyorum."

"Onlar senin tek torunların," dedi Ranger el sallayıp kapıya yönelirken. Diğer adamlar eşlerine ve çocuklarına veda öpücüğü veriyordu.

"İşte bu yüzden benim favorilerim olabilirler." Haley'nin annesi devam etti. "Onlara çok iyi bakacağım."

Erkekler gittikten sonra eşler Bayan Quinn'in etrafında toplandı. Kayla, "Çizelgeler hazırlayacağız ve her zaman bir yardımcınız olacak," dedi.

"Bu gerekli değil ama çok hoş."

Caroline, "Bir SEAL ve eşinin bebeği olduğunda böyle bir şey yapıyorduk," diye ekledi. "Ama çoğu zaman baba buradaydı, o yüzden çok sık gitmiyorduk."

"İnanılmaz, ne harika bir grup, SEAL'ler ve eşleri. Kızım özellikle şanslıydı. Doğru adam karşına çıkana kadar beklediği için mutluyum."

Kayla güldü ve ekledi. "Ranger için mükemmel biri. Evet demeden önce ona zor anlar yaşatacak bir kadına ihtiyacı vardı."

Caroline, "Ne kadar doğru, duyduğuma göre hoşlandığım Josie nişanlanmış ve yakında evlenecekmiş," diye ekledi.

"Her şey çok doğru bir şekilde sona erdi," dedi Anais. "Gölge her şeyin uzun zaman önce planlandığını söylerdi. Ama bu ikisinin planın işleme için zor anlar yaşattığını da eklerdi."

EPILOGUE

Mühürler geri döndüğünde bebekler iki aylıktı. Dirk arabasını ararken Haley ve annesinin kucaklarında birer bebek olduğunu gördü. Hemen yanlarına koştu.

Haley'i öptükten sonra Dirk sırayla her iki oğlunu da kucağına aldı. O gitmeden önce birkaç isim üzerinde karar kılmışlardı. Kucağındaki oğluna bakarak, "Onları nasıl ayırt ediyorsun?" diye sordu.

"Caden'i tutuyorsun. İnternette anlamının Savaş Ruhü olduğu yazıyordu. Annem Aidan'ı tutuyor, bunun da Küçük Ateş ya da Ateşli Olan anlamına gelmesi gerekiyor. Hatırlayın, bu isimleri kontrol ettiğimizde gülmüştük. Meğer oğullarımıza çok yakışıyorlarmış. Caden ihmal edildiğini hissetmedikçe ya da kardeşinin eli ona çarpmadıkça savaşıyor. Çok iyi bir çift oldular. Aidan herhangi bir konuda hoşnutsuz olduğunda size haber verir, Caden ise o kadar değil."

"Yani Caden'i ben mi tutuyorum?"

"Evet, kızıl saçları Aiden'inkinden biraz daha koyu. Onun dışında tek fark Aidan'ın ayak bileğindeki küçük doğum lekesi. Yemin ederim küçük bir kılıca benziyor," dedi Haley.

"Bu iki savaşçı ebeveyn için uygun bir doğum lekesi." Dirk Haley'ye daha yakından baktı. "Kılıcını bıraktığın için mutlu musun?"

Caden'ın üzerine eğildi ve onu öptü. "Ne düşünüyorsun?"

"Annem bebekleri alıp gece için bir otele gidebilir mi?" diye alay etti. "Hayır," dedi annem. "Ama kulaklarıma tıkaç takacağım."

Dirk ikisini de kucağına aldı ve bebekleri aralarına aldı. "Bir erkek aynı anda hem anneye hem de eşe sahip olduğu için nasıl bu kadar şanslı olabilir?"

Çocukları araba koltuklarına yerleştirirken hepsi gülüyordu. Eve gitmek için arabayı kenara çektiklerinde Aidan gözlerini açtı ve ağlamaya başladı.

"O iyi," dedi Haley. "Babamı evde karşıılıyor."

Aidan'ın eli Caden'a arpıtı ve o da bağırdı. Haley, "Ve diğeri de seni selamlıyor," diye ekledi.

"Kahretsin, evde olmak çok güzel."

*

Serinin bir sonraki kitabı olan *SEAL'in Sürpriz Kurtarışı* şimdi satışta!

ALSOBYRACHELMCNELY

Özel Kuvvetler: Alfa Operasyonu:

SEAL'in Sürpriz Bebeği

SEAL'in Sürpriz Gelini

SEAL'in Sürpriz İkizi

SEAL'in Sürpriz Görevi

SEAL'in Sürpriz Evliliği

SEAL'in Sürpriz Eşi SEAL'in

Sürpriz Kurtarışı

Shock Force One Bir

Öpücükle Mühürlendi

Bir Yeminle Mühürlendi

Bir Twistle Mühürlendi

Diğerleri:

Merak Uyandıran

Sahtekar Israrcı Talip

Rouge Talip

Savaşçı Talip

Amerikalı Talip Soylu

Talip

Kont'un Yılmayan Gelini

Dük'ün Beklenmedik Gelini

Dük'ün Kör Ayartması

Kumtaşları Hayalet Sırlar

Marki'yi Büyülemek

ABOUT THE AUTHOR

Florida'da doğan Rachel McNeely'nin ilk hayalleri arasında bir film yıldızı olmak da vardı. Tabii ki bu gerçekleşmedi. Daha sonra, büyüleyici hikayelerle dolu gündüz düşlerine daldı. Kağıda dökmeye başladığında arkadaşları onun bu hikayeleri kendilerine okumasına katlanmak zorunda kaldı.

Evlilik, çocuklar ve üniversiteye geri dönmek için hayatında bazı sapmalar oldu. Ancak, hevesli bir okuyucu olmaya ve bir kitabının yayınlanacağı günün hayalini kurmaya devam etti. Çocukları büyüdüğünde ve yazacak zamanı olduğunda, bir yazar grubuna katıldı ve yazma ve yayınlama hayalleri gerçek oldu.



Bu hayran kurgu dünyasında burada listelenenden çok daha fazla kitap var, güncel bir liste için www.AcesPress.com adresine gidin

*Amazon sayfamızı şu adresten de ziyaret edebilirsiniz:
<http://www.amazon.com/author/operationalpha>*

Özel Kuvvetler: Operation Alpha World

Christie Adams: [Charity's Heart](#)

Denise Agnew: [Dangerous to Hold](#)

Shauna Allen: [Aubrey'i Uyandırmak](#)

Brynne Asher: [Blackburn](#)

Linzi Baxter: [Unlocking Dreams](#)

Jennifer Becker: [Hiding Catherine](#)

Alice Bello: [Shadowing Milly](#)

Heather Blair: [Kurtar Beni](#)

Anna Blakely: [Gracelynn'i](#)

[Kurtarmak](#) Julia Bright:

[Lorelei'yi Kurtarmak](#) Cara

Carnes: [Mari'yi Korumak](#)

Kendra Mei Chailyn: [Canavar](#)

Melissa Kay Clarke: [Annabeth'i](#)

[Kurtarmak](#) Samantha A. Cole: [Handling Haven](#)

Sue Coletta: Melissa

Combs [hacklendi](#):

[Gallant](#)

Anne Conley: [Misty için Kefaret](#)

KaLyn Cooper: [Melina'yı](#)

[Kurtarmak](#) Janie Crouch: [Fırtına](#)

Liz Crowe: [Mariah'yı](#)

[İşaretlemek](#) Sarah Curtis:

[İhtimalleri Güvence Altına](#)

[Almak](#)

Jordan Dane: [Avery](#) Tarina Deaton

[için Kefaret](#): [Kayıp](#) Aspen Drake'de

[Bulundu](#), [Yoğun](#)

KL Donn: [Çözülen Aşk](#) Riley

Edwards: [Olivia'yı Korumak](#) PJ

Fiala: Sophie'yi Savunmak
Nicole Flockton: Maria'yı Korumak

Michele Gwynn: Emma'yı Kurtarmak Casey Hagen: Nebraska'yı korumak Desiree Holt: Maddie'yi Korumak Kathy Ivan: Sarah'yı Kurtarmak Kris Jacen, Benimle Ol Jesse Jacobson: Onuru Korumak Silver James: Ay'ı Kurtarmak Becca Jameson: Sofia'yı Kurtarmak Kate Kinsley: Ava'yı Korumak Heather Long: Arizona'yı Korumak Gennita Low: Koruma Yok Kirsten Lynn: Jesse Margaret Madigan için Güçlerimizi Birleştiriyoruz: Paranın Karşılığı Kimberly McGath: Selef Rachel McNeely: SEAL'in Sürpriz Bebeği KD Michaels: Laura'yı Kurtarmak Lynn Michaels, Kyle Wren Michaels'ı Kurtarmak: Tilki ve Tazı Kat Mizera: Bobbi'yi Korumak Keira Montclair, Kurt ve Vahşi İskoçlar Mary B Moore: Güç Koruması LeTeisha Newton: Kelebeği Korumak Angela Nicole: Donna'yı Korumak MJ Nightingale: Güzelliği Korumak Sarah O'Rourke: Özgürlüğü Kurtarmak Victoria Paige: Izabel'i Geri Almak Anne L. Parks Mason Debra Parmley: Pippa Lainey Reese'i korumak: New York'u Korumak TL Reeve ve Michele Ryan: Mateo'nun çıkarılması Elena M. Reyes: Ava'yı Tutmak Angela Rush: Charlotte Rose Smith: Saving Satin Jenika Snow: Lily'yi Korumak Lynne St. James: SEAL's Spitfire

Dee Stewart: Conner
Harley Stone: Merhameti Kurtarmak

Jen Talty: Burning Desire
Reina Torres, Hi'ilani'yi
Kurtarmak Savvi V: Loving
Lex
Megan Vernon: Bizi Koruyor
Rachel Young: Marissa Yüzünden

Delta Team Üç Serisi

Lori Ryan: Nori'nin Deltası
Becca Jameson: Destiny'nin
Deltası Lynne St James, Gwen'in
Deltası
Elle James: Ivy'nin Deltası
Riley Edwards, Hope'un
Deltası

Polis ve İtfaiye: Alfa Dünyası Operasyonu

Freya Barker: Sonbahar İçin Yanıyor
B.P. Beth: Scott
Jane Blythe: Marigold'u
Kurtarmak Julia Bright, Amber
için Adalet Anna Brooks,
Georgia'yı Korumak KaLyn
Cooper: Gwen için Adalet Aspen
Drake: Emma'yı Barındırmak
Deandra Hall: Sharla için
Barınak Barb Han: Kace
EM Hayes: Ashleigh için Kumar
CM Steele: Umudu Korumak
Reina Torres: Sloane için Adalet
Aubree Valentine, Danielle için
Adalet Maddie Wade: İngilizceyi
Bulmak Stacey Wilk: Sahne Korkusu
Laine Vess: Lauren için Adalet

Tarpley VFD Serisi

Silver James, Elena için Savaşıyor
Deandra Hall, Carly için Savaşıyor
Haven Rose, Calliope için Savaşıyor
MJ Nightingale, Jemma için

Savaşıyor

TL Reeve, Brittney için Savaşıyor
Nicole Flockton, Nadia için Savaşıyor

Bildiğiniz gibi, bu kitap Susan Stoker'ın kitaplarından en az bir karakter içeriyordu. Daha fazlasına göz atmak için aşağıya bakın.

Koruma Mührü: Miras Serisi

Caite'in Güvenliğini
Sağlamak Brenae'nin
Güvenliğini Sağlamak
(roman)

Sidney'in
güvenliğini
sağlama Piper'ın
güvenliğini
sağlama Zoey'in
güvenliğini
sağlama
Avery'nin
güvenliğini
sağlama
Kalee'nin
güvenliğini
sağlama

Securing Jane (Şubat 2021)

SEAL Team Hawaii Serisi

Finding Elodie (Nisan
2021) Finding Lexie
(Ağustos 2021) Finding
Kenna (Ekim 2021) Finding
Monica (TBA) Finding
Carly (TBA) Finding Ashlyn
(TBA)

Delta Ekibi İki Seri

Koruyucu Gillian
Koruyucu Kinley
Shielding Aspen (Ekim 2020)
Shielding Riley (Ocak 2021)
Shielding Devyn (Mayıs 2021)
Shielding Ember (Eylül 2021)

Shielding Sierra (TBA)

Delta Force Kahramanları

Serisi *Rayne'i Kurtarmak*

(**ÜCRETSİZ!**) *Aimee'yi*

Kurtarmak (novella)

Emily'yi Kurtarmak

Harley'i Kurtarmak

Emily ile Evlenmek (roman)
Kassie'yi Kurtarmak
Bryn'i Kurtarmak
Casey'i Kurtarmak
Sadie'yi Kurtarmak
(roman) Wendy'yi
Kurtarmak Mary'yi
Kurtarmak
Macie'yi Kurtarmak (Novella)

Onur Rozeti: Teksas Kahramanları Serisi

Mackenzie için Adalet
(ÜCRETSİZ!) Mickie
 için Adalet Corrie için
Adalet
Laine için Adalet (novella)
Elizabeth için Sığınak
Boone için Adalet
Adeline için Barınak
Sophie için Barınak
Erin için Adalet
Milena için Barınak
Blythe için Adalet
Umut için Barınak
Quinn için Barınak
Koren için Barınak
Penelope için
Barınak

Koruma Mührü Serisi

Caroline'ı Korumak
(ÜCRETSİZ!) Alabama'yı
Korumak Fiona'yı Korumak
Caroline ile Evlenmek
(roman) Yazı Korumak
Cheyenne'i Korumak
Jessyka'yı Korumak Julie'yi
Korumak (roman) Melody'yi
Korumak Geleceği Korumak

Kiera'yı Korumak (novella)
Alabama'nın Çocuklarını Korumak
(novella) Dakota'yı Korumak

New York Times, *USA Today* ve *Wall Street Journal* Çok Satan Yazarı Susan Stoker, yaşadığı Tennessee eyaleti kadar büyük bir kalbe sahip, ancak bu tam Amerikalı kız aynı zamanda son on dört yılını Missouri, California, Colorado, Indiana ve Texas'ta yaşayarak geçirdi. Emekli bir ordu mensubu ile evli ve şimdi onu ülkenin dört bir yanında takip ediyor.

www.stokeraces.com
www.AcesPress.com
susan@stokeraces.com



İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.